

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 19 Μαΐου 1924

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 113

ΝΟΜΟΙ

Περὶ δασικοῦ κώδικος.

Νόμος 3077.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐγκρίσθησαν ὁμοφώνως μετὰ τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάξαντες·

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 §1 τοῦ Νόμου 2939 ἀπερὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ δασῶν νόμων καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν αὐτῶν.

Προτάσει τοῦ ἑπιστάτου Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κωδικοποιούμεν τὰς μόνιμους ἰσχύουσας διατάξεις τῶν Νόμων: 1) ΑΧΥ τοῦ 1888 ἀπερὶ διακρίσεως καὶ ὁροθεσίας Δασῶν 2) ΒΡΕΒ τοῦ 1893 ἀπερὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ δασῶν Νόμων 3) ΔΡΣΤ τοῦ 1912 ἀπερὶ συμπληρώσεως τῆς ἐξ ἀλλοδαπῶν δασικῆς ἀποστολῆς καὶ κληρονομίας τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς 4) 342 τοῦ 1914 ἀπερὶ συμπληρώσεως κλπ. διατάξεων τινῶν ἀσφαρῶν τὴν ἐκδίκασιν τῶν δασικῶν ἀνομιμάτων 5) 1396 τοῦ 1918 ἀπερὶ ἀναδιάρθρωσιν 6) 1687 τοῦ 1919 ἀπερὶ προσωπικοῦ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας κλπ. 7) 1853 τοῦ 1920 ἀπερὶ Ἀνωτέρας Δασολογικῆς Σχολῆς 8) 1958 τοῦ 1920 ἀπερὶ κηρώσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1919 Νομ. Διατάγματος ἀπερὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 1687 περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς τοπικῆς δασικῆς ὑπηρεσίας κλπ. 9) 2036 τοῦ 1920 ἀπερὶ κηρώσεως καὶ διορθώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος περὶ διαχειρίσεως τῶν δασῶν καὶ φορολογίας τῶν δασικῶν προϊόντων 10) 2202 τοῦ 1920 ἀπερὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 1687 περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας κλπ. 11) 2636 τοῦ 1921 ἀπερὶ διαθέσεως δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων διὰ γεωργικὰς, δασοκομικὰς καὶ ἄλλους κοινῆς ὠφελείας σκοποῦς 12) 2637 τοῦ 1921 ἀπερὶ τροποποιήσεως τῶν Νόμων περὶ προσωπικοῦ τῶν δασῶν καὶ γεωργίας 13) 2939 τοῦ 1922 ἀπερὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ δασῶν νόμων καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν αὐτῶν 14) Ν. Δ. τῆς 22 Νοεμβρίου 1922 ἀπερὶ ὑλοτομίας διὰ τὰς ἀνάγκας προσφύγων 15) Ν. Δ. τῆς 24 Μαΐου 1923 ἀπερὶ καταργήσεως τῶν θέσεων τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γυμνασιακῆς παρὰ τῇ Ἀνωτέρᾳ Γεωπονικῇ καὶ τῇ Ἀνωτέρᾳ Δασολογικῇ Σχολῇ 16) Ν. Δ. τῆς 1ης Ἰουνίου 1923 ἀπερὶ φορολογίας τῶν βαλκανιδίων καὶ χαρῶπιων 17) Ν. Δ. τῆς 6 Ἰουλίου 1923 ἀπερὶ θήρας 18) Ν. Δ. τῆς 1ης Αὐγούστου 1923 ἀπερὶ τροποποιήσεως τῆς δασικῆς Νομοθεσίας 19) Ν. Δ. τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1923 ἀπερὶ καταργήσεως τῶν παρὰ τῇ Ἀνωτέρᾳ Δασολογικῇ Σχολῇ ἐδρῶν Θηραυτικῆς καὶ Ἱχθυολογίας 20) Ν. Δ. τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1923 ἀπερὶ ὑλοτομίας, οὐλοδομήσιμον, ζωλείας δι' ἀνέγκας προσφύγων εἰς δόση ἰδιωτικὰ, διακατεχόμενα κλπ. 21) Ν. Δ. τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1923 ἀπερὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 1923 Νομ. Διατάγματος 22) Ν. Δ. τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1923 ἀπερὶ ἐπιβολῆς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δικαίωματος ἐπὶ τῶν ὑλοτομουμένων, συλλε-

γομένων ἢ κατασκευαζομένων δασικῶν προϊόντων 23) Ν. Δ. τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1923 ἀπερὶ μέτρων πρὸς πρόληψιν πυρκαϊῶν δασῶν κλπ. 24) Ν. Δ. τῆς 1 Δεκεμβρίου 1923 ἀπερὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου περὶ προσωπικοῦ τῶν δασῶν καὶ 25) Νόμου 3071 τοῦ 1924 ἀπερὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῆς Δασικῆς Νομοθεσίας εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον, ἔχον ὡς ἐξῆς:

ΜΕΡΟΣ I.

ΔΑΣΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Τοπικαὶ Δασικαὶ Ἀρχαὶ καὶ ὁργανισμὸς αὐτῶν.

I. Τοπικαὶ δασικαὶ Ἀρχαί.

Ἄρθρον 1.

Ἡ Διοίκησις, διαχειρίσις τῶν ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ δασῶν καὶ ἡ ἐφαρμογὴ ἐν γένει τῶν περὶ δασῶν νόμων, Β. διαταγμάτων, Ὑπουργικῶν ἐγκυκλίων, διαταγῶν κλπ. ἀνατίθεται εἰς τὰς κάτωθι τοπικὰς δασικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὰς δασικούς ὑπαλλήλους ὑπαγομένους εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

- 1) Εἰς τὰς Ἐπιθεωρήσεις Δασῶν.
- 2) Εἰς τὰ Δασάρχεια.
- 3) Εἰς τὰ Δασονομεῖα.

II. Ὁργανισμὸς τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν.

Ἐπιθεωρήσεις

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ Δασικαὶ Ἐπιθεωρήσεις εἶνε ἡ ἀνωτάτη τοπικὴ δασικὴ ἀρχή, ὑπὸ τὰς ἀμέσους διατάγας τῆς ὑποίας ὑπάγονται τὰ Δασάρχεια καὶ Δασονομεῖα.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Δασικῶν Ἐπιθεωρήσεων ὁρίζεται εἰς δέκα πέντε. Διὰ Β. Δ., ἐκδιδομένου κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, καθορισθῇσονται ἡ ὀνομασία, δικαιοδοσία, ἔδρα καὶ περιφέρεια αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐκάστης Ἐπιθεωρήσεως προίσταται δασολόγος ἐπιθεωρητὴς δασῶν.

2. Τὸν ἐπιθεωρητὴν, ἀπόντα ἢ κωλύμενον, ἀναπληροῖ ὁ δασάρχης, προϊστάμενος τοῦ Δασικοῦ Τμήματος τῆς Ἐπιθεωρήσεως, ὅστις δύναται νὰ διευθύνῃ καὶ τὸ Δασάρχειον τῆς ἔδρας τῆς Ἐπιθεωρήσεως.

3. Ἐλλείψει ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ν' ἀναθέσῃ εἰς δασολόγους δασάρχας α' τάξεως ἢ δασάρχας β' τάξεως, ἔχοντας συμπληρώσει τοὐλάχιστον διετίαν εἰς τὸν βαθμὸν τούτον, καθήκοντα ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

4. Εἰς ἀναπλήρωσιν ἐπιθεωρητῶν δύναται νὰ ἀνατίθῃται ἡ ἐκτέλεσις καθηκόντων ἐπιθεωρητῶν εἰς ὀρισμένους περιπτώσεις εἰς δασολόγον δασάρχην, ἀρχαιότερον τοῦ προϊστάμενου τοῦ δασαρχείου, πρὸ ὃ γενήσεται ἡ ἐπιθεωρήσις.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν Δασικῶν Ἐπιθεωρήσεων συγκροτεῖται ὡς ἐξῆς:

1) Γραφείον 'Επιθεωρητοῦ Δασῶν.

2) Τμήμα Δασικῶν.

α) Γραφείον διαχειρίσεως δασῶν, ἀναδασώσεων καὶ ὑλοποιῶν.

β) Γραφείον φορολογίας δασῶν, βεβαιώσεως φόρων, διακρινώσεως καὶ ἀρχείων.

3) Τμήμα Νομικῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ προσωπικὸν τῶν Δασικῶν 'Επιθεωρήσεων ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς :

α) Ἐνὸς τακτικοῦ δασάρχου, ὡς προϊσταμένου τοῦ Δασικοῦ Τμήματος.

β) Ἐνὸς γραμματέως Α' ἢ Β' τάξεως ἢ εἰσηγητοῦ, ὡς προϊσταμένου τοῦ Νομικοῦ Τμήματος.

γ) Δύο δασονόμων, προϊσταμένων τῶν α' καὶ β' γραφείων τοῦ Δασικοῦ Τμήματος.

δ) Μίαν δακτυλογράφον, καὶ

ε) Ἐνὸς κλητῆρος.

2. Διὰ τὸν διορισμὸν, προαγωγὴν, προσπύξην μισθοδοσίας κλπ. τοῦ νομικοῦ γραμματέως, τῶν γραφέων, τῆς δακτυλογράφου καὶ τοῦ κλητῆρος, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ἀντιστοίχους ὑπαλλήλους τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ἐπιφυλακείου.

3. Διὰ Β. Δ. καθορισθῆσεται ἡ ἑνδεκάς τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἁρθρῶν 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος.

Δασαρχεῖα.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐκαστοῦ Δασαρχείου προϊσταται τακτικὸς δασολόγος δασάρχης ἢ τοιοῦτου ἐλλείποντος, δόκιμος δασάρχης.

2. Τὸν δασάρχην ἀπόντα ἢ κωλύμενον ἀναπληροῖ ὁ παρὰ τῷ Δασαρχεῖῳ ὑπηρετῶν δόκιμος δασάρχης ἢ ὁ ἀρχαιότερος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δασονόμος.

3. Ἐλλείψει τακτικῶν καὶ δοκίμων δασάρχων καὶ μετὰ συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τούτων δύνανται τὰ Δασαρχεῖα Ι' τάξεως νὰ διευθύνωνται καὶ ἀπὸ δασονόμων.

4. Τὴν τοποθέτησιν καὶ μεταστάθμισιν τῶν δασικῶν ὁργάνων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς τῶν περιφερειῶν τῶν Δασαρχείων Α', Β' καὶ Γ' τάξεως, ἐνεργεῖ ὁ ἀρμοδῖος δασάρχης, κατὰ τὴν ἐγκρίσεως καὶ τοῦ ἀρμοδίου 'Επιθεωρητοῦ Δασῶν.

5. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Δασαρχείων ὁρίζεται εἰς 55. Διὰ Β. Δ. καθορισθῆσονται ἡ ἑδρα, ἡ τάξις, ἡ δικαιοδοσία, ὀνομασία καὶ περιφέρεια τούτων, ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν δασικῶν ὁργάνων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας ἐκαστοῦ Δασαρχείου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν Δασαρχείων, ὅτινα, ἀναλόγως τῆς δασικῆς αὐτῶν σπουδαιότητος καὶ τῶν πραγματοποιουμένων δασικῶν ἐργασιῶν, διακρίνονται εἰς Α', Β' καὶ Γ' τάξεις, κατανέμεται ὡς ἑξῆς :

I. Δασαρχεῖα Α' τάξεως.

1) Γραφείον Δασάρχου.

2) Γραφείον Δασικῶν.

3) Γραφείον Δημοσίου Κατηγόρου.

II. Δασαρχεῖα Β' τάξεως.

1) Γραφείον Δασάρχου.

2) Γραφείον Δασικῶν.

3) Γραφείον Δημοσίου Κατηγόρου.

III. Δασαρχεῖα Γ' τάξεως.

1) Γραφείον Δασάρχου.

2) Γραφείον Δασικῶν καὶ Δημοσίου Κατηγόρου.

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ προσωπικὸν τῶν Δασαρχείων Α', Β' καὶ Γ' τάξεως, ὑποτελεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς :

I. Δασαρχεῖα Α' τάξεως.

α) Ἐνὸς δοκίμου δασάρχου ἢ δασονόμου ἢ ἀρχιφύλακος δασῶν, ὡς προϊσταμένου τοῦ Δασικοῦ Γραφείου.

β) Ἐνὸς δασονόμου ἢ ἀρχιφύλακος δασῶν, ὡς προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Δημοσίου Κατηγόρου.

γ) Δύο δασοφύλακων, ὡς γραφέων ἢ ἰσαριθμῶν γραφέων.

δ) Ἐκ τοῦ ἀναγκαστοῦ ἀριθμοῦ δασικῶν ὁργάνων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας.

ε) Ἐνὸς κλητῆρος.

II. Δασαρχεῖα Β' τάξεως.

α) Ἐνὸς δοκίμου δασάρχου ἢ δασονόμου ἢ ἀρχιφύλακος δασῶν, ὡς προϊσταμένου τοῦ Δασικοῦ Γραφείου.

β) Ἐνὸς δασονόμου ἢ ἀρχιφύλακος δασῶν, ὡς προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Δημοσίου Κατηγόρου.

γ) Ἐνὸς δασοφύλακος, ὡς γραφέως ἢ ἐνὸς γραφέως.

δ) Ἐκ τοῦ ἀναγκαστοῦ ἀριθμοῦ δασικῶν ὁργάνων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας.

ε) Ἐνὸς κλητῆρος.

III. Δασαρχεῖα Γ' τάξεως.

α) Ἐνὸς δασονόμου ἢ ἀρχιφύλακος δασῶν, προϊσταμένου τῶν γραφείων Δασικοῦ καὶ Δημοσίου Κατηγόρου.

β) Ἐνὸς δασοφύλακος, ὡς γραφέως ἢ ἐνὸς γραφέως.

γ) Ἐκ τοῦ ἀναγκαστοῦ ἀριθμοῦ δασικῶν ὁργάνων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας.

2) Ἡ διάταξις τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 5 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τούτῃς γραφεῖς καὶ κλητῆρας τῶν Δασαρχείων.

3. Τὰ δασικὰ γραφεῖα τῶν Δασαρχείων α' καὶ β' τάξεως κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 1 Αὐγούστου 1923 δύνανται νὰ διευθύνωνται καὶ παρὰ τακτικὸν δασάρχου, πάντοτε ὅμως ὑποδεστέρον κατὰ βαθμὴν τοῦ διευθύνοντος τοῦ Δασαρχείου Α' ἢ Β' τάξεως δασολόγου δασάρχου.

4. Διὰ Β. Διατάγματος δύνανται νὰ καθαρῶντο πᾶσι, αἱ θέσεις γραφέων παρὰ τοῖς Δασαρχείοις ἢ τινες ἐξ αὐτῶν.

Δασονομεῖα.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐκαστοῦ Δασονομεῖου προϊσταται δασονόμος Α' ἢ Β' τάξεως ἢ, τοιοῦτου ἐλλείποντος, ἀρχιφύλαξ δασῶν.

2. Τὸν δασονόμον, ἀπόντα ἢ κωλύμενον, ἀναπληροῖ ὁ παρὰ τῷ Δασονομεῖῳ ὑπηρετῶν ἀρχαιότερος ἀρχιφύλαξ δασῶν ἢ ὁ ἀρχαιότερος δασοφύλαξ α' τάξεως.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Δασονομείων, ὅτινα εἶνε ὑπηρετικῶς ὑποτεταγμένα εἰς τὰ Δασαρχεῖα, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ὑπάγονται, ὁρίζεται εἰς 75. Διὰ Β. Δ. καθορισθῆσονται ἡ ἑδρα, δικαιοδοσία, ὀνομασία καὶ περιφέρεια, ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν δασικῶν ὁργάνων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

4. Τὴν τοποθέτησιν, ὡς καὶ τὴν μεταστάθμισιν τῶν δασικῶν ὁργάνων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας, ἐνεργεῖ ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ Δασονομείου, ὁ δασονόμος, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἀρμοδίου 'Επιθεωρητοῦ Δασῶν, κατὰ τὴν προτάσεως καὶ τοῦ αἰετοῦ δασάρχου.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ ὑπηρεσία τῶν Δασονομείων ἐνγυμνᾶται ὡς ἑξῆς :

α) Γραφείον Δασονόμου.

β) Γραφείον Δασικῶν καὶ Δημοσίου Κατηγόρου.

2. Τὸ προσωπικὸν τῶν Δασονομείων ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς :

α) Ἐνὸς ἀρχιφύλακος δασῶν ἢ δασοφύλακος α' τάξεως, προϊσταμένου τῶν γραφείων Δασικοῦ καὶ Δημοσίου Κατηγόρου.

β) Ἐκ τοῦ ἀναγκαστοῦ ἀριθμοῦ δασικῶν ὁργάνων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας.

3. Εἰς Δασονομεῖα, καθοριζόμενα διὰ Β. Δ., δύναται νὰ ὑπερτεῖ καὶ εἰς γραφεύς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Δασικὸν Προσωπικὸν

I. Διάρκεια τοῦ δασικοῦ προσωπικοῦ.

"Ἀρθρον 11.

Τὸ δασικὸν προσωπικὸν διακρίνεται εἰς κατώτερον, εἰς ὃ περιλαμβάνονται οἱ δασοφύλακες α' καὶ β' τάξεως, εἰς μέσον, περιλαμβάνοντες τοὺς ἀρχιφύλακας καὶ δασονόμους, καὶ εἰς ἀνώτερον, περιλαμβάνοντες πάντας τοὺς λοιπούς.

II. Ἀνώτερον δασικὸν προσωπικόν.

Γενικαὶ διατάξεις.

"Ἀρθρον 12.

Τοῦ ἀνωτέρου δασικοῦ προσωπικοῦ ὀρίζονται τέσσαρες κατηγορίαι καὶ ὁκτὼ βαθμοὶ κατὰ σειρὰν ἱεραρχίας, α') δόκιμοι δασάρχαι, β') τακτικοὶ δασάρχαι γ' β' καὶ α' τάξεως γ') Ἐπιθεωρηταὶ δασῶν β' καὶ α' τάξεως καὶ δ') Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ β' καὶ α' τάξεως.

Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ.

"Ἀρθρον 13.

1. Οἱ ἐκ τῶν ἐπιθεωρητῶν δασοτεχνικῶν καὶ μὴ, ἢ τμηματάρχων α' τάξεως, τῆς ὑπηρεσίας τῶν δασῶν ἔχοντες διετὴ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον καὶ εἰκοσσετὴ ἐν συνόλῳ ὑπηρεσίαν προάγονται μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τεσσάρων εἰς γενικοὺς ἐπιθεωρητὰς δασῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ διευθυντοῦ β' τάξεως, οὗτοι δὲ μετὰ διετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς Γεν. Ἐπιθεωρητὰς με μισθὸν καὶ βαθμὸν διευθυντοῦ α' τάξεως, ὑπάγονται δὲ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6, ἐδάφιον 2 τοῦ νόμου 2494 (περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων).

2. Εἰς τοὺς Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς, ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ Νόμου δὲν εἶναι καθωρισμένα τὰ καθήκοντα των, δύναται νὰ ἀνατίθεται ὑπηρεσία εἰς τὴν Διευθύνσιν Δασῶν κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. κανονισθόμενα, πάντοτε ἀμέσως ὑπὸ τὴν Διευθυντὴν δασῶν. Εἰς θέσεις Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν α' ἢ β' τάξεως δύναται νὰ διορίζωνται οἱ διατελέσαντες τοιοῦτοι ἢ ἀμειψόμενοι αὐτῶν δασικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἐπιθεωρηταὶ. Δασάρχαι.

"Ἀρθρον 14.

1. Διὰ νὰ διορισθῇ τις δόκιμος δασάρχης, ἀπαιτεῖται νὰ κέκτηται διπλώμα τῆς παρ' ἡμῖν Ἀνωτέρας Δασολογικῆς Σχολῆς ἢ ξένης ὁμοταγοῦς καὶ κριτῆς σωματικὸς ἱκανὸς διὰ τὸ δασικὸν ἐπάγγελμα. Οἱ ἐκ ξένων ὁμοταγῶν σχολῶν πτυχιόχοι ὑποβάλλονται εἰς ἐξετάσεις πρὸ τοῦ διορισμοῦ των.

2. Διὰ νὰ προαχθῇ δόκιμος δασάρχης εἰς δασάρχην γ' τάξεως δέον νὰ ἔχῃ συμπληρώσει ἐνὸς ἔτους ὑπηρεσίαν παρὰ τινι δασαρχεῖῳ ἢ ἐπιθεωρήσει καὶ νὰ ὑποστῇ εὐδόκιμον πρακτικὴν δοκιμασίαν.

3. Δόκιμος δασάρχης, ἀπορριφθεὶς κατὰ τὴν πρακτικὴν δοκιμασίαν παραμένει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ πολῷ ἔτος, δυνάμενος νὰ ὑποχρεωθῇ καὶ εἰς μετεκπαίδευσιν εἰς τὴν Ἀνωτέραν Δασολογικὴν Σχολήν, μεθ' ὃ προσέρχεται καὶ πάλιν εἰς νέαν δοκιμασίαν, ὅποτε καὶ πάλιν ἀπορριπτόμενος ἀπολύεται ἢ διατηρεῖται ἐν ὑπηρεσίᾳ ὡς δόκιμος δασάρχης, μετ' ἀποφασίν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

4. Διὰ νὰ προαχθῇ τακτικὸς δασάρχης ἢ ἐπιθεωρητὴς ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν ἀπαιτεῖται τριετής τοῦλάχιστον εὐδόκιμος ὑπηρεσία εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν, τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 853 (περὶ ὁργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας), ὡς πρὸς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἐπιλογὴν τῶν ἱκανωτέρων. Ἐάν ὅμως πρόκειται περὶ προαγωγῆς ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν τῆς αὐτῆς κατηγορίας, ἀπαιτεῖται μόνον διετία.

"Ἀρθρον 15.

1. Οἱ Σπουδάζοντες ὑπὸτροφοὶ τοῦ Κράτους εἰς μέσας δασολογικὰς σχολὰς τῆς ἀλλοδαπῆς λαμβάνοντες πτυχίον τῶν σχολῶν τούτων, διορίζονται δόκιμοι δασάρχαι (νόμος 893 ἄρθρ. 8 ἐδ. β') μετὰ δοκιμασίαν, δύναται δὲ νὰ ὑπερβληθῶν καὶ εἰς μετεκπαίδευσιν εἰς τὴν Ἀνωτέραν Δασολογικὴν Σχολήν μετὰ τὸν διορισμὸν των.

2. Οἱ εἰδικοί εἰσηγῆται τῆς Διευθύνσεως Δασῶν με βαθμὸν τμηματάρχου δύναται νὰ μεταταθῶσιν εἰς θέσεις Ἐπιθεωρητῶν δασῶν, τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν δασῶν καὶ τάνηπλων.

"Ἀρθρον 16.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ τριετίαν εἰς Ἑσπερίαν ἐπὶ ἐν ἑτὸς ἓνα ἐκ τῶν ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν δασῶν ὑπηρετούντων δασολογῶν ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ φράγκων χρυσῶν τετρακισίων, ἢ καὶ ἀπλήρη θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ ἐν εἰδικῇ Δασοκομικῇ Σχολῇ ἢ ἄλλοις κλάδοις τῆς δασολογίας κατὰ τὴν εἰδικώτερον διὰ Β. Διατάγματος ἐκαστοτὴ καθοριζόμενα.

2. Εἰς τοὺς ἀποστέλλομένους ἐκτὸς τοῦ μηνιαίου μισθοῦ παρέχονται δι' ἐξοδα μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου ἀνα φράγκα χρυσῶ τριακίσια. Ὁ χρόνος τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐτησίης διαμονῆς των θεωρεῖται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας.

3. Ἡ εἰς Ἑσπερίαν μετάβασις διὰ τὸν ἀνω σκοπὸν εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἀπαντας τοὺς ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν δασῶν ὑπηρετούντας Ἕλληνας δασολόγους ὡς καὶ ἢ μετὰ τὴν ἐπάνοδον των ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ τριετίαν τοῦλάχιστον ὡς Διευθυντῶν τῆς δασοκομικῆς Σχολῆς Βυθῆνης ἢ ἄλλων τινῶν προτύπου Δασαρχεῖου με τὸν μισθὸν τῆς θέσεως, ἢν κατέχευε πρότερον ἢ εἰς τὴν προήχθη κατὰ τὴν διάρκειαν των ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ σπουδῶν των.

4. Οἱ ἀρνούμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν Ἑσπερίαν ἢ νὰ ὑπηρετήσωσι μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἐκείθεν, εἰς τὴν ὁρισθείσαν αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, θέσιν θεωροῦνται ὡς ἀρνούμενοι ὑπηρεσίαν καὶ ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας.

III. Μέσον δασικὸν προσωπικόν.

"Ἀρθρον 17.

Τοῦ μέσου δασικοῦ προσωπικοῦ ὀρίζονται αἱ ἐξῆς κατηγορίαι καὶ βαθμοὶ κατὰ σειρὰν ἱεραρχίας: α') ἀρχιφύλακες δασῶν β' τάξεως β') ἀρχιφύλακες δασῶν α' τάξεως, γ') δασονόμοι β' τάξεως καὶ δ') δασονόμοι α' τάξεως.

IV. Κατώτερον δασικὸν προσωπικόν.

"Ἀρθρον 18.

Τοῦ κατωτέρου δασικοῦ προσωπικοῦ ὀρίζονται οἱ ἐξῆς βαθμοὶ κατὰ σειρὰν ἱεραρχίας: α') δασοφύλακες β' τάξεως, οἱοι διορίζονται οἱ πτυχιόχοι τῶν Δασοκομικῶν Σχολῶν καὶ β') δασοφύλακες α' τάξεως.

V. Προαγωγή καὶ μετεκπαίδευσις μέσον καὶ κατωτέρου δασικοῦ προσωπικοῦ.

"Ἀρθρον 19.

1. Ἡ προαγωγὴ ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμὸν τῆς αὐτῆς κατηγορίας γίνεται κατὰ διετίαν, ἀπὸ βαθμοῦ δὲ εἰς βαθμὸν ἀνωτέρου κατηγορίας κατὰ τριετίαν.

2. Διὰ τὰς προαγωγὰς ἀπαιτεῖται εὐδόκιμος ὑπηρεσία, κρινομένη ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει πινάκων ἱκανότητος, εἴτε, προκείμενου ἰδίου περὶ προαγωγῆς ἀπὸ κατηγορίας εἰς κατηγορίαν, κατόπιν δοκιμασίας.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ὑποχρεῶνι τὸ κατώτερον καὶ μέσον δασικὸν προσωπικὸν εἰς μετεκπαίδευσιν ἐράτῃ ἢ περιοδικῇ, κατ' ἣν οἱ ἐκπαιδευόμενοι λαμβάνουν τὸν μισθὸν καὶ τὰς ἄλλας ἀποδοχὰς των, ἢ δοκιμασίᾳ δὲ ἐπὶ τῆς μετεκπαίδευσως λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν κατὰ τὰς προαγωγὰς ἢ αὐταὶ γίνονται συνεπείᾳ τῆς μετεκπαίδευσως.

VI. Ἐντακτοὶ φύλακες δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 20.

Δύνανται νὰ διορισθῶσι τῇ αἰτήσει τῶν κοινοτήτων καὶ ἄλλων νομικῶν ἢ φυσικῶν φιλοδασικῶν προσώπων ἑκτακτοὶ δασοφύλακες πρὸς φρουρῆσιν δημοσίων δασῶν, ἀμειβόμενοι ὑπὸ τῶν προτεινάντων τούτους, κατὰ τὴν συμφωνίαν γνωματεύσεως τοῦ ἁρμοδίου δασάρχου. Τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῶν δασοφυλάκων τούτων κανονισθῶσιν διὰ Β. Δ.

VII. Ἰδιωτικῶν δασικῶν προσωπικῶν.

Ἄρθρον 21.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται δασῶν ὑποχρεοῦνται νὰ προσλάβωσι δασοφύλακας διὰ τὰ εἰς τὴν κυριότητα ἢ τὴν κατοχὴν αὐτῶν διατελοῦντα δάση, ἀναλόγως τῶν ἀπὸ τῶν δασῶν τούτων προσόδων τῶν. Οἱ δασοφύλακες οὗτοι διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τῇ προτάσει τῶν ἰδιοκτῆτῶν ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἀμειβόντων τούτων, τρεῖς δὲ μῆνας μετὰ ἁρμοδίαν ἀνακοίνωσιν πρὸς τοὺς ἀμειβόντας δασοκτήμονας, οἵτινες καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐπιβαρύνονται διὰ τῆς μισθοδοσίας τῶν διορισθέντων, εἰσπραττομένης κατὰ τοὺς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμους. Β. Δ. θὰ κανονίσῃ τὰς λεπτομερεῖας τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐδαφίου τούτου, τὸν τρόπον τοῦ διορισμοῦ καὶ πείσεως ὡς καὶ τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν πρὸς φρουρῆσιν καὶ διαχείρισιν τῶν ἰδιοκτῆτων δασῶν προσλαμβανομένων ἰδιωτικῶν δασοφυλάκων ἢ δασικῶν ὑπαλλήλων καθόλου, οἵτινες ἅπαντες δὲν ὑπάρχοντι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΦΜ περὶ ἐντοπίων ὑπαλλήλων.

2. Εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας δασῶν τῆς ἐκτάσεως, τοὺς προσφερομένους νὰ καταβάλλωσι τὰς νομίμους ἀπολύτας δημοσίους δασικὰς ὑπαλλήλων, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ παραχωρῇ πρὸς διοίκησιν, διαχείρισιν καὶ ἀστυνομίαν τῶν δασῶν τούτων δημοσίους δασικοὺς ὑπαλλήλους, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ δασοφυλάκος β' τάξεως συμπεριλαμβανομένου καὶ ἄνω, τῶν ὑποκίτων, μὴ ὑπαγομένων τότε εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω νόμου ΦΜ ὁ χρόνος τοιαύτης ὑπηρεσίας λογίζεται εἰς τὸν χρόνον προαγωγῆς καὶ συντάξεως, ἐφ' ὅσον καταβάλλονται αἱ ἀντίστοιχοι νόμιμοι κρατήσεις συντάξεως.

3. Προκειμένου περὶ ὑποδειματικῶς διαχειριζομένων ἰδιοκτῆτων δασῶν δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας εἰς τοὺς κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον προσλαμβανομένους δημοσίους δασικοὺς ὑπαλλήλους νὰ χορηγῇ μέχρι τῶν 30 ὁ τῶν ἀποδοχῶν τῶν, τῶν ὑπολοίπων καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ οικείου δασοκτήμονος.

VIII. Ἄριθμός δασικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 22.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας, τῶν Ἐπιθεωρητῶν, Δασαρχείων καὶ Δασονομείων, ἔτσι τῶν δασονόμων, δασοφυλάκων καὶ δασοφυλάκων ἐκάστης τάξεως, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ὑπὸ τῶν καίμωνων νόμων προβλεπόμενον τοιοῦτον.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, οἵτινες εἶναι κεντρικοὶ ὑπαλλήλοι τῆς Διευθύνσεως Δασῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας, ὁρίζεται εἰς 4, τῶν δὲ Ἐπιθεωρητῶν α' ἢ β' τάξεως, ἀναλόγως πρὸς τὰς διὰ τοῦ ἁρθροῦ 2 § 2 διὰ τῶν λοιπῶν νόμων περὶ Δασῶν καὶ περὶ ὁργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καθισταμένας θέσεις Ἐπιθεωρητῶν.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τμηματικῶν καὶ δοκιμῶν δασαρχῶν ἀπὸ 150 περιορίζεται εἰς 110, ἐξ ὧν 25 δασαρχαὶ α' τάξεως, 30 β' τάξεως καὶ οἱ λοιποὶ γ' τάξεως καὶ δοκιμοὶ δασαρχαί.

4. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δασοφυλάκων μετὰ τῶν δοκιμῶν δασοφυλάκων ὁρίζεται εἰς 140, ὁ ἀριθμὸς τῶν δασονόμων α' ἢ β' τάξεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς 110, ὁ ἀριθμὸς τῶν δασοφυλάκων α' ἢ β' τάξεως ὁρίζεται εἰς χιλίους ἑκατὸν.

5. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δασονόμων α' τάξεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς 50 καὶ τῶν δασοφυλάκων α' τάξεως τοὺς 500.

IX. Διαβάθμισις δασικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 23.

Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 2, 4, 8 τοῦ 2494 νόμου περὶ τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων διαβάθμισις ὡς πρὸς τὸ κατωτέρω προβλεπόμενον προσωπικὸν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἔσται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπαγμένου μηνὸς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 2637 ἢ ἐξῆς:

1) Κλητῆρες δασαρχείων ἢ ἐπιθεωρήσεων εἰς τὴν αἰτῆσιν τῶν κλητῶν β' τάξεως.

2) Γραφεῖς β' τάξεως ἐπιθεωρήσεως ἢ δασαρχείων, ἢ δασοφύλακες β' τάξεως εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ γραφέως β' τάξεως.

3) Γραφεῖς α' τάξεως ἐπιθεωρήσεως ἢ δασαρχείων ἢ δασοφύλακες α' τάξεως εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ γραφέως α' τάξεως.

4) Ἀρχιφύλακες δασῶν β' ἢ α' τάξεως εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρχολοῦ.

5) Δασονόμοι β' τάξεως εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ γραμματέως β' τάξεως.

6) Δασονόμοι α' τάξεως, δοκιμοὶ δασαρχαὶ καὶ δασαρχαὶ γ' τάξεως, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ γραμματέως α' τάξεως, τοῦ δοκιμοῦ δασάρχου θεωρουμένου ἱεραρχικῶς ἀνωτέρου ἀπὸ τὸν δασονόμον α' τάξεως.

7) Δασαρχαὶ β' τάξεως εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ εἰσηγητοῦ.

8) Δασαρχαὶ α' τάξεως εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου β' τάξεως.

9) Ἐπιθεωρηταὶ δασῶν α' ἢ β' τάξεως εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου α' τάξεως.

10) Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ β' τάξεως εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ β' τάξεως.

11) Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ α' τάξεως καὶ Διευθυντῆς Δασῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως, τοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν θεωρουμένου ἱεραρχικῶς ἀνωτέρου ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν α' τάξεως.

X. Πειθαρχικὴ ἐξουσία Ἐπιθεωρητῶν καὶ Δασαρχῶν.

Ἄρθρον 24.

Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ ἐπὶ τῶν δασικῶν δασαρχῶν καὶ τοῦ λοιποῦ δασικοῦ προσωπικοῦ καὶ οἱ δασαρχαὶ ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων αὐτοῖς δασικῶν, ἀσικῶν πειθαρχικῶν ἐξουσίαν, δύναται νὰ ἐπιβάλλωσι ἐν τῶν ποινῶν τοῦ ἁρθροῦ 16 τοῦ νόμου 851 περὶ ὁργανισμοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μέρει προστίμων πεντήκοντα δραχμῶν. Κατὰ τὸν πειθαρχικὸν τούτον ἀποστάσεων οἱ τιμωρούμενοι ἔχουσιν δικαίωμα προσφυγῆς ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοιντομήσεως τῆς ἀποστάσεως εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐὰν ἡ ποινὴ ὑπερβῇ τὰς 10 δραχμ. ἢ ἡ τελευταία ἐπιβληθεῖσα ἐντὸς τοῦ αἰτοῦ ἔτους ποινὴ προστίμου ἄνω ὡς μὲν εἰς τὰς προηγουμένας ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τούτου.

XI. Οἰκίσματα καὶ ἑτοίμα διαιτητῶν γραφεῖων. Γραφεῖων.

Ἄρθρον 25.

1. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἀποκτήσῃ ἀνεγείρας ἢ μισθωτῶν ἐφοδίων καὶ ἐπισκευῶν καὶ ἄλλων διὰ τὰς δασικὰς ἀρχάς, ἀνεκαρκοῦντες τῆς σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

2. Ἐπιτρέπεται, ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν ἐκτίμησιν πέντε χρόνων ἀρχῆς διὰ τὴν κατασκευὴν δασοφυλάκων, συνφώνως πρὸς τὸν σχετικὸν προϋπολογισμόν.

3. Ἡ μισθωσις ἰδιωτικῶν οἰκισμάτων πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν μεν δασαρχῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ Δασαρχείων δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὴν γνωματεύσεως τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ ἢ Δασαρχῆς τούτου, τοῦ ἁρμοδίου Δασαρχῆς, τοῦ δὲ πρῶτου Δασονομείου μετὰ γνωματεύσιν τοῦ ἁρμοδίου δασάρχου.

περί της καταλλήλότητος του οικήματος, δι' ιδιαιτέρας συμφωνίας μετ' ἐγκρίσιν του Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 26.

1. Εἰς τοὺς δασολόγους δασάρχας καὶ ἐπιθεωρητάς χορηγείται μηνιαίως ἐνοίκιον μέχρι δραχ. 150 καὶ εἰς τοὺς προϊσταμένους δασονομείων μέχρι δραχ. 90, ἐφόσον δὲν ὑπάρχει καταλλήλουν οἰκία τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων αὐτῶν, ἢ δὲν μισθώνεται εἰδικῶς πρὸς τοῦτο οἰκία ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

2. Ἐπίσης χορηγείται εἰς τοὺς δασάρχας καὶ ἐπιθεωρητάς μηνιαίον 50 δραχμῶν το πολὺ, καὶ εἰς τοὺς προϊσταμένους δασονομείων 30 δραχμῶν το πολὺ ἐπίδομα διὰ γραφικὰ ἔξοδα καὶ καθόρισμα.

3. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπίδομα παρέχονται ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, δύνανται δὲ νὰ παρέχωνται καὶ εἰς ἐκτελούντας χρέη δασάρχου δασικούς ὑπαλλήλους.

XII. Ὀδοιπορικὰ ἔξοδα δασικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 27.

1. Διὰ Β. Διαταγμάτων κανονίζονται τὰ ὁδοιπορικὰ, αἰ σπρεμιατικά καὶ ἄλλαι συναρτίαι ἀποζημιώσεις τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει τοῦ ἀσχολουμένου εἰς τὴν συντάξιν διαγραμμάτων τοπογραφικῶν, διαχειριστικῶν σχεδίων δασῶν κλπ.

2. Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν οικονομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δασικῆς ὑπηρεσίας δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἄνωτέρα τῶν παρεχόμενων εἰς δασικούς ὑπαλλήλους.

3. Οἱ ἀποσπώμενοι καὶ παραμένοντες εἰς τὰ γραφεῖα τῶν δασαρχείων καὶ ἐπιθεωρήσεων ἐκ τοῦ μέσου καὶ κατωτέρου προσωπικοῦ τῆς τοπικῆς ὑπηρεσίας τῶν δασῶν, καθὼς καὶ οἱ ἀποσπώμενοι εἰς τὰς δασικὰς σχολὰς τοιούτοι, λαμβάνουσιν ἀποζημιώσιν κανονιζομένην γενικῶς κατ' ἀποκοπὴν δι' ἀποφάσεις τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ μετὰ συμφωνίας γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ ἀνταποκρινομένην περίπου εἰς τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ὁδοιπορούντων συναδέλφων τῶν.

4. Δύνανται νὰ ὑπηρετῶσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ Στατιστικῆς τῆς Διευθύνσεως Δασῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας μέχρι δύο δασνόμοι ἢ ἀρχιφύλακες δασῶν, λαμβάνοντες τὸ κανονισμένον διὰ τούτων ἐν τῇ γραφείῳ τῆς τοπικῆς ὑπηρεσίας ἢ εἰς τὰς ἀναδασώσεις ἐπίδομα λόγῳ ὁδοιπορικῶν.

Ἄρθρον 28.

Οἱ αἰτούμενοι τὴν ἀποστολὴν δασικῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἐπιθεωρήσιν, αὐτοψίαν ἢ ἐξέτασιν δασικῆς ὑπηρεσίας, δι' ἣν ὑπάρχει σχετικὴ ἐλθεῖς καὶ ἀναφορά ἑτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου, προκαταβάλλουσιν ἐπὶ προκαταβολῇ εἰς τὴν ἰδίαν ταμείον χρηματικὸν ποσόν, ἀρκούν νὰ καλύψῃ τὰς προβλεπόμενὰς δαπάνας δι' ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἀποζημιώσεις τοῦ ὑπαλλήλου. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπιστρέφεται εἰς τὴν αἰτήσαντα, ἐφ' ὅσον ἡ νέα ἐλθεῖς ἢ ἀναφορά, συμφωνεῖ μετὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ, ἄλλου κατατίπεται ἐπ' αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου, ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ τὰς ἀποζημιώσεις, εἰς ἃς δικαιούται ὁ ἀποσταλὲς δασικός ὑπαλλήλος, τὸ δὲ συγὸν ὑπόλοιπον ἐπιστρέφεται τῷ δικαιούτῳ, μὴ δικαιουμένῳ πλέον νὰ αἰτησῇ τὴν ἀποστολὴν ἑτέρου ὑπαλλήλου.

XIII. Ὅμιον ἡλικίας καὶ συντάξιμον δασικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 29.

Ὅριον ἡλικίας τῶν ἐπιθεωρητῶν τὸ 60όν, τῶν δασαρχῶν, δασονόμων, ἀρχιφύλακων καὶ δασοφυλάκων τὸ 65όν.

Ἄρθρον 30.

1. Μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, δύνανται οἱ καταλαμβάνοντες ὑπὸ τοῦ ὅριον ἡλικίας ἢ παλαιότεροι δασικοί ὑπαλλήλοι, ἐφόσον εἴνε καταλλήλοι, νὰ διατεθῶνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἰδίᾳ εἰς ὁργανικὰς θέσεις σχολῶν ἢ

γραφείων μέχρι τὸ πολὺ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τῆς συντάξεώς των, ἐὰν δὲν ἔχουν συμπληρώσει αὐτήν, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει οὐχὶ πέραν τοῦ 65 ἔτους.

2. Εἶνε συντάξιμος ἀπὸ τοῦ ὅριον „ΒΤΟΓ“ καὶ ἐντεῦθεν ἡ ὑπηρεσία τῶν ἀρχιφύλακων καὶ δασοφυλάκων.

3. Ὁ χρόνος τῶν σπουδῶν ἐν ἀνωτέrais δασολογικαῖς, ἀνωτέrais τεχνικαῖς, μέσαις δασολογικαῖς καὶ δασοκομικαῖς σχολαῖς τῶν ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν δασῶν θεωρεῖται ὡς χρόνος συντάξεως.

Διὰ τοὺς δικατελέσαντας ὑποτρόφους τοῦ Κράτους σπουδαστὰς τῆς δασολογίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ λογίζεται ὡς χρόνος σπουδῶν ὁ χρόνος ὑποτροφίας.

4. Ὁ χρόνος, κατ' ὃν ὑπότροφοι τοῦ Κράτους πρὸς σπουδὴν τῆς δασολογίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἰδίαις δαπάναις σπουδάζοντες διετέλεσαν μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν τῶν ἐν ἀδυναμίᾳ ἐπινόδου λόγῳ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, λογίζεται ὡς χρόνος συντάξεως, τὸ πολὺ δὲ ἐν ἑτὸς ὡς χρόνος ὑπηρεσίας.

XIV. Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 31.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 1 Αὐγούστου 1923 ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ πρόσληψις ἐκτάκτων δασικῶν ὑπαλλήλων ὑπὸ τῶν Γενικῶν Διοικητῶν.

Ἄρθρον 32.

1. Δασικοί ὑπάλληλοι, πλην τῶν ἐκτάκτων καὶ ἰδιωτικῶν δασικῶν ὑπαλλήλων καθόλου δὲν δύνανται νὰ ὑπηρετῶσιν πλέον τῆς τριετίας εἰς τὴν αὐτὴν περιοχέρειαν, προκειμένου περὶ ἐπιθεωρητῶν δασῶν ἢ εἰς τὴν αὐτὴν Δασαρχεῖον ἢ Ἐπαρχίαν, προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων. Ἐξαιρέσεις ἀπὸ τῆς διατάξεως ταύτης δύνανται νὰ γίνῃ κατόπιν συμφωνίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

2. Οἱ δασοφύλακες, ἀρχιφύλακες δασῶν, δασνόμοι, καὶ δασάρχαι παντὸς βαθμοῦ δὲν δύνανται νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐξ ὧν κατάρχονται αὐτοὶ ἢ αἱ σύγγροι αὐτῶν, ἢ εἰς ἃς ἐπαρχίας ἐξήσκησαν κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν τὰ πολιτικὰ αὐτῶν δικαιώματα.

Ἄρθρον 33.

1. Δασικοί ὑπάλληλοι, τιμωρηθέντες πειθαρχικῶς διὰ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους, διὰ τῆς ποινῆς τοῦ προστίμου, δὲν δύνανται νὰ προαχθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου.

2. Δασικοί ὑπάλληλοι, τιμωρηθέντες πειθαρχικῶς διὰ προσωρινῆς ἀπολύσεως τοῦλάχιστον διμήνου, ἀπολύουσιν τὸ πρὸς προαχθὴν δικαίωμα ἐπὶ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὴν διετίαν καὶ καθορίζουσιν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐν τῇ αὐτῇ πρὸς τὴν ποινῇ ἀποσάσει.

Ἄρθρον 34.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύνανται δι' εἰδικῶν διαταγῶν αὐτοῦ νὰ ἐμισθῇ διὰ πάσης δασολογίας, ἀπαιτούντων εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν τῶν δασῶν, ὧν εἰς δύναται νὰ κατέχη βαθμὶν Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, τὸ προσωρινὸν τοῦ τεχνικοῦ τμήματος τῆς Διευθύνσεως Δασῶν, προκαταρκτικῶν συνεργειῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὴν κατεργασίαν μανίων ἢ προχείρων διαχειριστικῶν σχεδίων καὶ ἐκθέσεων διαχειρίσεως τῶν δημοσίων δασῶν.

XV. Ἐκτελεστικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 35.

1. Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἀποδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν, ὁρίζονται, α) αἱ ἀρχαῖαι περὶ τῆς δικαιοδοσίας, τῆς εὐθύνης καὶ τῶν καθηκόντων ἐν γένει τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων, β) περὶ τῶν δοκιμασιῶν, διαχειριστῶν, προαχθῶν καὶ τῆς μεταπαιδείσεως, γ) περὶ τῆς στάθης αὐτῶν, δ) περὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασοφυλάκων ἢ ἄλλων δασικῶν ὑπαλλήλων ἰδιωτικῶν ἢ ἑλλείν δασῶν καὶ τῶν τμήτων διορισμοῦ, ἀπολύσεως, καθορίσεως αὐτῶν καὶ τῆς ἐξουσίας τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, ε) περὶ χορηγίας εἰς τοὺς

δασικούς υπαλλήλους όπισμαρδ ή ήπιων ή ήμιόνων υπό τοῦ Δημοσίου καί τῶν ὄρων τῆς τοιαύτης χορηγίας, στ') περί τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀσχολουμένων εἰς γραφεύκην ὑπηρεσίαν ἐν τινι ἀναλόγῃ πρὸς τὰ ἔξοδα μετακινήσεως, προτιμωμένων διὰ τὴν τοιαύτην ἐργασίαν τῶν δυναμένων νὰ τὴν ἐκτελέσωσιν ἐκ τῶν ἀσθενήσαντων ή παθόντων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καί τέλος πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀπεικονομένη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

2. Διὰ Β. Διαταγμάτων κανονίζονται ή δικαιοδοσία, ή ἀρμοδιότης καί τὰ κληθέντα τῶν δασικῶν υπαλλήλων καί ὁργάνων καθόλου, τὰ ἔξοδα ἑορμάνσεως τῶν ἀρχιφυλάκων δασῶν καί δασονόμων, τὰ ἔξοδα θεομάνσεως τῶν γραφεύκων τῶν ὁρειῶν δασικῶν τοπικῶν ὑπηρεσιῶν, αἱ σχέσεις μεταξὺ δατονομείων καί δασαρχείων τόσον πρὸς ἄλληλα, ὅσον καί πρὸς τὰς ἐν τῇ περιφέρειᾳ αὐτῶν ἀρχάς χωροφυλακῆς καί ἀστυνομίας, αἱ περιπτώσεις τοῦ συνυπευθύνου μεταξὺ δασαρχῶν καί τῶν παρ' αὐτοῖς δασικῶν ὁργάνων, ή ἐκδοσις ἀδειῶν ὑλοτομίας ὑπὸ δασικῶν ὁργάνων καί ή ἐκτέλεσις ὑπὸ ἀρχιφυλάκων δασῶν ή δασονόμων καθηκόντων δημοσίων ἐμπρακτόρων διὰ φόρους καί δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, ἀπαικτόμενα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος κώδικος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐκπαίδευσις ἀνωτέρου δασικοῦ προσωπικοῦ.

Ὁργανισμός Ἀνωτέρας Δασολογικῆς σχολῆς.

1. Σκοπός, μαθήματα, ἔδραι.

Ἄρθρον 36.

Ἡ Ἀνωτέρα Δασολογικὴ Σχολὴ σκοπεῖ τὴν μόρφωσιν δασολόγων, προωρισμένων κυρίως διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τῆς δασικῆς υπηρεσίας τοῦ Κράτους, ὑπάγεται δὲ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

Ἄρθρον 37.

Ἡ διάρκεια τῶν ἐν τῇ Σχολῇ σπουδῶν εἶνε τετραετής, τὰ δὲ διδασκόμενα μαθήματα κυρίως τὰ ἑξῆς:

Στοιχεῖα Ἀνωτέρων Μαθηματικῶν. Στοιχεῖα Μηχανικῆς. Στοιχεῖα Παραστατικῆς Γεωμετρίας. Πειραματικὴ Φυσικὴ. Μετεωρολογία καί Κλιματολογία. Ἀνόργανος καί Ὁργανικὴ Χημεία. Ὁρυκτολογία. Γεωλογία καί Πετρογραφία. Γενικὴ καί Δασικὴ Βοτανική. Φυτοπαθολογία. Ζωολογία. Δασικὴ Ζωολογία καί Ἐντομολογία. Οἰκοδομική. Τοπογραφία. Ὀδοποιία. Δασικὴ Ὑδραυλική. Ἐγκυκλοπαιδεία τῆς Γεωπονίας διὰ δασολόγους. Γεωργικὴ Χημεία. Εἰσαγωγή εἰς τὴν δασολογίαν. Δασικὴ Σταθμολογία. Ὑλοχρηστικὴ. Ὑλουργικὴ. Μετρητικὴ τῆς ὕλης. Δασικὴ διαχειριστικὴ. Ἐκτίμησις τῆς ἀξίας τῶν δασῶν καί δασικὴ Στατικὴ. Δασικὴ Πολιτικὴ. Πολιτικὴ Οἰκονομία καί δημοσιονομία. Στοιχεῖα Δικαίου. Δασικὴ καί συγκριτικὴ δασικὴ Νομοθεσία. Μία τοῦλάχιστον ξένη γλῶσσα.

Ἄρθρον 38.

1. Αἱ ἔδραι τῶν καθηγητῶν δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰς εἴκοσι πέντε.

2. Ὁρίζονται πρὸς τούτοις τρεῖς τὸ πολὺ θέσεις καθηγητῶν τῶν ξένων γλωσσῶν, προσετι δε μία θέσις καθηγητοῦ καλλιγραφίας, γραμμογραφίας καί ἐλευθερογραφίας καί μία θέσις καθηγητοῦ πρώτων ἱατρικῶν βοηθειῶν.

11. Διδακτικὸν προσωπικόν. Καθηγηταί, διδασκάλου, προσόντα, ἀποδοχαί.

Ἄρθρον 39.

1. Προσόντα πρὸς διορισμὸν εἰς καθηγητικὴν ἔδραν ἔχουσιν:

α') Οἱ καθηγηταί τοῦ Πανεπιστημίου καί τοῦ Πολυτεχνείου δι' ἔδρας τῆς Σχολῆς ἀντιστοίχους ή συγγενεῖς πρὸς τὰς ὑπ' αὐτῶν κατεχομένης.

β') Οἱ κεκτημένοι διπλωμα ἀνωτέρας δασικῆς σχολῆς διὰ τὰς ἔδρας τῶν δασικῶν μαθημάτων.

γ') Οἱ κεκτημένοι διπλωμα Πανεπιστημίου ή ἀνωτέρας τεχνικῆς ή γεωπονικῆς σχολῆς ἀναλόγως τοῦ κλάδου, εἰς ὃν νὰ μαθήματα τῆς ἔδρας ὑπάγονται.

2. Προσόντα πρὸς διορισμὸν εἰς τὴν θέσιν καθηγητῶν ξένης γλώσσης ἔχουσιν οἱ διδάσκοντες εἰς δημόσια ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα καί ἔχοντες διπλωμα φιλολογικῆς σχολῆς τῆς ἀντιστοίχου γλώσσης ή προσόντα πρὸς διορισμὸν εἰς θέσιν καθηγητοῦ τῆς ξένης γλώσσης ἐν Γυμνασίῳ ή Ἐμπορικῇ Σχολῇ τοῦ Κράτους ή οἱ διδάσκοντες ἐν Ἀθήναις εἰς σχολεῖα μετὰ τὴν ἀντίστοιχον ξένην γλῶσσαν. Καθηγητῆς ἐπὶ μισθῷ ξένης γλώσσης ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ Δασολογικῇ σχολῇ μετὰ βαθμὸν εἰσηγητοῦ προάγεται μετὰ διετὴ εὐδαιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου β' τάξεως.

3. Οἱ καθηγηταί τῆς σχολῆς διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος μετὰ πρότασιν τοῦ διδακτικοῦ συμβουλίου.

4. Μετὰ πρότασιν τοῦ διδακτικοῦ συμβουλίου δύναται νὰ γίνῃ μεταθέσις καθηγητοῦ ἀπὸ τῆς ἔδρας, ἣν κατέχει, εἰς ἄλλην συγγενῇ δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

5. Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων θρηματικῆς καί ἱχθυολογίας δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς τακτικούς καθηγητάς τῆς σχολῆς ἀνευ ἐπιμισθοῦ.

Ἄρθρον 40.

1. Ὁ βαθμὸς τῶν ἐπὶ μισθῷ καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν βαθμὸν ὑπουργικοῦ τμηματάρχου β' τάξεως, ὡς ἐπίσης καί τῶν ἐπὶ ἐπιδοματι καθηγητῶν μη κατεχόντων ἄλλας δημοσίας θέσεις. Οἱ ἔχοντες δημοσίας θέσεις διατηροῦν τὸν βαθμὸν τῶν θέσων τῶν τούτων.

2. Εἰς πᾶσαν ἔδραν δύναται νὰ διορίζονται δημόσιαι υπάλληλοι ἐπὶ ἐπιμισθῷ 100 δραχμῶν μηνιαίως κατὰ ἑβδομαδιαίαν ὥραν διδασκαλίας ή ἀσχέσεων, μὴ ὑπερτέροις ὅμως τῶν 300 δραχμῶν δι' ὥρας διδασκαλίας ή ἀσχέσεων καθ' ἑβδομάδα τὸ πολὺ τεσσαρῶν, ἄλλως δ' ὡχὶ ὑπερτέροις τῶν 500 δραχμῶν. Τὸ ἐπιμισθίον αὐτοῦ περιορίζεται εἰς τὰ τρία τέταρτα δι' ὅσας ὥρας ή διδασκαλία εἰς τοὺς μαθητάς τῆς δασολογικῆς Σχολῆς γίνεται ἀπὸ κοινῶς μετὰ σπουδαστῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων καί δὲν δύναται τότε νὰ ὑπερβῇ αὐτὸ τὰς 300 δραχμὰς. Αἱ ὥραι διδασκαλίας καθ' ἑν μόνον ἑξάμηρον λογίζονται διὰ τὸ ἐπιμισθίον ἡμισυ αἰώνων.

3. Τακτικοὶ ἐπὶ μισθῷ καθηγηταί τῆς Σχολῆς ἀναλαμβάνοντες πλὴν τῶν μαθημάτων τῆς ἔδρας τῶν καί μαθημάτων ἄλλης ἔδρας ἀμειβονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου διὰ τὰς πλέον τῶν 12 ὥρῶν ἑβδομαδιαίως ὥρας διδασκαλίας καί ἀσχέσεων.

4. Ὅταν ὁ ἐπὶ ἐπιμισθῷ καθηγητῆς παύσῃ νὰ κατέχῃ τὴν κυρίαν αὐτοῦ θέσιν, δύναται διὰ Β. Διατάγματος, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ διδακτικοῦ συμβουλίου καί τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου νὰ τοποθετηθῇ ὡς καθηγητῆς ἐπὶ μισθῷ τῆς ἔδρας ἣν κατέχει. Ἐὰν ὅμως αὗτος ἀνήκῃ εἰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐξακολουθεῖ διατηρῶν τὸν βαθμὸν τὸν καί ὑπηρετοῦν ἐπὶ μισθῷ, ὡς τακτικὸς καθηγητῆς τῆς ἔδρας, ἣν κατέχει.

5. Δύναται νὰ διορίζονται εἰς θέσεις καθηγητῶν καί ἀλλοδαποὶ κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ διορισμῶ ἀλλοδαπῶν διατάξεις τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

6. Οἱ καθηγηταί ἀποτελοῦσι τὸ διδακτικὸν συμβούλιον τῆς Σχολῆς, πλὴν τῶν καθηγητῶν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 38 § 2 τοῦ κώδικος τούτου.

7. Οἱ καθηγηταί τῶν ξένων γλωσσῶν, εἴτε ἡμεδαποὶ, εἴτε ἀλλοδαποὶ, διορίζονται ή ἐπὶ μισθῷ κατὰ τὰ κανονισμένα ή ἐπὶ ἀμειβῇ ή ἐπιμισθῷ μέχρι 300 δραχμῶν μηνιαίως.

8. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 38 § 2 τοῦ κώδικος τούτου καθηγηταί διορίζονται ἐπὶ ἐπιμισθῷ διακοσίων δραχμῶν μηνιαίως.

Ἐπιμεληταί, βοηθοί, προσόντα, ἀποδοχαί.

Ἄρθρον 41.

1. Ἐπιμεληταί, βοηθοὶ καθηγητῶν, πλὴν τῶν ἐπιμελητῶν τῶν καθηγητῶν τῶν δασολογικῶν κυρίως μαθημάτων, αἱ ὁποιοὶ δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς τρεῖς, κεκτημένοι τὰ εἰδικότερον διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ γνωμοδότη-

την του διδακτικού συμβουλίου, καθορισθέντα κριτήρια, διορίζονται διά Β. διατάγματος μέχρις οκτώ με βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως ἢ εισηγητοῦ.

2. Μετὰ διετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν οἱ ἐπιμεληταὶ μετὰ βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως προάγονται, προτάσει τοῦ διδακτικοῦ συμβουλίου, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ εισηγητοῦ, μετὰ τριετὴ δὲ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ εὐδόκιμου ὑπηρεσίαν, προτάσει τοῦ ἰδίου συμβουλίου, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου β' τάξεως.

3. Ἡ ἐργασία ἐπιμελητοῦ δύναται ν' ἀνατίθεται εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐπὶ ἐπιμεσίῳ δραχμῶν ἑκατὸν πενήκοντα μηνιαίως ἐφόσον οὗτοι ἐδρεύουν ἐν Ἀθήναις. Ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ ἐπιμελητῶν τῶν δασολόγων καθηγητῶν, οὗτοι καθίστανται ἐπιμεληταὶ μετατιθέμενοι ἐκ θέσεως δασάρχου τῆς τοπικῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, παρὰ τῇ ὁποίᾳ διατηροῦνται τὰ προσόντα προαγωγῆς των καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιστρέφουσιν κατὰ τὸν ἰδίον τρόπον.

4. Παντὸς διορισμοῦ ἢ τοποθετήσεως διὰ μεταθέσεως ἢ ἀνοθέσεως ἐργασίας ἐπιμελητοῦ προηγεῖται πρότασις τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν καὶ ἔγκρισις τοῦ διδακτικοῦ συμβουλίου.

III. Διοικητικὸν προσωπικόν.

Διευθυνσις.

Ἄρθρον 42.

1. Διευθυντὴς τῆς σχολῆς ἐπὶ βαθμῷ διευθυντοῦ Ὑπουργείου διορίζεται ἐφεξῆς διὰ Β. Διατάγματος ἐκ τῶν καθηγητῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 38 § 1 τοῦ κώδικος τούτου, μετὰ πρότασιν τοῦ διδακτικοῦ συμβουλίου ἐπὶ μίαν πενταετίαν.

2. Ὑποδιευθυντὴς τῆς Σχολῆς διορίζεται διὰ Β. διατάγματος ἐκ τῶν καθηγητῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 38 § 1 τοῦ κώδικος τούτου, μετὰ πρότασιν τοῦ διδακτικοῦ συμβουλίου δι' ἓν σχολικὸν ἔτος, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

3. Ἐπιτρέπεται ἢ ἐκ νέου ὑπόδειξις τοῦ αὐτοῦ καθηγητοῦ ὡς διευθυντοῦ ἢ ὡς ὑποδιευθυντοῦ τῆς Σχολῆς.

4. Ὁ διευθυντὴς λαμβάνει μηνιαίον ἐπίδομα δραχμῶν τριακοσίων, ὃ δὲ ὑποδιευθυντὴς δραχ. ἑκατὸν πενήκοντα.

5. Τὸν διευθυντὴν ἀπόντα ἢ κωλύμενον ἢ ἑλλείποντα, ἀνὰ μὲν τὸν ὅσον ὑποδιευθυντῆς.

6. Ἀμφοτέρων ἑλλειπόντων, κωλυμένων ἢ ἀπόντων, ἀνὰ μὲν τὸν ὅσον εἰς τινὰ τῶν καθηγητῶν τῆς προσωρινῆς διευθύνσεως τῆς Σχολῆς, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ διδακτικοῦ συμβουλίου.

7. Οὐδ' ἑτέρου δ' ἐξ αὐτῶν ὑφισταμένου, τὸ διδακτικὸν συμβούλιον, συνεργόμενον αὐτοδικαίως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν καθηγητῶν, προβαίνει εἰς τὴν ὑπόδειξιν διευθυντοῦ καὶ ὑποδιευθυντοῦ.

Γραμματεία.

Ἄρθρον 43.

1. Ἡ γραμματεία τῆς σχολῆς ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ γραμματέως μετὰ βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως ἢ εισηγητοῦ ἢ τμηματάρχου β' τάξεως καὶ τοῦ υπογραμματέως μετὰ βαθμὸν ἀκολουθοῦ ἢ γραμματέως β' τάξεως.

2. Αἱ διατάξεις περὶ προσόντων, τρόπου προσλήψεως, μισθοδοσίας, προσωξήσεων, ἐπιδόματων καὶ προαγωγῶν, αἱ ἐφαρμοζόμεναι εἰς τοὺς ἀντιστοίχους ὑπαλλήλους τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀποτελούντας τὴν γραμματεὶαν τῆς Σχολῆς ὑπαλλήλους, ἀποκλειομένων τῆς συμμετοχῆς εἰς σχετικὸς διαγωνισμοὺς ὑποψηφίων δηλῶν.

Ἀρχικλητὴρ, κλητῆρες.

Ἄρθρον 44.

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σχολῆς διορίζονται προτάσει τοῦ διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς εἰς ἀρχικλητὴρ καὶ ἕως δύο κλητῆρες καὶ εἰς καθαριστὴς μετὰ μισθὸν κλητῆρος πρὸς ὃν ἐξομολογῶνται.

Ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν, προσόντα καὶ ἀποδοχὰς τούτων,

ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις περὶ τῶν ἀντιστοίχων θέσεων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

IV. Πειθαρχικαὶ ποιναί. Ἀπόλοσις.

Ἄρθρον 45.

1. Αἱ περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν, ἀπολύσεως καὶ ἀποχωρήσεως ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας διατάξεις τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς.

2. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἔχει ὡς πρὸς τὸ προσωπικὸν τῆς γραμματείας, τοὺς ἐπιμελητὰς καὶ τοὺς κλητῆρας τῆς Σχολῆς τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῶν δασῶν.

3. Ἀπαλλοαγὴ ἀπὸ τῆς διδασκαλίας ἐπιτρέπεται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἐκτὸς τῶν ἄλλων λόγων καὶ δι' ἀκαταλλήλότητα τοῦ καθηγητοῦ ἢ δι' ἀνάγκην μεταθέσεως αὐτοῦ ἐξ Ἀθηνῶν.

V. Φοιτηταί.

Ἄρθρον 46.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ὁρίσῃ κατ' ἔτος τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσακτέων φοιτητῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν, δυνάμενος ν' ἀναστείλῃ ἐφ' ὀρισμένον χρόνον τὴν εἰσαγωγὴν φοιτητῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου.

2. Ὁ τρόπος τῆς εἰσαγωγῆς μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἔχουν ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου, εἶνε δὲ σωματικῶς ἱκανοὶ διὰ τὰ δασικὰ ἐπάγγελμα, ἐνεργεῖται κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. καθορισθέντα, κατεργουμένης πάσης ἀντικειμένης τῇ παρουσίᾳ διατάξεως.

3. Οἱ φοιτηταί, καλούμενοι εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ὡς κληρωτοί, τυγχάνουν ἀναβολῆς κατατάξεως διαρκείας τῆς ἐκπαιδεύσεώς των.

Ἄρθρον 47.

1. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς Σχολῆς νὰ μετέχωσι διαγωνισμῶν προκηρυσσομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων πρὸς ἀποστολὴν εἰς Ἑσπερίαν ὑποτροφίαν δι' ἄλλους ἐπιτημονικὰς κλάδους, εἰμὴ μόνον μετὰ τὴν λήψιν ἐκ τῆς Σχολῆς ἀποφοιτηρίου.

2. Οἱ λαβόντες ἀπολυτήριον δύνανται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν Σχολὴν, ἀλλ' ὑποχρεοῦνται νὰ μετάρχωσιν ἐκ νέου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 46 § 4 τοῦ κώδικος τούτου ὁριζομένου εἰσιτηρίου διαγωνισμοῦ, ἐν περιπτώσει δ' ἐπιτυχίας ἐγγράφονται μαθηταὶ τῆς α' τάξεως.

3. Οἱ πρὸ τῆς λήψεως τοῦ ἐν τῇ § 1 ἀποφοιτηρίου λαβόντες μέρος εἰς διαγωνισμὸν ὑποτροφίας, κατ' ἄνωγεραι, ἀποβάλλονται τῆς Σχολῆς ὁριστικῶς.

Ἄρθρον 48.

Μέχρι πέντε κατ' ἔτος πτυχιῶχοι τῆς Σχολῆς, ἀφ' οὗ διορισθῶσιν εἰς τὴν δασικὴν ὑπηρεσίαν, δύναται νὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐπὶ δύο ἔτη πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν των, λαμβάνοντες ἐπὶ πλέον τοῦ μισθοῦ αὐτῶν τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ μηνιαίον ἐπίδομα, ὁριζομένον ἀμφοτέρων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου. Ἐκ τούτων οἱ δύο πρωτεύσαντες κατὰ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις ἀποστέλλονται ἔπειτα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, οἱ λοιποὶ κατ' ὅσον διαγωνισμοῦ. Εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐπιτρέπεται νὰ μετάρχωσιν καὶ ἀπόφοιτοι τῶν δύο προηγούμενων ἐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσιν ἀποτύχει εἰς προγενέστερον διαγωνισμὸν.

VI. Ἐκτελεστικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 49.

Διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδόμενων μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ διδακτικοῦ συμβουλίου τῆς Σχολῆς καθορίζονται λεπτομερέστερον αἱ διατάξεις :

α') Περί τοῦ ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς.

β') Περί τῆς λειτουργίας τῶν ἐργαστηρίων αὐτῆς, περὶ

των απαιτούμενων δαπανών διά την εγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν τῶν ἐργαστηρίων τούτων, ἀναγράφουμένης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς σχετικῆς δαπάνης.

γ) Περί καταρτισμοῦ βιβλιοθήκης, συλλογῶν καὶ ἐκτελέσεως ἐπιστημονικῶν μελετῶν, σχετικῶν πρὸς τὴν σκοπὸν τῆς Σχολῆς, περὶ τῶν ἐφαρμογῶν καὶ τῶν ἐν ὑπαίθρῳ ἀσκήσεων τοπογραφίας, ὁδοποιίας καὶ μεταφορῶν, διὰ τὰς τελευταίας τῶν ὁποίων δύνανται ὁ ἀποσπασθῆ εἰς τὸν μηχανικὸν τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, περὶ τῶν απαιτούμενων διὰ πάντα τὰς δαπανῶν, ὁδοπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίου ἀποζημιώσεως τοῦ πρωτοπικίου, ἀναγράφουμένης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς σχετικῆς δαπάνης.

δ) Περί τῆς φοιτήσεως, προκειμένου δὲ περὶ μαθημάτων ἢ ἀσκήσεων ἐνεργουμένων ὑπὸ καθηγητῶν τῆς Σχολῆς εἰς ἄλλας ἀνωτέρας Σχολὰς τοῦ Κράτους, ὧν οἱ τοι τυγχάνουν ἐπίσης καθηγηταί, οἱ φοιτηταί τῆς Σχολῆς εἶνε δεκτοὶ εἰς τὰ ἰδρύματα τούτα, ἐφ' ἔσονται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δὲν ἤθελεν ὁρίξει ἄλλως.

ε) Περί τῶν διδασκτέων μαθημάτων, τῆς κατανομῆς αὐτῶν εἰς ἑδρας, σχολικὰ ἔτη, ἐξέμνηνα, ὥρας διδασκαλίας καὶ ἀσκήσεων καὶ τῆς προσωπικῆς ἀναθέσεως διδασκαλίας μαθημάτων εἰς καθηγητὰς τῆς Σχολῆς. Τὸ πρόγραμμά τιμωρ τῆς διδασκτέας ὅλης καθορίζεται μετὰ γνώμης τοῦ διδασκτικοῦ συμβουλίου δι' ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς ἐγκριθέντος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημοσιευμένου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον τροποποιούμενον.

στ) Περί τῆς ἐκλογῆς καθηγητῶν ὡς καὶ περὶ ἐφ' ἡμᾶς καθορισμοῦ τῶν μαθημάτων ἐκείνων τῶν διδασκτέων ὑπὸ καθηγητῶν ἐπὶ ἐπαδότητι καὶ ὅχι τακτικῶν ἐπὶ μισθῷ.

ζ) Περί τοῦ διδασκτικοῦ συμβουλίου τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ περὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ διευθυντοῦ, τῶν καθηγητῶν τῶν δασολογικῶν μαθημάτων καὶ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν.

η) Περί τῶν ἔργων διακοσμητικῶν καὶ καθηρέντων διδασκόντων καὶ διδασκουμένων.

θ) Περί τῶν πράξεων τῶν ἐπιμελητῶν.

ι) Περί τῆς διαθετικῆς καὶ τῆς χρηματικῆς τῆς Σχολῆς.

ια) Περί τῶν κατὰ τὰ πρῶτα κεφάλαια δαπανῶν ἢ δαπανημάτων.

ιβ) Περί προσόντων τῶν ὑποψηφίων δι' εἰσαγωγικὰς ἢ ἄλλας ἐν γένει ἐξετάσεις.

ιγ) Περί τοῦ τρόπου τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐξετάσεων, τῶν ἐπιληπτηρίων ἐπὶ δαπανῶν ἐξετάσεων, περὶ ἐξετάσεων πρὸς ἀπονομὴν τοῦ τίτλου τοῦ ἀδιδάκτορος τῆς δασολογίας, περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνωτέρας Δασολογικῆς Σχολῆς πρὸς ἀπονομὴν τοῦ τίτλου τούτου διδασκτορὸς εἰς μὴ διατελέσαντας οὐκ ὑδαστὰς αὐτῆς, περὶ ἐξετάσεων καθέλου καὶ τέρου ἐν γένει.

ιδ) Περί τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας τῆς διευθύνσεως καὶ τοῦ διδασκτικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν φοιτητῶν.

ιε) Περί τῆς πρακτικῆς ἐκπαίδεως τῶν φοιτητῶν εἰς διασποράν εἴτε κατὰ τὴν γῆν τῆς φοιτήσεως αὐτῶν ἐν τῇ Σχολῇ, εἴτε κατὰ τὰς διακοίτας καὶ τῶν ὁδοπορικῶν καὶ ἀποζημιώσεων, ὡς ἂν λαμβάνουσιν οὗτοι κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἐκπαίδευσίν των, ὡς καὶ περὶ τῆς ἀναθέσεως εἰς τοὺς ἐξασκουμένους ὁδὸν φοιτητὰς καθηκόντων καὶ διαιωνμάτων ἀργυροδότης δασῶν ἢ δασονόμου ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῆς πρακτικῆς τῶν ἐκπαίδευσιν κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ Β. Δ. καθορισθέντα.

ιστ) Περί τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας τῶν Δασαρχῶν ἢ ἄλλων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐπὶ τῶν φοιτητῶν κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς εἰς τὰ Δασαρχεῖα πρακτικῆς ἐκπαίδευσίν των.

ιζ) Περί ἐκδιδόμενου δημοσιευμάτων τῆς Σχολῆς ἢ περιοδικῶς τῆς Σχολῆς, διευθύνσεως, συντάξεως, τυπώσεως

καὶ διανυμῆς αὐτῶν δωρεὰν ἢ ἐπὶ ἀμοιβῇ ἀναγραφόμενης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς σχετικῆς πιστώσεως.

ιη) Πᾶσα ἐν γένει ἐκτὸς διατάξεις, ἀπαιτούμενη διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν περὶ ἀνωτέρας Δασολογικῆς Σχολῆς διατάξεων, ὡς καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῆς Ἀνωτέρας Δασολογικῆς εἰς εἰδικὸν κτίριον ἀνεγερθῆναι δημοσίᾳ δαπάνῃ ἐπὶ δημοσίου ἐδάφους ἢ εἰς δημόσιον, ἐν γένει κτίριον ἀμοιβῆς ἐπισκευαζόμενον καὶ μεταρρυθμιζόμενον, ἀναγράφουμένων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἀναγκαζίων πιστώσεων διὰ τὴν ὡς ἀνω ἐγκατάστασιν, ἐπισκευὴν ἢ μεταρρύθμισιν.

Ἄρθρον 50.

Διὰ πᾶσαν, ἐν τῶν περὶ Ἀνωτέρας Δασολογικῆς Σχολῆς διατάξεων προκύπτουσαν δαπάνην, ἴδια δὲ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν, λειτουργίαν καὶ ἐφοδιασμὸν τῆς Σχολῆς ὡς καὶ τὴν κατεβολὴν εἰς τοὺς φοιτητὰς τῶν ὁδοπορικῶν καὶ ἀποζημιώσεων κατὰ τὴν πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν, ἐγγράφεται ἡ σχετικὴ πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

VII. Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 51.

1. Οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 1853 ἀποσταλέντες εἰς Ἀνωτέρας Δασολογικῆς Σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς ὑπότροφοι τοῦ Κράτους, ὅπως ἐν καιρῷ χρησιμοποιοῦσιν ὡς καθηγηταί τῆς ἐνταύθα Σχολῆς, ὡς καὶ οἱ σαλόντες ὑπότροφοι εἰς Μέσας Δασολογικῆς Σχολῆς, ὑπέχονσι τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 260 τῆς 20 Ἀπριλίου 1914 εὐθύναι καὶ ὑποχρεώσεις.

2. Καὶ αἱ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μονιμοὶ δασάρχαι δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ παρακολουθῶσι περιοδικῶς μαθήματα εἰς τὴν σχολὴν.

3. Οἱ διατελέσαντες ὑπότροφοι τοῦ Κράτους ἀπέχονται δὲ μέσων Δασολογικῶν Σχολῶν τῆς Αὐστρίας δύνανται νὰ τῶνσι διπλώματος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀνωτέρας Δασολογικῆς Σχολῆς, ἐὰν ἐπιτύχωσιν εἰς ἐξετάσεις κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. λεπτομερέστερον καθορισθέντα.

VIII. Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 52.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δύνανται νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀνωτέρας Δασολογικῆς Σχολῆς ὠρισμένα δάση τῆς περιφέρειας τοῦ Δασαρχείου Ἀττικῆς, ὑπ' αὐτῆς ἐκλεγόμενα, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ὑποδειγματικῆς διαχειρίσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως των, διὰ λόγους ἐκπαιδευτικοῦ καὶ πρὸς πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν φοιτητῶν αὐτῆς. Τὰ τῆς διαχειρίσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν τούτων καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 53.

Ἡ διανομὴ τοῦ χρηματικοῦ πηροῦ τοῦ κανονιζομένου ὅπως παρέχεται ἐν συνόλῳ ὡς ὑποτροφία εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς Ἀνωτέρας Δασολογικῆς Σχολῆς, δυνάμει τοῦ νόμου 2488 ὑπερὶ ὁργαλισμοῦ τῆς ἐκπαιδευτικῆς Γεωργικῆς ὑπηρεσίας κλπ. ρυθμίζεται διὰ Β. Δ. καταρτιζομένης πᾶσης ἀντικειμένης τῇ παρόσῃ διατάξει.

Ἄρθρον 54.

Ἀν ἀναστειλόμενης τῆς εἰσαγωγικῆς φοιτητῶν εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 46 εἰς μίαν ἢ πλείονας τάξεις δὲν φοιτῶσι φοιτηταὶ παύουσιν αἱ ἀποδόχοι τῶν διὰ τὸν ἄνω λόγον μὴ διδασκόντων καθηγητῶν, πλὴν τῶν ἐπὶ μισθῷ, οἵτινες ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοποθετοῦνται δι' ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας εἰς θέσεις κενὰς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἢ ἄλλων δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ἰδρυμάτων, ἐφ' ἔσονται ἔχοντες τὸ νόμιμον προσόντα ἢ καὶ προσθέτως πρὸς παραγὴν σχετικῶν πρὸς αὐτὴν εἰδικότητῶν τῶν ὑπηρεσιῶν. Ἀπαντες οὗτοι ἀναλαμβάνουσιν αὐτοδικαίως τὴν ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίαν ἅμα τῇ λειτουργίᾳ τῶν τάξεων αἱ ὁποῖαι ἐσκόλαζον. Ὁμοίως ἐν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀπασαὶ αἱ τάξεις τῆς Σχολῆς ἀργοῦν, παύουσιν

τὰ ἐπιδόματα τῆς Διευθύνσεως, οἱ δ' ἀποτελοῦντες τὴν γραμμεύειαν τῆς Σχολῆς, ὑπάλληλοι καὶ τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν προσκολλοῦνται δι' ὑπηρεσίαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐκπαίδευσίς μέσου καὶ κατωτέρου δασικοῦ προσωπικοῦ.

Δασοκομικαὶ Σχολαί.

Ἀρθρον 55.

1. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν, δύναται νὰ συσταθῶν μέχρι τέσσαρες δασοκομικαὶ σχολαὶ ἐντός ἢ πλησίον δασῶν, αἵτινες δύνανται νὰ καταρτίζονται ἢ δύναται ἀναστελλήσθαι ἡ λειτουργία τῶν ἐφ' ὧρίσμενον χρόνον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

2. Εἰς τὰς σχολὰς ταύτας τοποθετοῦνται εἰς ἡ πλείονες δασάρχαι ἢ ἐπιθεωρηταί καὶ τὸ ἀναγκασίον μέσον καὶ κατωτέρον δασικὸν προσωπικόν. Ἐπίσης δύναται ν' ἀνατίθεται ἐπὶ ἐπιμισθίῳ μέχρις 100 δραχμ. μηνιαίως πρακτικὴ διδασκαλία τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, ἰδίᾳ ἐκθέσεως ἰδεῶν ἢ καὶ ἄλλων ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων εἰς διδασκαλίαν.

3. Εἰς τοὺς διευθυντάς τῶν δασοκομικῶν σχολῶν παρέχεται ἐπίδομα ἐκ δραχμῶν διακοσίων πενήκοντα μηνιαίως, εἰς τὸ λοιπὸν δὲ ἀνώτερον ὀργανικὸν δασικὸν προσωπικὸν αὐτῶν ἐπίδομα ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν πενήκοντα μηνιαίως.

Ἀρθρον 56.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐγγράφονται αἱ ἀναγκαῖαι πιστώσεις δι' ἀνέγερσιν, ἐνοικίαν ἢ συντήρησιν κτιρίων διὰ τὰς σχολὰς, δι' ἐξόδα γραμμῆς ὕλης, φωτισμοῦ, θερμάνσεως, καθαρισμοῦ, ἱατροῦ καὶ νοσηλείας, δι' ἐφοδιασμὸν καὶ λειτουργίαν ἐν γένει τῶν σχολῶν, διὰ μηνιαίον ἐπίδομα μέχρις 75 δραχμῶν, παρεχόμενον εἰς τοὺς ἐπιμελεστέροους τῶν μαθητῶν.

2. Οἱ μαθηταὶ καλοῦμενοι εἰς τὸν στρατὸν ὡς κληρωτοί, πυχάνουν ἀναβολῆς κατατάξεως διαρκούσης τῆς ἐκπαίδευσέως τῶν, πληρὴ ἐν ὧρα ἐπιστρατεύσεως.

3. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν ὁρίζονται αἱ διατάξεις περὶ τῆς λειτουργίας τῶν δασοκομικῶν σχολῶν, τῆς φοιτήσεως τῶν μαθητῶν, ἡτις δύναται νὰ εἶναι τὸ πολὺ διατῆς, περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῶν προσόντων αὐτῶν ἐν γένει, ἀπαιτούμενοι ἰδίᾳ ἀπολυτηρίου ἐλληνικοῦ σχολείου, περὶ τῆς ὕλης, διανομῆς καὶ ἡλικίας αὐτῶν, τῆς ὑπαχρεωτικῆς ἢ μὴ δικιμονῆς καὶ διατροφῆς τῶν ἐν ταῖς σχολαῖς, ἐφ' ὅσον ἤθελον αὐταί, κριθῇ κατὰλληλοι, τοῦ διορισμοῦ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοῦ ἀναγκασίου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἐν αὐταῖς καὶ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν, τῶν καταβλητέων τροφείων, τῆς πιναρχικῆς ἐξουσίας τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς ἐπὶ τῶν μαθητῶν, τῶν καθηκόντων τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν διδασκομένων, τῆς διδασκτέας ὕλης, τῆς πρακτικῆς ἀσκήσεως τῶν μαθητῶν, περὶ τῶν χορηγούμενων εἰς τοὺς ἐπιμελεστέροους ἐπιδωμάτων, περὶ τῶν ἐξετάσεων ἢ διαγωνισμῶν καὶ τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν.

ΜΕΡΟΣ II.

Καθορισμὸς καὶ ὁροθέσεις δασῶν.

Ἐννοία δασοῦς.

Ἀρθρον 57.

Δάσος εἶναι πᾶσα ἐκτασίς ἐδάφους ἐν ὧρῃ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ ἄγριον ἐυλωθῶν φυτῶν οἰωνόητοτα διαστάσεων καὶ ἡλικίας καλυπτομένη καὶ πρὸς παραγωγήν ὕλης ἢ καὶ ἄλλων προϊόντων προωρισμένη. Δασικὰ δὲ ἐδάφη αἱ ἐντός τῶν δασῶν ἀσκατεῖς ἐκτάσεις, αἱ ἀσκατεῖς κορυφαὶ τῶν ὄρων καὶ αἱ πλευραὶ αὐτῶν μετ' ἀπότμον κλίσιν.

Ἀποτερματισθῆμενα δάση καὶ δαπάναι ἀποτερματισμῶν.

Ἀρθρον 58.

Ἦντα τὰ δημόσια ἢ εἰς διαλελυμένης μονάς ἀνήκοντα δάση ἢ δασικὰ ἐδάφη τὰ διὰ Βασ. διατάγματος προορισθῇ

σόμενα πρὸς σχηματισμὸν δάσους ἀποτερματισθῶνται καὶ ὁροθετηθῶσιν.

Ἀρθρον 59.

1. Ἡ δαπάνη τῆς ὁροθετήσεως καὶ ἀποτερματισμοῦ, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ δημοσίου δάσους ἢ δασικοῦ ἐδάφους, ἐπιβαρύνει τὸ Κράτος, συνεισφερόντων κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μήκους τῆς ἀνεπτυγμένης περιμέτρου τοῦ ὁροθετουμένου δάσους ἢ δασικοῦ ἐδάφους καὶ τῶν ὁρίων ἰδιοκτητῶν ἢ κατόχων δάσους ἢ δασικοῦ ἐδάφους.

2. Ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ κοινοῦ ἀδιανεμήτου δάσους ἢ δασικοῦ ἐδάφους ἢ δαπάνη ἐπιβαρύνει τοὺς κοινοὺς ἀναλόγως τῶν μερίδων τῆς ἰδιοκτησίας, συνεισφερόντων κατὰ τὴν ἀνοστήν καὶ τῶν ὁρίων.

Ἀπαλλοτριώσεις ἰδιοκτητῶν δασῶν καὶ ἐκτάσεων ὑπὸ Δημοσίου.

Ἀρθρον 60.

1. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ προῆλθῃ εἰς ἀπαλλοτριώσεις ἐκτάσεων ἰδιοκτητῶν παρακειμένων εἰς δάση ὑποβληθέντα ὑπὸ τεχνικὴν διαχείρισιν, ἐφ' ὅσον προβάλλεται τοῦτο ὑπὸ ἐγκριμένου διαχειριστικοῦ σχεδίου ἢ διαχειριστικῆς ἐκθέσεως τοῦ δάσους, ὑπάρχει δὲ σύμφωνα γνώμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, τοῦ ποσῶς τῆς ἀποζημιώσεως καθοριζομένου κατὰ τὰς κειμένας περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἰδιωτικῶν κτήσεων διατάξεις.

2. Ἐπίσης δύναται νὰ ἐπιτραπῇ καὶ κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἀνταλλακτικῇ ἀγρῶν ἢ ἄλλων κτημάτων ἰδιωτικῶν, εἰρηστούμενων ἐντός δασῶν καὶ ἐκτάσεων δασικῶν δημοσίων κειμένων ἐγγὺς εἰς συνδυασμούς, μακρὸν ὅμως πάντως τῶν πόλεων, ἢ διὰ τινὰ λόγον μὴ χρησίμων τῷ Δημοσίῳ κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ Β. Διατάγματος κανονισθῆμενα.

3. Τὸ Δημόσιον δύναται ν' ἀγοράσῃ ἰδιωτικὰ δάση διὰ λόγους δασικῆς πολιτικῆς, δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκδιδομένης μετὰ συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ τιμήματος καὶ τῶν λοιπῶν ὁρῶν τῆς ἀγορᾶς.

4. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἀναγράφεται ἐτησίως πέντε ποσὸς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, δυνάμενη νὰ χρησιμεύῃ καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἐκτελέσας διὰ τὴν ἀγοράν, συναγομένην διὰ συμβάσεως προσωρινῆς δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης κατὰ τὸν ὡς ἀνω τρόπον.

ΜΕΡΟΣ III.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Διαχείρισις τῶν δασῶν καθ' ὅλον.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἀρθρον 61.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν δασῶν καθόλου, δημοσίων ἢ μη, ρυθμίζεται κατὰ σκοπὸν, ποσὸν, τρόπον καὶ χρόνον τῇ πληρονομίᾳ τοῦ δάσους, ἰδίως δὲ τῶν κληρώσεων αὐτοῦ, πρὸς πληρεστέραν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς δασικῆς οἰκονομίας καὶ κατὰ τὸ δυνατόν ἱκανοποίησιν τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας ἰδίᾳ δὲ τοῦ περιόχου πληθυσμοῦ. Ἡ ρύθμισις τῆς διαχειρίσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν ταύτων, γίνεται κυρίως διὰ διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων καὶ διὰ πινάκων ὑλοτομίας, καθὼς καὶ δι' ἀστυνομικῶν διατάξεων ρυθμίσεως, περιορισμοῦ ἢ ἀπαγορεύσεως κινήσεως ἐν γένει.

2. Ἡ διαχείρισις καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν δασῶν, δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, διαιρείσθαι εἰς ἀειρὸρον ἢ συνεχῆ ἐκμετάλλευσιν καὶ περιοδικὴν ἢ διαλείπουσαν τοιαύτην. Γενικῶς διαχειρίζονται ἀειρὸρος καὶ συνεχῶς τὰ δάση ἀσκέται· χαρακτηρισμοῦ ἰδιοκτησίας, ὧν ἡ ἐκτασίς ὑπερβαίνει τὰ 8.000 στρέμματα. Ἐξαιρέσεις τῆς ἀρχῆς ταύτης δύναται νὰ

γίνεται μόνον επί εκτάκτων καρπώσεων αποβλεπουσών προς πλήρωσιν εκτάκτων της χώρας αναγκών. 'Επί δεσμών, ὧν ἡ ἐκτίσις εἶνε μικρότερα τῶν 8.000 στρεμμάτων, ἡ διαχείρισις δύνανται νὰ εἶνε καὶ περιοδικὴ Δύνανται δὲ νὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἐφ' ἁπλῆς κατὰ ποσιν ἀναλόγως τοῦ συστήματος τῆς ἐκμεταλλεύσεως, δασῶν, ὧν ἡ ἐκτίσις εἶνε μικρότερα τῶν 2.000 στρεμμάτων.

3. Εἰς δάση ἐκτίσεως ἀνωτέρας τῶν 8.000 στρεμμάτων, δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ περιοδικὴ ἐκμετάλλευσις, ἐφ' ὅσον ταῦτα εὐρίσκονται ἀποκατεστημένα τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας καὶ ὧν τὰ ἐτήσια λήμματα ἐπὶ ἀειφόρου καὶ συνεχούς ἐκμεταλλεύσεως δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι κατασθλῶσιν ἐπὶ τόπου ἢ δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον σοβαρᾶς ἐπιχειρήσεως, ἐὰν ὑπάρχῃ πρὸς τοῦτα ἡτιολογημένη πρότασις δασολόγου Δασάρχου ἢ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ συμφωνῶς γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

4. Εἰς δάση, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις εἶνε ἀειφόρος, δὲν δύνανται νὰ ἀποληφθῇ κατ' ἔτος πλέον τοῦ ἐνὸς λήμματος, εἰς δὲ τὰ περιοδικῶς ἐκμεταλλευσόμενα ταῦτα, δι' ἐκάστην περίοδον, λήμμα ἀνώτερον τοῦ καθορισθέντος, δια διαχειριστικῆς ἐκθέσεως ἢ μηνίμου διαχειριστικοῦ σχεδίου, περιοδικοῦ λήμματος.

Ἄρθρον 62.

Τοῦ δασικοῦ ἔτους, διὰ τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ δάση κανονίζεται ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ λήξις διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 63.

Εἰς δημόσια ἢ μὴ δάση ἐπὶ τῶν ὁποίων βαρύνουν κεκτημένα περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως ἢ χρήσεως ὑπὸ τρίτων, ἡ ἀσκῆσις τῶν δικαιωμάτων τούτων δεῖν νὰ ἐνεργῇται κατὰ τρόπον μὴ παρεμποδίζοντα τὴν ὑπὸ τοῦ δασοκτήμονος κατὰ τὰ λοιπὰ διαχειρίσιν τοῦ δουλεύοντος δάσους. Δασικαὶ διαχειριστικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 64.

1. Εἰς δάση προστατευτικά, δάση τεθέντα ὑπὸ τεχνικὴν διαχειρίσιν, δάση ἔχοντα ἀνάγκην προστασίας κατόπιν ἐνεργηθείσης ὑλοτομίας ἢ ἐνεκεν ἀραιᾶς βλαστήσεως ἢ διότι εὐρίσκονται ὑπὸ φυσικὴν ἢ τεχνικὴν ἀναδράσασιν ἢ ἐν γένει διὰ δασοοικονομικὰς λόγους, δύνανται νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ βοσκή παντὸς ζώου ἢ ὀρισμένης κατηγορίας ἢ νὰ περιορισθῇ μέχρι ὀρισμένου ἀριθμοῦ ὁ ἀριθμὸς τῶν βοσκόντων ζώων ἐνὸς ἢ πλείονων εἰδῶν διὰ προκηρύξεως τῆς ἀρμοδίας δασικῆς Ἀρχῆς ἐπὶ ὁριστὸν ἢ ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα ὑπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν §§ 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθροῦ 157. Αἱ παραβάσεις τούτων ἀπογορευτικῶν διακηρύξεων τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν § 1, 2 καὶ 4 τοῦ ἁρθροῦ 160.

2. Εἰς δάση προστατευτικά, δάση τεθέντα ὑπὸ τεχνικὴν διαχειρίσιν, δάση ἔχοντα ἀνάγκην προστασίας κατόπιν ἐντόνου ἢ παρὰ τὰ κεκρινυσμένα ἐνεργηθείσης ρητινοσυλλογῆς ἢ ἐν γένει διὰ δασοοικονομικὰς ἢ διαχειριστικὰς λόγους δύνανται νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ ρητινοσυλλογὴ καὶ ἡ ἐξαιολούθησις ταύτης ἐπὶ ὁριστὸν ἢ ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα, προτάσει τῆς ἀρμοδίας δασικῆς Ἀρχῆς καὶ κατόπιν γνώμοδοτήσεως τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν, ἐφαρμοζόμενον διὰ τὰς παραβάσεις τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 180 τοῦ παρόντος κώδικος.

3. Διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν, ὀρίζονται αἱ ἀπαιτούμεναι ἀστυνομικαὶ διατάξεις διὰ τὴν κανονισμὸν τῆς ὑλοτομίας, συλλογῆς ἢ κατασκευῆς δασικῶν προϊόντων καὶ πάσης καρπώσεως δάσους, διὰ τὰς προθεσμίας καὶ λοιπὰς λεπτομερείας τὰς ἀναφερομένας εἰς τοὺς πίνακες ὑλοτομίας, εἰς τὰς ἀδείας ὑλοτομίας, τὰ πρωτόκολλα ἐγκαταστάσεως τῶν ὑλοτόμων εἰς τὸ δάσος, τὴν ὁδὸν τῆς συγγραφῆς ὑπεχρεώσεων τῶν ἐργολάβων ὑλοτομίας ἐντὸς δημοσίων δασῶν, τὰ πρωτόκολλα ἐξελεγχέως τῶν δασικῶν προϊόντων, καθὼς καὶ πᾶσαν ἄλλην λεπτομερείαν ἐν γένει.

Ἀδέσποτα δασικὰ προϊόντα.

Ἄρθρον 65.

Τὰ ἐντὸς δασῶν ἀδέσποτα δασικὰ προϊόντα ἐκπύονται παρὰ τοῦ Δασάρχου διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας. Ἐὰν ὅμως ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου ἐνισχύεται ἡ λαθροῦλοτομία καταστρέφονται ὑπὸ τῶν ὁργάνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Διαχείρισις δημοσίων δασῶν.

Διαχείρισις δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν δασῶν καὶ δασικῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 66.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν δημοσίων δασῶν ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει διαχειριστικῶν σχεδίων, συντάσσόμενων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, καὶ ἐλλείψει τούτων ἐπὶ τῇ βάσει διαχειριστικῶν ἐκθέσεων ἢ καὶ πινάκων ὑλοτομίας, συντάσσόμενων ὑπὸ τοῦ Δασάρχου καὶ ἐγκρινόμενων μετὰ θεώρησιν τοῦ ἀρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ δασῶν ὑπὸ τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Διὰ τὰς δαπάνας τῆς συντάξεως τῶν διαχειριστικῶν σχεδίων, τοῦ ἀποτελεσματισμοῦ, τῆς ὁδοθεσίας καὶ τῆς καταμετρήσεως τῶν δασῶν, ἐγγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν σχετικῇ πίστῳσις.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παραγρ. διαχειριστικὰ σχέδια καὶ διαχειριστικαὶ ἐκθέσεις συντάσσονται ἐγκρινόμενα καὶ ἰσχύουν διὰ περιόδους τριῶν μέχρι δέκα ἐτῶν, οἱ δὲ πίνακες ὑλοτομίας δι' ἐν ἑὸς πέντε δασικὰ ἐτῆ. Οἱ ἐγκρινόμενοι πίνακες ὑλοτομίας δημοσίων δασῶν δημοσιεύονται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὴν πινακίδα δημοσιεύσεων τοῦ γραφείου τοῦ ἀρμοδίου Δασαρχείου ἢ Δασονομείου καὶ κοινοποιούνται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινοῦτης εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ καίται τὸ δάσος. Ἐκτὸς τῆς πρὸς ἐμπορικὴν κατὰ πόσιν τῶν ἐγκρινόμενων διὰ τοῦ πίνακος ὑλοτομίας δημοσιεύεται ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 67.

Διὰ Β. διατάγματος κανονίζονται τὰ τῆς ἀρμοδιότητος τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ὑλοκληρωτικὴν ἢ μερικὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων ἢ εἰς διαλελυμένας μονὰς ἀντλήτων δασικῶν κτημάτων, μετὰ τῶν παρακολουθημάτων τῶν ἰδίων ἀγροτικῶν καὶ ἐκ κτισμάτων τούτων καλῶς καὶ τὰ τῆς ἐνοικιάσεως καθόλου τῆς ἐντὸς τῶν δημοσίων δασῶν μὴ ἀπαγορευμένης βοσκῆς, ὅπου αὕτη δὲν ἀποτελεῖ κεκτημένον δικαίωμα τρίτου. Τὸ ἐν τρίτον τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης ἀπολαμβάνομένης ἐκ δημοσίων δασῶν βοσκῆς διατίθεται ὑπὲρ τῆς κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας καίται τὸ ἐνοικιαζόμενον δημόσιον δάσος.

Διόθεσις καρπώσεων δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 68.

1. Ἡ ἐντὸς δημοσίων δασῶν καρπώσις προϊόντων ἐνεργεῖται ὑπὸ μισθωτῶν ἀνάδεικνυμένων ἐν δημοπρασίᾳ πλὴν τῆς ἀσβέστου, ἧς ἡ κατασκευὴ δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἀνευ δημοπρασίας εἰς μισθωτὰς καταβάλλοντας, πλὴν τοῦ νομίμου δικαιώματος, καὶ μισθώμα ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν. Πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ μισθώματος καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων ἀπαιτήσεων αὐτοῦ, τὸ δημόσιον ἔχει τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ του.

2. Τὸ ἐπὶ δημοπρασίᾳ καθοριζόμενον μισθώμα ρυθμίζεται κατὰ μονάδα παραγομένου δασικοῦ προϊόντος εἴτε εἰς δραχμὰς καὶ λεπτὰ εἴτε εἰς ποσοστὸν ἐπὶ πλέον τοῦ διὰ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως ἐκάστοτε καθοριζόμενου δημοσίου δικαιώματος, δύνανται δὲ νὰ καθορισθῇ διὰ τῶν ὁρίων προκηρύξεως δημοπρασίας ὅτι τὸ ἄθροισμα τοῦ δημοσίου δικαιώματος καὶ μισθώματος θὰ καθορισθῇ διὰ τῆς πλειοδοτικῆς δημοπρασίας σταθερὸν καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἐνοικιάσεως. Κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀδείας ὑλοτομίας δύνανται νὰ βεβαιωθῇ καὶ νὰ συρρικνωθῇ καὶ τὸ ἀνάλογον μισθώμα. Ὁ χρόνος

της μισθώσεως και τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν ἐγγυήσεων ἀναγράφονται εἰς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως τῆς δημοπρασίας κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. καθοριζόμενα.

3. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ παράτασις τοῦ χρόνου τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος καρκώσεως δημοσίων δασῶν, ἐφόσον διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θέλησεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ δὲν ἐπραγματοποιήθῃ ἡ ὑλοτομία ἐντὸς τοῦ ὁρισθέντος χρονικοῦ διαστήματος καὶ μετ' ἐκτίμησιν τοῦ ἐνός, κατόπιν γνώματεώσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν.

4. Αἱ πρὸς διάθεσιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος καρκώσεως δημοπρασίαι προκείμεναι περὶ τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν ἀναγραφόμενων ἐν τοῖς διαχειριστικοῖς σχεδίοις ἢ τοῖς πίναξιν ὑλοτομίας, ἔρχονται κατὰ τὸν Αὔγουστον ἐλάτου ἔτους καὶ λήγουσιν ἀνωπερότως τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

Κασιώσεις δημοσίων δασῶν ἀνευ δημοπρασίας.

Ἄρθρον 69.

1. Τοὺς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπὶ δημοπρασίᾳ ἀναδεικνυμένους μισθωτὰς δύναται νὰ ἀντικαταστήσωσι καὶ ὅλα αὐτῶν τὰ δικαιώματα καὶ υποχρεώσεις δι' ὑλοτομίας ἐτησίως μέχρι 200 κυβ. μέτρων ἢ 100 χιλιάδων ἐκάδων ἀνθρώπων ἢ 2000 ζυγίων καυσσζύλων δι' ὁλόκληρον δὲ τὴν περιφέρειαν τῆς κοινότητος, εἰς ἣ πλείονες συνεταξισμοὶ τῶν ὑλοτόμων τῆς κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας κείναι, τὸ ὑλοτούμενον δάσος, ἐφόσον οὕτω δὲν εὐνοεῖται τοπικῶς μονοπώλιον ἐμπορίας τῶν ὡς ἀνω δασικῶν προϊόντων. Ἐν τοιαύτῃ ὁμοῦ περιπτώσει ἡ εἰς τοὺς συνεταξισμοὺς τοῦτους ἐνοικίασις τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς ὑλοτομίας δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὁρίζοντος τὸ μέισωμα ἀνευ δημοπρασίας, κατόπιν συμφωνίας γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅπως οἱ ὀφειλόμενοι ἐφόσον στεροῦνται ἐπαρκῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν δημοσίων δημοπρασιῶν ἐπιτροπῆς εἴτε τίτλων ἐθνικῶν δανείων ἢ ἀνεγνωρισμένων τραπεζῶν εἴτε κτημάτων πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς τῶν οφειλῶν μισθωμάτων, φόρων καὶ ἀποζημιώσεων, προσερχόμενοι εἰσπράξεων κατὰ τὴν κρίσιν τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ἐγγυητὴν διὰ τὴν ὡς ἀνω πληρωμὴν, ἐπὶ κτημάτων ἢ τίτλων τοῦ οὐοίου ἐγγυητοῦ δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκη. Τὰ τῆς συστάσεως, ἐγκρίσεως καὶ λειτουργίας τῶν συνεταξισμῶν τούτων κανονισθῇ κατὰ τὰ διὰ Β. Δ.

2. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ ἀνευ δημοπρασίας παροχὴ εἰς ὑλοτόμους ἀδείων ὑλοτομίας δι' ἕκαστον τούτων τεχνικῆς ἐξέλιξις μέχρι 10 κυβ. μέτρων ξυλινθράκων μέχρι 1000 ἐκάδων, καὶ ἕκαστον δασικὸν ἔτος ἐκ τῶν δασῶν τῆς περιφέρειας τῆς κοινότητος τῆς ὁποίας εἶνε κάτοικος ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος καὶ μισθώματος κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον, διὰ ποσὰ ὅμως ἐν συνόλῳ μὴ ὑπερβαίνοντα κατὰ περιφέρειαν κοινότητος τὸ ἥμισυ τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ὁριζομένων.

Ἄρθρον 70.

1. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἡ ἀνευ δημοπρασίας ἐπὶ νομίμῳ ἀδείᾳ ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν.

α') Διὰ μικροβιομηχανικὰς ἢ μικροεπαγγελματικὰς ἀνάγκας τῶν ἐν τῇ αὐτῇ ἑπαρχίᾳ, ἐν ἣ κείναι καὶ τὸ δάσος τῆς ὑλοτομίας, εἰς ἐπαγγέλματος σαγματοποιῶν, βαρελοποιῶν, καροποιῶν σιδηρουργῶν, κατασκευαστῶν οἰκακῶν ξυλινῶν πικρῶν καὶ γεωργικῶν ἐργαλείων ἢ ἄλλων οἰοῦντο ποτε τοιούτου εἶδους ἐπαγγελματιῶν μέχρι δέκα (10) κυβ. μέτρων κατ' ἔτος ἐξέλιξις ἢ ἀναλόγου ποσῶ ἐκ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων ἢ διὰ κατασκευὴν ἀνθρώπων σιδηρουργίας.

β') Διὰ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμων τῶν Σιδηροδρομῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἐν τῷ Κράτει Σιδηροδρομικῶν Ἐπιχειρημάτων.

γ') Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Στρατοῦ.

δ') Διὰ τὴν κατασκευὴν ἐκτάκτων τεχνικῶν ἔργων δημοσίου ἐνδιαφέροντος ἢ πρὸς θεραπείαν ἀναγκῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

ε') Διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐνοικιαστῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Κράτους ἢ ἐργολάβων τῶν δημοσίων ἄλυσιν.

2. Ἐκ τῶν περιπτώσεων τῆς προηγούμενης παραγράφου ὅσας ἡ ὑλοτομία ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δι' ἐργολάβους, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, κατόπιν αἰτήσεως τῆς ἐκμοδίας δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ πρὸ τῆς ἀναδείξεως ἐργολάβου ὑπὸ ταύτης, ὁρίζει μετὰ συμφωνίας γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασῶν τὸ δάσος τῆς ὑλοτομίας, καθὼς καὶ τὸν τρόπον, τὸ ποσὸν καὶ τοὺς ὅρους ἐν γένει τῆς ὑλοτομίας, ἀπαιτούμενης ρητῆς τῆς χορηγήσεως ἐγκρίσεως διὰ ταύτας ὑλοτομίας εἰς ἀναδεδειγμένους ἢ δι' ἐργολάβους ἢ προμηθευτὰς δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

3. Αἱ ὑλοτομὶαι περὶ ὧν ἡ παρὰ 1 τοῦ άρθρου τούτου ἐγκρίνονται μετὰ συμφωνίας γνωμοδοτήσιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἐκάστοτε ἰσχυόντος νομίμου δικαιώματος καὶ μισθώματος, ὅπως εἶναι ἴσον πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξαμηνίαν ἀποτελεσμάτων τῶν δημοπρασιῶν τοῦ Δασαρχείου, εἰς ὃ ἐξελίσσεται τὸ δάσος τῆς ὑλοτομίας, ἢ ἐλλείπει τοιούτων τοῦ νομοῦ, ἢ καὶ τοιούτων μὴ ὑπαρχόντων τοῦ Κράτους ὑλοτόμων, ἰσχυουσὶν διὰ τοὺς ἐνεργούντας τοιούτας ὑλοτομίας τῶν διὰ τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν δημοσίων δασῶν ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων καὶ δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

4. Εἰς τοὺς ἐνεργούντας ὑλοτομίας χορηγίαν ἐξέλιξις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου δύναται νὰ παραχωρηθῇ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὅρου τῶν προηγούμενων παραγράφων τὸ δικαίωμα τῆς συλλογῆς τῶν υπολειμμάτων τῆς ὑλοτομίας ἢ καὶ τῆς κατεργασίας αὐτῶν εἰς ξυλινθράκας.

Ἄρθρον 71.

Εἰς περιπτώσεις, καὶ ὅς ὑπάρχουσιν ἐπὶ δημοσίων δασῶν δικαιώματα δουλείας τοιαῦτα, ὅστε ἐκ αὐτῶν νὰ παρακωλύηται ἢ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἐλευθερία καὶ πλήρης κάρπωσις, δύναται, μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν, νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν ἀσκούντα τὴν δουλείαν ἡ ἀνευ δημοπρασίας κάρπωσις τοῦ δάσους ἐπὶ καταβολῇ πρὸς τὸ νομίμου δικαιώματος καὶ μισθώματος, ὁριζομένου μετὰ γνωμοδοτήσιν τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου κατὰ τὰ διὰ τοῦ άρθρου 86 § 2 καθοριζόμενα.

Ἐκμετάλλευσις δασῶν ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 72.

1. Δύναται νὰ γίνῃ ἐκμετάλλευσις δημοσίων, ἢ ἐπιτασσόμενων, ἢ ὡς δημοσίων διαχειριζομένων δασῶν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους μετὰ γνωμοδοτήσιν τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν. Ἡ ὑλοτομία, συλλογὴ ἢ κατασκευὴ τῶν ἀπολειμμάτων δασικῶν προϊόντων ἐνεργεῖται εἴτε δι' ἐργολάβους, εἴτε δι' αὐτεπιπληρωμένης, γνωμένης τῆς ἀναδείξεως τῶν κατ' ὅλον ἢ κατὰ μέρη ἔργων εἰς ἐργολάβους καὶ ἐργάτας κατόπιν μεριδοτικῆς δημοπρασίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς αὐτεπιπληρωμένης δύναται νὰ γίνωνται προκαταβολαὶ ἐπὶ ἀπαιτήσεων λογαριασμοῦ μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἐκάστοτε. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δαπανῶν τῆς ἐκμετάλλευσος ἀναγράφεται πίστωση εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἀπολειμμένα δασικὰ προϊόντα, ἐφ' ὅσον δὲν προσφύονται διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ Δημοσίου, διατίθενται διὰ δημοπρασίας, τὴν ἐκπλησθησέως εἰσαγομένου εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον ὡς τακτικοῦ ἐσόδου.

3. Ἐφόσον λειτουργεῖ Ὑπηρεσία Ἐπιστημονοῦ, δύναται τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἀπολειμμένα δασικὰ προϊόντα νὰ παραδίδονται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην καὶ νὰ διατίθενται ὑπὸ ταύτης διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας κατὰ τὰς

ειδικότερον καθορίζοντα διά Β. Διατάγματος, εκδιδόμενου προτάσει των Υπουργών της Γεωργίας και Επισιτισμού.

Υποτίθεται δι' άτομικας ανάγκας εν δημοσίαις δασών.

Άρθρον 73.

Οι κάτοικοι χωρίων ή συνουσιασμών δικαιούνται, εφ' όσον τὸ δάσος εἶναι υλοτομήσιμον καὶ ὑπάγει ἐγκριμένους πῖναξ υλοτομίας ή εγγραπτικὴ διαταγή τοῦ Υπουργείου περὶ υλοτομίας νὰ υλοτομήσῃν ή κατασκευάζωσιν ἐπὶ νομίμῳ ὁδῷ, ἐκδιδόμενῃ ἄνευ δημοπρασίας, οἰκοδομήσιμον ξυλῶν ή ὀρεσίων διὰ τὴν ἀνέγερσιν ή ἐπισκευὴν τῶν ἰδίων αὐτῶν οἰκῶν καὶ ἀποθηρῶν, ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ χωρίου ή συνουσιασμοῦ τῶν καίμενων ἐπὶ καταβολῇ τοῦ νομίμου δικαιώματος ὅταν τὸ δάσος τῆς υλοτομίας κεῖται ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ἐν λόγῳ χωρίου ή συνουσιασμοῦ, τοῦ νομίμου δὲ δικαιώματος καὶ μισθώματος, ὅταν τούτῳ κεῖται ἐκτὸς τῆς περιφέρειας αὐτοῦ.

2. Ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ή ἄνευ δημοπρασίας ἐκδοσις ὁδῶν υλοτομίας ἐπὶ καταβολῇ τοῦ νομίμου δικαιώματος καὶ μισθώματος καὶ ὅταν ή οἰκοδομήσιμος ξυλῶν ή ὀρεσίων προσορίζεται δι' ἀνέγερσιν ή ἐπισκευὴν ἐκκλησιῶν, σχολείων, ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων καὶ κοινοφελῶν ἐν γένει ἔργων.

3. Εἰς χωρία ή συνουσιασμούς, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει οὐδία πρὸς θεραπείαν τῶν ἀνγκῶν τῶν κατοίκων εἰς καύσιμον ὕλην, δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ ή ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις καυσίμου ὕλης διὰ τὰς οἰκιακὰς αὐτῶν ἀνάγκας ἐν γειτονικῶν δασῶν, εἰρησκομένων ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τοῦ Δασαρχείου, ἐφ' ὅσον τὸ δάσος ταῦτα ἐξαρκοῖται καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου ή συνουσιασμοῦ, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ ὁποίου ταῦτα εὑρίσκονται ἀπελὼς καὶ ἄνευ ὁδῶν ὅταν τὸ δάσος ταῦτα γειτνιάζων πρὸς τοὺς συνουσιασμούς τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ θεραπευθῇ αἱ ἀνάγκαι καυσίμου ὕλης καὶ καύσιμῳ εἰδικῇ γνομητεύσει τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

Άρθρον 74.

Οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ δασικῷ ἀνομήματι δὲν δύνανται νὰ λάβωσιν ἀπολὴ ή καὶ ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος καὶ ἄνευ μισθώματος ὁδῶν υλοτομίας οἰκοδομήσιμον ξυλῶν διὰ τὰς ἀτομικὰς αὐτῶν ἀνάγκας ἐπὶ δύο μὲν ἔτη ἀπὸ τῆς καταδικῆς, ὅταν καταδικασθῇ ἐπὶ πλημμελήματι, ἐπὶ ἐν δ' ἔτος, ὅταν καταδικασθῇ ἐπὶ πταίσματι. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ περὶ τῶν κληθέντων ἁρμοδίου καὶ μὴ μεταβαλόντων πρὸς κατάθεσιν πυρκυῖας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Διαχείρισις ἰδιωτικῶν δασῶν.

Διαχείρισις ἰδιωτικῶν ή διακατεχομένων δασῶν καὶ κληρώσεις αὐτῶν.

Άρθρον 75.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν ἰδιωτικῶν ή διακατεχομένων δασῶν ὑπὸ μόνον, θύμων, κοινότητων ή ἄλλων νομικῶν ή φυσικῶν προσώπων, ἐνεργεῖται εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει διαχειριστικῶν σχεδίων ή ἐκθέσεων καταρτιζομένων ὑπὸ δασολόγων τῇ μερίτῃ καὶ δαπάνῃ τῶν ἰδιοκτητῶν ή κατόχων καὶ ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Γεωργίας, κατόπιν γνωμοδότησεως τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν, βασιζομένης εἰς πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου δασάρχου ή ἄλλου ἀνωτέρου δασικοῦ ὑπολλήτου εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει πινάκων υλοτομίας, οἱ ὁποῖοι συντάσσονται ὑπὸ τῶν οὐσιαίων δασοκτητῶν ή νομίμων δικαιούχων τῶν, καὶ θεωροῦνται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων δασάρχων δικαιούμενοι εἰς τροποποιήσιν ή πρότασιν ἀπορρίψεως αὐτῶν, ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Υπουργείου Γεωργίας κατόπιν γνωμοδότησεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν. Ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουσιν ἐγκριμένοι ἰδιαί διαχειριστικαὶ ἐκθέσεις ή διαχείρισις ἰδιωτικῶν ή ὑπὸ φυσικῶν ή νομικῶν προσώπων διακατεχομένων δασῶν, περιλαμβανομένων εἰς δασικὰ συμπλέγματα δι' ἐγκατερίσονται διαχειριστικὰ σχέδια ή μετέπειτα ὑπὸ δασοτεχνικῶν συνεργείων τῆς δημοσίας ὑπηρε-

σίας, διακονοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεων καταρτιζομένων ὑπὸ τῶν συνεργείων τούτων, ἕκαστον δὲ ἰδιοκτήτην ή διακατόχον βαρύνει τὸ μέρος τῆς καταβληθείσης διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ὁδῆς μελέτης δαπάνης, τὸ ἀναλογῶν εἰς τὴν ἔκτασιν τῶν δασῶν του, εἰσπραττόμενον, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως, καὶ δικαιοδικῶς κατόπιν ἐκκαθαρίσεως τῶν βαρυνουσῶν ἕκαστον ἰδιοκτήτην ή διακατόχον δαπανῶν, ὑπὸ τοῦ Υπουργείου Γεωργίας.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παραρρ. διαχειριστικὰ σχέδια ή διαχειριστικαὶ ἐκθέσεις συντάσσονται, ἐγκρίνονται καὶ ἰσχύουν τροποποιούμενα ἐν ἀνάγκῃ ὑπὸ τοῦς περιορισμοὺς τῆς προηγουμένης παρ. τοῦ ἄρθρου τούτου, πάντοτε ὁμῶς κατὰ ἰδιοκτησίας ή συνιδιοκτησίας ἐξ ἀδιαίρετου διὰ περιόδους μέχρι τοῦ πολὺ 10 ἔτων, οἱ δὲ πῖνακες υλοτομίας δι' ἐν ὧς πέντε δασικὰ ἔτη. Ἐν ἀντίτυπον τῶν εἰς τριπλὸν ὑποβαλλομένων διαχειριστικῶν ἐκθέσεων ή πινάκων υλοτομίας, ἁρμοδίως τροποποιηθέντων ή ἐγκριθέντων κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου πρὸς τὸν ὑποβαλόντα αὐτὸ δασοκτήμονα ή νόμιμον δικαιούχον.

Άρθρον 76.

1. Αἱ πρὸς ἐμπορίαν κληρώσεις ἐκ δασῶν δημοτικῶν, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν, ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἀνηκόντων ή κατεχομένων ἐξ ἀδιαίρετου ὑπὸ ἑπτὰ τοῦλάχιστον μεριδιούχων, ἐνεργοῦνται, ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος, ὑπὸ ἐνοικιαστῶν, ἀνταξινομημένων ἐν δημοποσίᾳ, ἐνεργουμένη μετὰ τὴν ἐγκρίσιν ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Γεωργίας τοῦ ποσῶ καὶ τῶν ὥρων τῆς υλοτομίας.

2. Ἐκ τῶν αὐτῶν δασῶν ἐπιτρέπεται, ἄνευ δημοπρασίας, ή ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων, εἰς ἃς περιπτώσεις καὶ ἐκ τῶν δημοσίων δασῶν ἐπιτρέπεται ὁμοίως ή ἀπόληψις τριούτων προϊόντων.

3. Ἡ διαχείρισις τῶν εἰς ἑπτὰ τοῦλάχιστον συνιδιοκτησίας ἀνηκόντων ή κατεχομένων ἐξ ἀδιαίρετου δασῶν, ἐνεργεῖται πρὸς τὸν νομικὸν προσώπων τοῦ συνεταρισμοῦ, τὸν ὁποῖον πάντες οἱ συνιδιοκτήται ή συνδιακάτοχοι ἀναγκαστικῶς συνιστοῦσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11^{ης} Ἰουλίου 1923 ν. δ. περὶ ἀναγκαστικῶν συνεταρισμῶν διαχειρίσεως συνιδιοκτησίας καὶ κοινῆς χορτονομῆς. Ὁ ἐλεγχος τῆς διαχειρίσεως τοῦ συνεταρισμοῦ ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἐκ τῶν συνεταρισμῶν ὑπολλήτων. Διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδόμενον μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ τῶν Συνεταρισμῶν, δύνανται νὰ ὁρισθῶσι διὰ τοὺς συνεταρισμούς συνιδιοκτητῶν δασῶν διατάξεις παρεκκλινούσαι τῆς νομοθεσίας περὶ συνεταρισμῶν, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὰς ψήφους ἑκάστου συνιδιοκτήτου ἐν τῇ Γεν. Συνελεύσει.

4. Ἡ διαχείρισις τῶν εἰς ὀλιγοτέρας τῶν ἑπτὰ ἀνηκόντων ή κατεχομένων ἐξ ἀδιαίρετου δασῶν ἐνεργεῖται, πρὸς καίμενον περὶ κληρώσεως, εἴτε δι' ἐμπορίαν εἴτε μὴ, ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐλεγομένης κοινῇ συναίνεσει πάντων, ἐν διαρκείᾳ δὲ ἀπ' οὐθείας ὡς ἐνὸς ἐκάστου ή περισσοτέρων ὁμῶς, διὰ τὰ ποσὰ τῶν προϊόντων τὰ ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὰ μερίδια τῶν.

Προκαίμενον περὶ ἐκχερσώσεως ἀπαιτεῖται ὁμοφωνία πάντων τῶν μεριδιούχων.

5. Ἰδιοκτήται ή διακάτοχοι διηρημένους δασῶν, ἀποτελούντων ἐν συνόλῳ καὶ ὅλῳ κατὰ μέρος διαχειριστικὴν δασικὴν μονάδα, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναρτῶσιν, ὅπως τὸ εἰς αὐτοὺς ἀνήκειν ή τὸ ὑπ' αὐτῶν διακατεχόμενον, τμήμα, ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἀνταξινομημένην διαχείρισιν τοῦ ὅλου δάσους, θεωρούμενον ὡς ἀναπόσπαστον αὐτοῦ μέρος ἀπὸ ἀπόψεως διαχειρίσεως.

6. Ἐάν συνιδιοκτήτης παραλείψῃ νὰ κατεβῇ τὸ εἰς τὸ μερίδιόν του ἀναλογῶν ποσὸν δασικῶν προϊόντων ἐπὶ τρία δασικὰ ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ἔτους, ὡς τὸν προσωπολήσαν ὡς λήμμα, τὸ πρὸς ἀπόληψιν τοῦ ποσῶ τούτου δικαίωμα αὐτοῦ παραγράφεται ἀπαιτούμενης νέας ἐγκρίσεως. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου ταύτης ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἁρθρου 79, καθ' ἃς τὸ Δημόσιον δὲν διαχειρίζεται ὁλόκληρον τὸ δάσος, ἀλλὰ μόνον τὸ μερίδιόν του.

7. Αί μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου 2939 ἐνεργηθεῖσαι δημοπρασίαι διαθέσεως πρὸς ἐμπορίαν δασικῶν προϊόντων ἐκ δασῶν δημοτικῶν, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν καὶ ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων θεωροῦνται ἐγκυροί καὶ ἐάν μετὰ τὴν δημοπρασίαν ᾗξήθῃ τὰ πρὸ αὐτῆς ἐγκριθέν παρὸν ἐφ' ὅσον ὑπὸ τῶν ὄρων αὐτῆς ρητῶς προβλέποντο αἱ μεταγενέστεραι ἀξήσεις, ἡ δὲ δημοπρασία ἐγένετο κατὰ μονάδα δασικοῦ προϊόντος.

Ἐκχέρσεως δασικῶν ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 77.

1. Ἡ ἐκχέρσεως δασικῶν ἐκτάσεων, ἀνηκουσῶν εἰς μόνες ἢ ἄλλα νομικά ἢ φυσικά πρόσωπα, ἀπαγορεύεται. Δύναται δὲ νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τῆς δασικῆς Ἀρχῆς, ἐκδιδομένης ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου, μόνον ἐφόσον βεβαιῶνται δι' ἐκθέσεως ἀρμοδίου δασικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ἐπιτροπῆς, ὅτι αὐταὶ δὲν φέρουσιν ὀπωσδήποτε προστατευτικὸν χαρακτήρα καὶ ὅτι τὸ ἔδαφος αὐτῶν εἶναι κατάλληλον πρὸς μόνιμον γεωργικὴν καλλιέργειαν καὶ κατόπιν ἐγγράφου συναίνεσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου. Τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως προκύπτοντα δασικά προϊόντα ὑπόκεινται εἰς καταβολὴν νομίμου δικαιώματος καὶ εἰς τὴν ἐκδοσὴν ἀδείας ὑλοτομίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Ἄδεια συνεχίσεως ἀρξαμένης ἐκχερσώσεως δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐφόσον ἡ ἐκχερσωθεῖσα ἤδη ἔκτασις δὲν ἐκαλλιεργήθη γεωργικῶς.

Ἐξαγορά ἢ ἀναγκαστικὴ ἀπαιλοτριώσεως ἰδιωτικῶν δασῶν.

Ἄρθρον 78.

Δάση ἰδιωτικά, εἰς 6 μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν ἀπηγορεύθησαν ἐπὶ ὀρίστον χρόνον ὀριζομένην ἢ ἀπασαί αἱ ἐξ αὐτῶν κοπώσεις, δύναται ν' ἀγορασθῶσιν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν περὶ τοῦ τιμήματος καὶ τῶν ὄρων τῆς ἀγορᾶς ἢ νὰ ἀπαιλοτριωθῶσιν ἀναγκαστικῶς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὸν νόμον ΓΝΝΑ (3951) τῆς 4 Δεκεμβρίου τοῦ 1911 περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαιλοτριώσεως οἰκισπύδου πρὸς ἀνέγερσιν μεγάρου Δικαστηρίου ἐν Τριπόλει, ὡς ἡρμηνεύθη διὰ τοῦ νόμου 103 τῆς 26^{ης} Δεκεμβρίου 1913.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Διαχείρισις δασῶν συνιδιοκτησίας τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 79.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν δασῶν τῶν ὁποίων τὸ δημόσιον εἶναι ἐξ ἀδιαιρέτου συνιδιοκτήτης μετὰ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς περὶ διαχείρισεως τῶν δημοσίων δασῶν διατάξεις, ἐφόσον τὸ μερίδιον τοῦτο εἶναι τὸ ἥμισυ ἢ πλεον τοῦ ὅλου δάσους ἀποδιδομένης ὑπὸ τοῦ δημοσίου κατ' ἔτος ἢ ἐξαμηνίαν εἰς τοὺς συνιδιοκτῆτας αὐτοῦ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀνηκουσῆς μερίδος τοῦ εἰσοδήματος διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. Δ. καθορισθόμενα. Ἐφόσον τὸ μερίδιον τοῦ δημοσίου εἶνε ἑλαττον τοῦ ἡμίσεος, ἐάν μὲν οἱ μετὰ τοῦ δημοσίου συνιδιοκτῆται εἶναι τρεῖς ἢ ὀλιγώτεροι ἢ διαχείρισις ἐνεργεῖται χωρισμένως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν συνιδιοκτῆτῶν, ἐκάστου δυναμένου νὰ διαθέσῃ τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ μερίδιόν του ποσὸν δασικῶν προϊόντων, ἐάν δὲ οἱ συνιδιοκτῆται εἶνε πλείονες τῶν τριῶν ἢ διαχείρισις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ δημοσίου μὲν ἐφ' ὅσον διὰ τὸ εἰς τὸ μερίδιόν του ἀναλογοῦν ποσὸν προϊόντων, ἐφ' ὅσον δὲ οἱ συνιδιοκτῆται δὲ ἀφ' ἑτέρου διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν ἐνεργούντων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 76.

2. Τὸ δημόσιον δύναται ν' ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ εἰς αὐτὸ ἀνήκοντος μεριδίου, ἐφόσον τοῦτο εἶναι ἑλαττον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου δάσους, ἐάν μὲν οἱ μετ' αὐτοῦ συνιδιοκτῆται εἶνε τρεῖς ἢ ὀλιγώτεροι, εἰς τινὰ τούτων καὶ ἰδίᾳ τὸν κατεχόμενον τὸ μεγαλύτερον μερίδιον, ἐάν δὲ οἱ συνιδιοκτῆται εἶνε πλείονες τῶν τριῶν εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἐπιτροπὴν ἢ συνεταιρισμόν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ δημόσιον λαμβάνει πλὴν τοῦ δικαιώματος καὶ μισθώμα ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ὅπου κατὰ τοὺς κειμένους νόμους

ὁρίζεται δικαίωμα εἰσπράξεως τοιούτου μισθώματος.

3. Τὸ δημόσιον δύναται τῇ αἰτήσει τῶν λοιπῶν συνιδιοκτῆτῶν ἢ τινῶν τούτων νὰ διαχειρίζεται καὶ τὰ μερίδια αὐτῶν, εἴτε οὗτοι εἶνε περισσότεροι, εἴτε ὀλιγώτεροι τῶν τριῶν. Ἐάν οἱ συνιδιοκτῆται εἶνε πλείονες τῶν τριῶν τὸ δημόσιον δύναται τῇ αἰτήσει τῆς κατὰ τὸ ἀρθ. 76 ἐπιτροπῆς ἢ συνεταιρισμοῦ ν' ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπολοίπων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ συνεταιρισμοῦ διαχειριζομένων μεριδίων. Ἡ ἀναλογία τῆς προσόδου τῶν συνιδιοκτῆτῶν ἀποδίδεται εἰς αὐτοὺς κατ' ἔτος ἢ ἐξαμηνίαν κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματα καθορισθόμενα.

4. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς δασικὰς κοπώσεις τοῦ ἐξ ἀδιαιρέτου ἐπὶ δασῶν μεριδίου τοῦ δημοσίου, τοῦ περιελθόντος εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον 1072 Γ. ἀπερὶ ρυθμίσεως τῶν ἐνόμων σχέσεων ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς ὀθωμανικοὺς νόμους δημοσίων γαιῶν, τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθ. 76 ἰσχυουσῶν μόνον διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐκ τοῦ μεριδίου τοῦ Δημοσίου εἰσοδήματος διὰ τὰς γεωργικὰς καὶ λοιπὰς κοπώσεις τοῦ ἐπιμεινόμενου κτήματος.

5. Ἐάν ὁ ἐξ ἀδιαιρέτου μετὰ τοῦ Δημοσίου συνιδιοκτήτης δάσους ᾗθελε ζητήσῃ τὴν εἰς τὸ δημόσιον παραχώρησιν τοῦ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντος μεριδίου, δύναται τοῦτο ν' ἀπαιλοτριωθῇ, κανονιζομένων διὰ Β. διατάγματος τοῦ τρόπου τῆς ἀπαιλοτριώσεως, τοῦ προσδιορισμοῦ καὶ τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως καὶ πάσης ἄλλης λεπτομερείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Διαχείρισις προστατευτικῶν δασῶν.

Ἄρθρον 80.

Ὁ καθορισμὸς τῶν προστατευτικῶν δασῶν, δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς διαχείρισεως αὐτῶν κανονισθῶσιν διὰ Β. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἄδεια ὑλοτομίας.

Ἄρθρον 81.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑλοτομία, συλλογὴ ἢ κατασκευὴ δασικῶν προϊόντων ἀνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἢ οικονομικῆς Ἀρχῆς, ἐκδιδομένης ἐφ' ἀπλοῦ λόγου. Ἐξαιρέσεις γίνονται ἐπὶ τῆς συλλογῆς τῆς ρητίνης καὶ τῶν βαλανιδίων, δι' ἃ ἀπαιτεῖται μόνον ἄδεια μεταφορᾶς, καὶ τῆς ὑλοτομίας τῶν δασικῶν ἐν γένει προϊόντων, εἰς τὰς ρητὶς ἀναφερόμενας ἐν τῷ παρόντι κώδικι περιπτώσεις.

2. Ἐπὶ ὑλοτομίας εἰς ἰδιωτικὰ δάση ἀπαιτεῖται προσέτι ἐγγράφος συναίνεσις τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ ἐφόσον οὗτος δὲν εὐρίσκειται ἐν τῇ διακατοχῇ, τοῦ διακατόχου, θεωρουμένης ἐπικρατεστέρως διοικητικῶς ἐκ δύο ἢ πλείονων τυχόν τοιούτων τῆς τελευταίας δηλώσεως αὐτοῦ, ὅπως δὴ ποτε ἐγγράφως διατυπωμένης.

3. Πᾶσα ἄδεια ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων ἐνδίδεται ἐκ διπλοτύπου ἡριθμημένου βιβλίου, οἱ δὲ ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος πρὸς τὸ δημόσιον ἐπὶ προσαγωγῇ ἀντιστοίχου γραμματίου πληρωμῆς ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως.

4. Αἱ ἄδειαι ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων ἰσχύουσι μόνον διὰ τὴν ὑλοτομίαν, συλλογὴν ἢ κατασκευὴν καὶ τὴν μέχρι τοῦ ἐν αὐταῖς διαλαμβανομένου τόπου συγκέντρωσιν πρὸς ἐξέλεξιν τῶν ἀποληφθέντων δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 82.

1. Ἄδεια ὑλοτομίας θεωρεῖται ἐξ ὀλοκληροῦ πραγματοποιηθεῖσα, ἐν συνετελέσθῃ ἡ ὑλοτομία τῶν ὑλοτομητέων δένδρων, ἢ κατεργασία ἐν τῷ δάσει καὶ ἡ μεταφορὰ καὶ ἐν γένει ἐν ὑλοτομήθῃ, συντελέγῃ ἢ κατασκευασθῇ καὶ μεταφέρῃ εἰς τὸν τόπον τῆς συγκέντρωσεως καὶ ἐξελέξεως τὸ ἐν αὐτῇ ἀνταρραβόμενον ποσὸν καὶ εἶδος τοῦ δασικοῦ προϊόντος.

2. Ἐάν ἄδεια ὑλοτομίας, διὰ λόγους ἀνελαστικότητας τῆς θελήσεως τοῦ ὑλοτόμου δὲν κατορθώθῃ ἐξ ὀλοκληροῦ νὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, δύναται νὰ

παραταθῇ ἡ προθεσμία αὐτῆς, ἂν αὐτὴ κατατεθῇ ἐγκαιρῶς εἰς τὴν δασικὴν ἀρχὴν καὶ τὸ βραδύτερον τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς.

3. Ἐὰν ἄδεια ὑλοτομίας διὰ παραταθείσης τῆς προθεσμίας τῆς, δὲν πραγματοποιηθῇ, ἐξοφλεῖται αὐτὴ ἀποδίκως, μὴ ἐπιστρεφόμενου ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ τοῦ καταβληθέντος δικαιώματος καὶ μισθώματος εἰς τὰς περιπτώσεις καταβάλλεται τοιοῦτον.

Ἄρθρον 83.

Προκειμένου περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν, τῶν ὑποίων ἢ κατοχῇ ἀμφισβητεῖται ὑπὸ πλείονων, αἱ ἄδειαι ὑλοτομίας χορηγοῦνται εἰς ἐκεῖνον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἤθελεν ἀποσπᾶσθαι ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἐκ τοῦ Δασάρχου, τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ Προέδρου τῆς κοινότητος. Ἡ ὑπὸ τοῦτου πραγματοποιήσας τῶν ἁδειῶν ὑλοτομίας ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ δάσους ἢ σχετικῇ ἐγκατάστασις αὐτοῦ οὐδαμῶς προδικάζει τὸ ζήτημα τῆς κατοχῆς ἢ κυριότητος, οὐδὲ γοησιμεῖται ὡς ἀποδείξει ἢ τεκμήριον κατὰ τὴν δικαστικὴν ἢ ἄλλην ἐξέτασιν αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Δικαιώματα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῆς δασικῆς παραγωγῆς.

Γ. Γενικαὶ ποσολογικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 84.

Δασικὰ προϊόντα θεωροῦνται τὰ εἰς τὸν παρόντα κώδικα ἢ τὰ εἰς τὸν πίνακα διατιμῆσεως δασικῶν προϊόντων ἀναγραφόμενα τοιοῦτα.

Ἄρθρον 85.

1. Ἐπὶ τῶν ὑλοτομυμένων, συλλεγομένων ἢ κατασκευαζομένων δασικῶν προϊόντων ἐξ οὐδὲν ἕτερου κτήματος δασικοῦ ἢ μὴ καὶ ἂν προέρχονται ταῦτα ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δικαίωμα βεβαιωμένον καὶ ἐσπραττόμενον κατὰ τὴν ἐκδυσιν τῆς ἁδείας, ἀποτέλει δὲ μέρος τῆς ἀξίας τῶν δασικῶν προϊόντων κατὰ τὸν ἀκλουθοῦν πίνακα.

Ι. Κύρια δασικὰ προϊόντα.—Δικαίωμα

α') Πρῶται βλαὶ ἐξαγόμενα ἐκ δασῶν 20 ο/ο
β') Δασικὰ βλαὶ προσερχόμενα ἐκ βιομηχανοποιήσεως πρώτων βλαῶν 15 ο/ο.

ΙΙ. Δευτερεύοντα δασικὰ προϊόντα 15 ο/ο.

2. Κύρια δασικὰ προϊόντα θεωροῦνται τὰ προϊόντα τῶν τελικῶν καὶ ἐνδιάμεσων καρπώσεων, ἧτοι τὰ προϊόντα τὰ προσερχόμενα ἐκ τῆς τελικῆς ὑλοτομίας ὁρίμων συστάδων καὶ τῆς δεινδραρισώσεως καὶ ἐκκαθαρισμοῦ νεκρῶν τοιοῦτων (ὡς ἐνδεία, ἔμφλοιος ἢ ἀφλοιος παντὸς εἶδους, καυσόξυλα, ρητίνη κλπ.).

Δευτερεύοντα δὲ δασικὰ προϊόντα θεωροῦνται ἐν γένει οἱ καρποί τῶν δασικῶν δένδρων, τὰ ἄνθη, τὰ φύλλα, τὸ χόμα, οἱ λίθοι κλπ.

3. Ὁ ἐκτιμώμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κατ' ἑτος πίναξ διατιμῆσεως περιλαμβάνει εἰδικώτερον κατὰ κατηγορίας τὰ δασικὰ προϊόντα.

4. Ἡ κατὰ μονάδα ἀξία τῶν δασικῶν προϊόντων καθορίζεται ἐτησίως διὰ Β. Δ. ἐκτιμώμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, λαμβανομένης ὑπ' ὅφει τῆς τιμῆς γονδρικῆς πωλήσεως τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν εἰς τὰς κατὰ τόπον ἀγοράς.

Ποσολογία ἐπὶ διακλινομενῶν δασῶν

Ἄρθρον 86.

1. Ἐπὶ ὑλοτομίας εἰς δάση διακλινομενῶν, ἐὰν μὲν τὸ δάσος εἶναι ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, καταβάλλεται δικαίωμα καθὼς καὶ μίσθωμα, τῆς δὲ αὐτοῦ ἀπολύτωσης δασικῶν προϊόντων ἐνεργουμένης κατόπιν δημοπρασίας, ἐὰν δὲ ὑπὸ τὴν κατοχὴν φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, καταβάλλεται μόνον τὸ νόμιμον δικαίωμα.

2. Ἐπὶ δασῶν ὧν ἀμφισβητεῖται ἡ κατοχὴ μετὰ τὸν τοῦ Δημοσίου καὶ τρίτον, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας,

μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν, νὰ ἐπιτρέψῃ ἢ νὰ δημοπρασιάσῃ εἰς τὸν ἀξιοῦντα βασιμῶς δικαίωμα κατοχῆς νὰ ἐνεργήσῃ κάρπωσιν ἢ καὶ ἐκχέρισσιν ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος καὶ προσθέτου μισθώματος καὶ ἐπὶ τῇ βέβαιῃ ἔκδοσιν, δοζομένων μετὰ γνώμοδότησιν τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου. Τὸ μίσθωμα μένει ὡς προκαταβολὴ εἰς τὸν Δημοσίον Ταμεῖον καὶ ἐπιστρέφεται εἰς τὸν δικαιούχον μετὰ τὴν ὑποσθήκην ἐπίλυσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ δάσους.

Διὰ Β. Δ. ἐρίζεται ἐτησίως τὸ μίσθωμα κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν κατὰ περιφέρειας, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν δημοπρασιῶν διαθέσεως δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν.

3. Μέγρις ὁριστικοῦ καθορισμοῦ τῶν σχετικῶν ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν δασῶν τῶν νέων χωρῶν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ κάρπωσιν διακλινομενῶν δασῶν ὑπὸ τῶν διακλινομενῶν τῶν ἐπὶ καταβολῇ τοῦ νομίμου δικαιώματος, προσθέτου δὲ καὶ μισθώματος, δοζομένου εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῆς προσερχομένης παραγωγῆς καὶ πύραυλατιβήσαντος εἰς τὸν δημοσίον Ταμεῖον. Ἀντὶ τοῦ ἀνοκτέρου μισθώματος δύναται νὰ παρασχεθῇ ἀξιοχρεώσις προσωπικῇ ἢ κτηματικῇ ἐπαρκῆς ἐνέχυρον. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως καὶ ἡ ἐξουσιοδότησις τῶν διατάξεων τῶν δύο προηγούμενων παραγράφων. Εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ὑπάρχοντα καὶ τὰ δόση τῶν νέων χωρῶν τῶν ὑποίων ἢ διαχειρίσιμα ἐπὶ τῇ ἐπιτροπῇ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἀντιστοίχου παραγράφου τοῦ καταργουμένου ἀρθρ. 6 τοῦ νόμου 2036.

4. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν δύο προηγούμενων παραγράφων ἀπόρριψις τοῦ Ὑπουργοῦ ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν. Ἰσχύουσιν ἀπὸ τοῦ πέρας τῶν κατὰ τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἀνακλήσεως ἀποφάσεως ἐγκυρομένων ὑπὲρ τοῦ ἐκτελεσθέντος ὑλοτομῶν καὶ τὸ πολὺ μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδοσῆς τῆς κοινοπώσεως τῆς περὶ ἀνακλήσεως ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἡ δὲ κατὰ τὰς παραγράφους ταύτας κατὰ τὸν δόση τῶν νέων χωρῶν ἐκμετάλλευσιν, καλλιέργειαν, ἐγκαταστάσεις κλπ. οὐδαμῶς προδικάζει τὸ ζήτημα τῆς κυριότητος ἢ κατοχῆς, οὐδὲ γοησιμεῖται ὡς ἀποδείξει ἢ τεκμήριον κατὰ τὴν δικαστικὴν ἢ ἄλλην ἐξέτασιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 87.

Ἡ πρὸς ἐμπορίαν ὑλοτομία μεμνημένων δένδρων φυσικῶν αὐτοφυῶς ἐντὸς τῶν πρὸς ἐνδὲς τοιλήχιστον ἔτους πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου 2636 ἐνεργουμένη καὶ καλλιεργηθείσων δηνυμένων δασικῶν ἐκτάσεων ἐνεργεῖται ἐπὶ καταβολῇ φόρου ὡς ἐπὶ ἰδιοκτητοῦ δάσους.

ΙΙ. Εἰδικαὶ ποσολογικαὶ διατάξεις.

Καύσιμος ὕλη.

Ἄρθρον 88.

1. Ὡς καύσιμος ὕλη χαρακτηρίζονται ὅς ἐνδὲς τὰ καυσόξυλα, ἧτοι πᾶσα ὑλὴ ὡδὴς μῆκος ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἡμερῶν ὡς ὡς, ἧτις λόγῳ ποιότητος ἢ διαστάσεων ἢ εἶδους καὶ ποσότητος ἢ οικονομικῶν, τοπικῶν ἢ γενικῶν συνθηκῶν δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὰς τέχνας ὡς καύσιμος ὕλη, καὶ ἐφ' ὧς οἱ γῶες κορυφὸν θάμνοι καὶ τὰ φύλλα.

2. Πᾶσα καύσιμος ὕλη, ἐξαίρεσις τῶν ἐν τῷ παρόντι κώδικι ἀναγεγραμμένων περιπτώσεων ἀτελείας, ὑπόκειται εἰς καταβολὴν δικαιώματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 85.

3. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν, ἡ χορὴς ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρ. 100 § 2 ὑπὸ τῶν χωρικῶν ἀτελῶς συλλεγομένης καύσιμου ὕλης εἰς ἐργαστήσια, κεραμοποιεῖα, ἀγγειοπλαστεῖα, ἀξεσσομαίνους, κλωβάνους, ἐγκαταστάσεις ἀποστᾶσεων, οὐνοπνεύματων δι' ἀερίων, βιομηχανικῶν, μηχανικῶν, ἀντιπυρρίων, διὰ τὴν θέρμανσιν τῶν ἀγρολεβήτων κλπ. πρὸς καύσιν, καθὼς καὶ ἡ πρὸς ἐμπορίαν συγκέντρωσιν εἰς ὅλους ἐξαιρετικῶς πωλήσεις, καὶ δὴ ὅσας εἰς τὰ δόση τῆς περιφέρειας χωρῶν τῶν ἢ συνοικισμοῦ ὑπάρχονσι πλεονέματα καύσιμου ὕλης.

αὐτὸ δικαίωμα ἐπὶ κτημάτων τοῦ ὁποῖου ἐγγρητοῦ δύ-
νεται ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐγγραφῇ ὑποθήκη.

Βαλκανίδι.

Ἄρθρον 93.

1. Ἐπὶ τῶν μεταφερομένων βαλκανιδίων ἐπιβάλλεται δικαίωμα 15ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐκ δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν δασῶν ἢ κτημάτων προσερχομένων. Ὡς ἀξία λαμβάνεται ἡ τιμὴ ἢ ἀναγραφομένη εἰς τὴν διατίμησιν τὴν ἰσχύουσαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταφορᾶς.

2. Τὸ δικαίωμα τοῦτο καταβάλλεται εἴτε εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τελωνιακῶν νόμων, εἴτε κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς δασικῆς Ἀρχῆς ἐκδόσιν τῆς ἀδείας μεταφορᾶς, ὅσας προέβηται περὶ μεταφορᾶς διὰ ξηρᾶς.

3. Ἡ συλλογὴ τοῦ ἐκ δημοσίων δασῶν βαλκανιδίου ἀρ-
χεται ἀπὸ τῆς 1 Ἀυγούστου.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ δὲν ἰσχύουν εἰς τὰς Νέας Χώρας, ἐφ' ὧν καταβάλλεται εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ βαλκανιδίου φόρος δεκάτης κατὰ τὰ κανονισμένα.

Κάστανα.

Ἄρθρον 94.

1. Ἐπὶ τῶν συλλεγομένων ἐκ δημοσίων εἴτε ἐξ ἰδιω-
τικῶν δασῶν ἢ κτημάτων ἐγγείων καστανῶν ἐπιβάλλεται δι-
καίωμα 15ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, προσδιοριζομένης ἐπὶ
τῇ βάσει τῆς ἰσχύουσας διατιμῆσεως. Ἡ εἰσπράξις τούτου
διατίθεται δι' ἐννομιᾶς κατὰ τὰ περὶ δικαίωματος ρητ-
νῆς, ὁρίζοντα, ἐφαρμοζόμενον κατ' ἀναλογίαν καὶ τῶν ἀν-
τιστοιχούντων περὶ βεβαιώσεως τοῦ δικαίωματος καὶ τῆς μετα-
φορᾶς τῆς ρητνῆς διατάξεων, μὴ ἀποκλειομένης τῆς δυνά-
μει ἀδειῶν συλλογῆς.

2. Μετὰ τοῦ δικαίωματος τοῦ Δημοσίου δύναται νὰ
συνεννοιᾷζηται ταυτοχρόνως καὶ τὸ ἀποκλειστικὸν δικαί-
ωμα τῆς συλλογῆς τῶν ἐγγείων καὶ ἡμέρων καστανῶν τῶν
δημοσίων δασῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης
παραγράφου.

Κεράτια. (Χαρούτια).

Ἄρθρον 95.

1. Ἐπὶ τῶν μεταφερομένων χαρουπίων ἐπιβάλ-
λεται δικαίωμα 15ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐξ οἰουδήποτε
δάσους ἢ κτημάτων καὶ ἀν' προσέρχονται. Ὡς ἀξία αὐτῶν λαμ-
βάνεται ἡ τιμὴ ἢ ἀναγραφομένη εἰς τὴν διατίμησιν τὴν
ἰσχύουσαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταφορᾶς. Τὸ ὡς ἀνω δι-
καίωμα καταβάλλεται εἴτε εἰς τὰ τελωνεῖα, κατὰ τὴν διὰ
θαλάσσης μεταφορὰν, βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον
κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τελωνιακῶν νόμων, εἴτε κατὰ τὴν
ὑπὸ τῆς δασικῆς Ἀρχῆς ἐκδόσιν τῆς ἀδείας μεταφορᾶς,
ὅσας προέβηται περὶ μεταφορᾶς διὰ ξηρᾶς.

2. Ἡ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς συλλογῆς χαρουπίων
ἐκ δημοσίων δασῶν, ὅπου τοῦτο εἶναι κατεχόμενον δικαίωμα
τοῦ Δημοσίου, ἐννομιᾶζεται διὰ δημοπρασίας ἀναλόγως πρὸς
τὰ περὶ ρητνῆς διὰ τοῦ ἁρθροῦ 92 καθοριζόμενα.

3. Ἀπὸ τῆς 20 Φεβρουαρίου 1924 τὰ ἡμέρα χαρούτια
ἀπαλλάσσονται πάσης δασικῆς φορολογίας.

Πορφυροειδὲς ἐργασίαι ἀποστάξεως ξύλων.

Ἄρθρον 96.

Δασικὰ προϊόντα παραγόμενα ὡς δευτερεύον πρῶτον βιο-
μηχανικῶν ἐργασιῶν δι' ἀποστάξεως ξύλων, ἀπαλλάσσ-
ονται τῆς πληρωτῆς παντὸς δικαίωματος. Τὰ διὰ τὴν χει-
τουργίαν ὅλων τῶν τοιούτων ἐργασιῶν ὑποβάλλονται καὶ
δι' ἀποστάξιν χρησιμοποιούμενα κωδικοὶ δασικὰ δικαίωματα
ἐπὶ νομίμῳ ἀδείᾳ, ἀπὸ χαρουπιμένης τῆς χρήσεως κωδικοῦ, ὡς
συλλεγομένων ἀτελῶς ὑπὸ χωρικῶν.

III. Τοπικαὶ φορολογικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 97.

1. Εἰς τὰς Ἐπαρχίας Οὐτύλου καὶ Γουβίου ἰσχύουν αἱ

μέχρι τῆς δημοσίευστος τοῦ Νόμου 2036 ἰσχύοντι δια-
τάξεις τοῦ ἁρθροῦ 5 παρ. γρ. δ' τοῦ 'ΒΡΕΒ' Νόμου.

2. Εἰς τὴν Ἐπαρχίαν αἱ ὑλοτομίαι καὶ μεταφορὰι δα-
σικῶν προϊόντων εἶνε ἀτελεῖς. Τὰ διὰ θαλάσσης ὁμοῦ μετα-
φερόμενα δασικὰ προϊόντα τῆς Ἐπαρχίας ὑποβάλλονται ἐν
ταῖς Τελωνεῖσι εἰς καταβολὴν δικαίωματος κατὰ τὴν ἰσχύ-
ουσαν ἐκείνῃτε διατίμησιν.

3. Ἐν Κρήτῃ ἰσχύουν πᾶσαι αἱ φορολογικαὶ δασικαὶ
διατάξεις αἱ ἰσχύουσαι διὰ τὰς λοιπὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου
Πελάγους.

4. Τὰ ἐκτὸς τῆς Χερσονήσου τοῦ Ἁγίου Ὀρους Ἄνω
δάση τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὀρους ὑπάγονται εἰς τὰς αὐτὰς
διατάξεις ὡς ἐπὶ τῶν καὶ τὰ δάση τῶν λοιπῶν ἀγαθουργῶν
ἰδρυμάτων τῆς Χώρας.

IV. Φόρος ἐπιτηδεύματος.

Ἄρθρον 98.

Οἱ μόνον πρὸς ἀτομικὰς ἀνάγκας ὑλοτομοῦντες καὶ αἱ
κάτοικοι χωρίων, οἱ συλλέγοντες καὶ μεταφέροντες ἀτελῶς
κωδικοὶ, δὲν θεωροῦνται ἐπιτηδεύματα ὑλοτόμοι.

V. Πλαττωμένα δασικὰ δικαίωματα τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 99.

1. Εἰς Κοινότητας ἢ δήμους εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν
τῶν ὁπλίων δὲν διενεργεῖται πράγματι τοῦλάχιστον ἀπὸ 2
εἰσῶν, πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 2939 βουκὴ αἰγαποινικῶν
εἰς τὰ ὅποια δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ κατωκίτιαι αἰγες
κατὰ τὰς Β, Δ, κανονισθησάμενα, τὰ καταβαλλόμενα δι-
νάμει τοῦ παρόντος κώδικος δημόσια δασικὰ δικαίωματα πλὴν
τῶν μισθωμάτων δι' ὑλοτομίας ἢ μεταφορᾶς δασικῶν προ-
ϊόντων ἐκ τῶν δασῶν τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων τούτων, ἐφ'
ὅσον ταῦτα δὲν προσέρχονται ἐκ πυρκαϊῆς δάσους, εἶνε κατὰ
20 ο/ο ὁ ἰσχυότερος ἐκείνων, τὰ ὅποια μόνιμως θὰ ἐβεβαιώοντο
καὶ θὰ εἰσπραττόντο ἐὰν δὲν ἀπηγορεύετο ἡ βουκὴ τῶν αἰ-
γοποινικῶν.

2. Δασοκτήμονες ἢ ἀπλῶς κατεχόμενοι δικαίωμα βο-
σκίης ἐπὶ μὴ ἰδιοκτητήτων αὐτοῖς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων,
ἐὰν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2939 κατασκευάζουσιν λιθο-
κτίστους οἰκίας καὶ μάλιστα πρὸς διαγείμασιν ἢ παραβέ-
ρισιν τῶν ποιμένων καὶ ποιμνίων ἀποφύγονται δὲ οὕτως αἱ
ὑλοτομίαι πρὸς κατασκευὴν τῶν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν
καλυβῶν καὶ μαδρῶν, καταβάλλουσι ταῖς λήψεις τοῦ ἀπὸ
τῆς βοσκῆς ταύτης ἐπιβαλλομένου εἰς αὐτοὺς δημοσίου
φόρου βουκῆς εἰσπράττοντες μισθῆς καὶ ἀν' εἶνε αὐτοὶ κατὰ
3 ο/ο ἐλγυότερους ἐκείνων αἱ ὅποια νομίμως θὰ ἐβεβαιώοντο
καὶ θὰ εἰσπραττόντο ἐὰν δὲν κατασκευάζοντο αἱ ὡς ἀνω
λιθοκτίστοι σιγανὲ καὶ μάνδραι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἀτελείαι.

Ἀτελείαι κωσίων ὕλη.

Ἄρθρον 100.

1. Ἀτελῶς καὶ ἀνευ ἀδείας συλλέγεται ἡ καύσιμος ὕλη ἢ
προσδιοριζομένη δι' οἰκιακὴν χρῆσιν τοῦ ὑλοτομοῦντος μετα-
φερομένη δι' οἰουδήποτε μέσου ἐντὸς τοῦ Δασοαρχείου.

2. Ἀτελῶς καὶ ἀνευ ἀδείας συλλέγεται ἡ καύσιμος ὕλη,
ἐφ' ὅσον μεταφέρεται δι' οἰουδήποτε μέσου μέχρι τοῦ ποσοῦ
τῶν τριῶν φορτίων ἢ διακοσίων κιλάδων καθ' ἑκάστην καὶ
κατ' ἄτομον ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ Δασοαρχείου, εἰς ὃ
συνελέγη καὶ πωλεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων χωρικῶν πρὸς τοὺς
χρησιμεπιοῦντας ταύτην δι' οἰκιακὰς αὐτῶν ἀνάγκας, ἀπα-
γρευομένης τῆς πωλῆσεως αὐτῆς εἰς μεταπωλητὰς, ἢ τῆς
πρὸς ἐμπορίαν συγκεντρώσεως, ἐκτὸς εἰς τὰς περιπτώσεις
τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 88.

Κανονισμός τῶν κωσίων δασικῶν προϊόντων ἀτο-
λαμβανομένων ἀτελῶς καὶ ἀνευ ἀδείας.

Ἄρθρον 101.

Ἡ δασικὴ Ἀρχὴ δύναται δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως νὰ
ἀπαγορεύῃ ἢ καὶ νὰ κανονίζῃ καθ' ὅρισμένον τρόπον καὶ χρό-

ὑπὲρ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων, ἐπὶ καταβολῇ, ἐφ' ὅσον ἡ καθύστερος ὕλη προέρχεται ἐκ δημοσίων ἢ ἀναμιξὲς ἐκ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν δασῶν, ἐκτός τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 85 καθοριζομένου δικαιώματος καὶ μισθώματος, ὀριζομένου εἰς ἐκλόστην εἰδικὴν περιπτώσειν ἢ κατὰ Δασαρχεῖα καὶ Δασονομεῖα γενικῶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ συμφωνίας γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰς δημοπρασίας τῶν δημοσίων δασῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων, ἐφ' ὅσον δὲ ἡ καθύστερος ὕλη προέρχεται ἐξ ἰδιωτικῶν ἢ διακινητομένων δασῶν ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 85 δικαιώματος.

4. Ὅταν οἱ πρὸς ἐξήσιν ἔρτων κλίβανοι δὲν λειτουργοῦσι συστήματι δὲ ἀλλὰ μόνον οἱ ἀνάγκας ὀρισμένων οἰκογενειῶν τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 85 δικαίωμα τοῦ Δημοσίου καὶ μισθώματι δύναται νὰ ἐλαττωθῶσιν εἰς τὸ ἥμισυ κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς προηγούμενης παραγράφου.

5. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξίς τοῦ δικαιώματος καὶ μισθώματος κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον καὶ ἡ ἐκδοσις τῆς ἀντιστάθου ἀδείας ὑλοτομίας ἐνεργεῖται διὰ μὲν τὰς ἀσβεστοκαμίνους, τὰ κεραμοποιεῖται καὶ ἀγγειοπλαστεῖα κατὰ ἐκκαμινώσεις, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἐργαστήσια, κλίβανους κλπ. κατὰ μῆνα ἢ κατὰ τριμήνιον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μηνιαίας κατασκέψεως, καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ Δασάρχου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, κατὰ τὸ πρῶτον δεκάμησον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκείνου ἔτους. Αἱ ἀδείαι ὑλοτομίας τῆς συλλεγομένης καθύστερος ὕλης ὡς καὶ αἱ ἀδείαι ἀσβεστοποιίας ἐκδίδονται εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκείνου μηνὸς ἢ ἐκείτης τριμήνιας διὰ τοὺς κλίβανους, ἐργαστήσια κλπ., πρὸ τῆς ἰδρύσεως δὲ ἢ τῆς ἐκκαμινώσεως, διὰ τὰς ἀσβεστοκαμίνους, κεραμοποιεῖα ἀγγειοπλαστεῖα κλπ.

Ἄρθρον 89.

1. Ἡ ἀτελὴς καὶ ἀνευ ἀδείας συλλεγομένη καὶ μεταφερομένη καθύστερος ὕλη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 100 § 2 ἐφ' ὅσον μεταφέρεται εἰς συνουκισμοὺς ἔχοντας πληθυσμὸν ἄνωτερον τῶν 4.000 κατοίκων, ἐκ περιφερειῶν ζῶντων πρὸς τοὺς συνουκισμοὺς τοῦτοῦ κοινοτήτων καὶ δὴ μὲν, ὑποβάλλεται κατὰ ζυγίων εἰς τέλος ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 85 καθοριζομένου δικαιώματος. Ἡ εἰσπραξίς τοῦ τέλους τοῦτου δύναται νὰ διατεθῇ δι' ἐνοικιάσεως κατὰ τὰ περὶ ἐνοικιάσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ρητίνης ὀριζόμενα, δι' ἐν ἔτος, ἀρχόμενον ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου καὶ λήγον τὴν 31 Δεκεμβρίου. Τὸ ἐνοίκιον καταβάλλεται εἰς δύο δόσεις εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκείτης ἐξαμήνιας. Τὰ φορολογικὰ διπλόπαικα τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὡς καὶ τὰ διπλοδικαιώματα πληρωμῆς τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῶν δασικῶν ἢ ἄλλων ἀρμοδίων ὑπαλλήλων εἰς περιπτώσειν μὴ ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου, ἐπέχουν τόπον δασικῆς ἀδείας. Τὸ Δημοσίον δύναται καὶ ἀνευ συνανέσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ νὰ ἐγγράφῃ ὑποθήκην ἐπὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ.

2. Ἐὰν ἡ εἰσπραξίς τοῦ φόρου τοῦτου δὲν διατεθῇ δι' ἐνοικιάσεως, δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ δι' ἐπιστατῶν, διοριζομένων καὶ ἐμβαιβομένων κατὰ τὰ περὶ φόρου ρητίνης ὀριζόμενα.

Κατεργασία καυσόξυλων. Μετατροπὴ δασικῶν προϊόντων εἰς ἕτερον.

Ἄρθρον 90.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ κατεργασία νομίμως συλλεγόμενων καὶ μεταφερόμενων καυσόξυλων καὶ ἡ κατασκευὴ ἐξ αὐτῶν σκευῶν, ἐργαλείων, λεπτοεργημάτων καὶ παρασκευῶν ὑποκειμένων εἰς ἐργαστήσια (μαζοκαρρόποιεῖα, σαρματοποιεῖα καὶ λοιπὰ βιομηχανικὰ ἐργαστήρια) ἀνευ προηγούμενης καταβολῆς διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἐκ καυσόξυλων τυχόν ἐπιτεσμένων ὡς χρησίμων ταῖς ρηθείσεως τέχναις τεμαχίων τοῦ νομίμου ὡς ἐπὶ χρησίμου ὑλίας δικαιώματος, ὅστις καὶ ἂν διὰ ταῦτα καταβλήθῃ τὸ ὡς ἐπὶ καθύστερος ὕλης νόμιμον δικαίωμα. Τὰ οὕτω ἐπιτεσγόμενα χρήσιμα καυσόξυλα, δι' ἃ ἐκδίδεται διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ δικαιώματος ἀδεία ὑλοτομίας

ὑπόκεινται πρὸ τῆς κατεργασίας εἰς ἐξέλεξιν καὶ φεράγιον. Ἐξαιροῦνται τὰ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 104 ἀποληφθέντα καυσόξυλα.

2. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ μετατροπὴ νομίμως ἀποληφθέντων δασικῶν προϊόντων εἰς ἕτερα τοιαῦτα ἀνευ τῆς καταβολῆς τῆς τυχόν διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ δικαιώματος καὶ μισθώματος τοῦ ἀρχικῶς ἀποληφθέντος προϊόντος καὶ τοῦ ἐκ τῆς μετατροπῆς προερχομένου.

Ἀσβεστός.

Ἄρθρον 91.

Ἐπὶ τῆς ἀσβεστοῦ ἐπιβάλλεται δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συνισταμένου εἰς 15 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῆς, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν κατασκευὴν ἐγχώριος δασικῆς καθύστερος ὕλης, ἀσφάτως ἂν αὕτη εἶναι φορολογημένη ὅπως ἄποτε ἢ μή.

Ρητίνη.

Ἄρθρον 92.

1. Ἡ εἰσπραξίς τοῦ δικαιώματος τῆς ρητίνης ἐνεργεῖται ὑπὸ ἐνοικιαστῶν, ἀναδεικνυομένων κατόπιν δημοπρασίας. Βεβαιοῦται δὲ διὰ ζυγίσεως κατ' ὀκτάδας εἰς τοὺς λάκους, ἀποθήκας ἢ τόπους συγκεντρώσεως, τοὺς εὐρισκομένους ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δάσους, ἐνθα ἐνεργεῖται ἡ ρητινοσυλλογὴ τοῦ σχετικοῦ διπλοτύπου τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐπέχοντος τόπον ἀδείας διὰ τὴν μεταφορὰν τῆς ρητίνης ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ Δημοσίου δύναται νὰ ἐγγράφῃ ὑποθήκην ἐπὶ κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ.

2. Ἐὰν πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν δημοπρασιῶν ἐπέλθῃ ἡ ἐποχὴ τῆς συλλογῆς τοῦ προϊόντος, ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξίς τοῦ δικαιώματος δύναται νὰ γίνῃ δι' ἐπιστατῶν, διοριζομένων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, καὶ ὧν ἡ ἀντιμισθία εἶναι εἰς βάρος τῶν ἐνοικιαστῶν, πρὸς οὓς ὀφείλουν νὰ δίδωσι λόγον τῆς διαχειρίσεως τῶν.

3. Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ δικαιώματος διὰ δημοπρασίας, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται τοῦτο διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου δι' ἐπιστατῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον, οἵτινες, ὡς καὶ οἱ τῆς προηγούμενης παραγράφου, δίδουν τὴν ὁρὸν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, δικαιούμενοι εἰς ἀπόληψιν ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, κανονιζομένης προτάσει τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 ὀριζομένων τόπων συγκεντρώσεως ἢ ἀποθηκείσεως μεταφορὰ τῆς ρητίνης ἢ ἡ μεταποίησις αὐτῆς εἰς τερεβινθέλαιον ἢ ἄλλο ρητινώδες προϊόν, πρὸ τῆς βεβαίωσεως τοῦ δικαιώματος.

5. Εἰς τὰ δημόσια ἢ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διαχειριζόμενα δάση, εἰς ἃ ἡ συλλογὴ τῆς ρητίνης δὲν ἀποτελεῖ ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα τρίτου, τὸ δικαίωμα τῆς ρητινοσυλλογῆς δύναται εἴτε νὰ συνεννοιαζέται μετὰ τοῦ δημοσίου δικαιώματος, εἴτε καὶ νὰ διατίθεται χωρισμένως διὰ δημοπρασίας διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι πέντε ἐτῶν.

6. Τοὺς ἐνοικιαστὰς τοῦ κατὰ τὴν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου τοῦτου δικαιώματος ρητίνης δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ καθ' ὅλα αὐτῶν τὰ δικαιώματα καὶ τὰς υποχρεώσεις κατὰ περιφέρειας κοινοτήτων συνεταγισμοὶ τῶν οἰκείων δασοκτημόνων ἢ ρητινοσυλλεκτῶν τῆς περιφέρειας ταύτης, ἐὰν οὗτοι εἶναι πλείονες τοῦ ενός. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ εἰς τοὺς συνεταγισμοὺς τοῦτους ἐνοικιάσεις τῆς εἰσπραξέως τοῦ δικαιώματος τῆς ρητίνης δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὀρίζοντος τὸ ἐνοίκιον ἀνευ δημοπρασίας κατόπιν συμφωνοῦ γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως οἱ οἰκεῖοι συνεταγισμοὶ ἐβρίσκον στερεοῦνται ἐπαρκῶς κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν δημοσίων δημοπρασιῶν ἐπιτροπῆς κτημάτων πρὸς ἐγγράφην ἐπ' αὐτῶν ὑποθήκης διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς ὀλοκλήρου τοῦ δικαιώματος τῆς ρητίνης προσαγόμενῳ ἀξίῳ χρεῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ἐγγυητὴν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ

νον την συλλογήν καυσίμου ύλης ή και άλλων δασικών προϊ-
όντων, απολαμβάνομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος
κώδικος ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἀδείας, εἰς ὠρισμένα δάση ή δασι-
κά θέσεις τῆς δικαιοδοσίας τῆς, ἐφόσον ὑπαγορεύουσι τοῦτο
δασοκομικοὶ ή διαχειριστικοὶ λόγοι καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰ ὑπὸ τε-
χνικὴν διαχείρισιν τεθέντα δάση.

Ἀτέλειαι οἰκοδομησίων ὕλων.

Ἄρθρον 102.

1. Ἐπιτρέπεται ἀτελῶς, ἄλλ' ἐπὶ τῇ βάσει νομίμου ἀδεί-
ας, ή ὕλοτομία : α') Ἐυλείας ὕλοτομουμένης ὑπὸ τῶν κατοί-
κων συνοικισμῶν κατωτέρων τῶν 2000 ψυχῶν ἐκ δασῶν τῆς
περιφέρειας τοῦ συνοικισμοῦ, μετὰ ἔγγραφον συναίνεσιν τοῦ
ιδιοκτῆτου, ἐφ' ὅσον τὸ δάσος εἶνε ἰδιωτικόν, καὶ χρησιμο-
ποιουμένης ἀποκλειστικῶς εἰς ἀνέγερσιν ή ἐπισκευὴν ἰδίων
οἰκιῶν ή ἀποθηκῶν, κειμένων ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ
χωρίου ή συνοικισμοῦ των ἐφόσον οἱ κάτοικοι εἶνε ἄποροι καὶ
ή ἀπορία των βεβαιουταὶ διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς ἀρμοδίας
δημοτικῆς ή κοινοτικῆς Ἀρχῆς, κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματος
κανονισθησόμενα β') Ἐυλείας χρησιμοποιοιμένης ἀποκλει-
στικῶς πρὸς ἀνέγερσιν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν κατοίκων χω-
ρίων, οἷωνες ἐπαθὼν ἐκ πυρκαϊῶν, σεισμοῦ, πλημμύρας,
καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους ή ἄλλου τυχαίου δυστυχήματος.
γ') Ἐυλείας προσωρισμένης δι' ἐπισκευὴν ή ἀνέγερσιν ἐκκλη-
σιῶν, σχολείων, ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων καὶ κοινωφελῶν
ἐν γένει ἔργων καὶ προερχομένης ἐκ δασῶν εὐρισκομένων εἰς
τὴν περιφέρειαν τοῦ συνοικισμοῦ, ἐνθα ἐκτελοῦνται τὰ ἔργα
ταῦτα, ή καὶ ἐκ δασῶν ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τοῦ συνοικι-
σμοῦ κειμένων καὶ ἐφόσον γίνονται δι' αὐτεπιστάσις ή καὶ
ἐργολαβίας, ὅταν ὁ ὅρος τῆς ἀτελείας περιλαμβάνεται εἰς
τὴν συγγραφὴν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου.

2. Ἐπιτρέπεται ἀτελῶς, ἄλλ' ἐπὶ τῇ βάσει ἀδείας, ή
ἀπόληψις ξυλείας καὶ ἀσβέστου ἐξ ἰδιωτικῶν ή κοινοτικῶν
δασῶν διὰ τὰς ἰδίας ἀνάγκας τῶν ἰδιοκτητῶν ή διακατέχων
ή τῶν μελῶν τῶν οἰκείων κοινοτήτων, ἐφ' ὅσον ή χρησιμο-
ποίησις τῆς ξυλείας καὶ ἀσβέστου θὰ γίνῃ ἐντὸς τῆς περι-
περιφέρειας τῆς κοινότητος, ἐνθα κείται τὸ δάσος.

Ἀτέλειαι ἀσβεστοποιίας.

Ἄρθρον 103.

1. Εἰς δάση ὑποκείμενα εἰς τὸν κίνδυνον τῶν πυρκαϊῶν,
εἰς α' ή ἀσβεστοποιία ἐνεργουμένη διὰ θαμνώδους ὕλης συντε-
λεῖ εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ κινδύνου τῶν πυρκαϊῶν, ἐπὶ
καταβολῇ δὲ δικαιώματος καθίσταται ἀδυνάτος, δύναται νὰ
ἐπιτραπῇ αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κατόπιν
γνώματεύσεως τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου καὶ τοῦ συμβουλίου
τῶν δασῶν, ἀτελῶς μὲν εἰς ἰδιοκτῆτα δάση, ἄνευ δὲ κατα-
βολῆς δημοσίου δικαιώματος, ἀλλὰ μόνον μισθώματος, κα-
τόπιν δημοπρασίας εἰς τὰ δημόσια δάση.

2. Ἀτελῶς, ἄλλ' ἐπὶ τῇ βάσει νομίμου ἀδείας, κατασκευ-
άζεται ή ἀσβεστος, ή χρησιμοποιουμένη εἰς τὰς περιπτώ-
σεις τῶν ἐδαφίων β' καὶ γ' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 102.

Ἀτέλειαι ἐπὶ γεωργικῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 104.

1. Ἐπιτρέπεται ή ἀτελής καὶ ἄνευ ἀδείας δασικῆς ἀρχῆς
ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐξ ὀπωροφόρων δένδρων καὶ
ἀμπέλων, τηρουμένων ἐν πάσῃ περιπτώσει οἰασδήποτε ἄλλης
ἀπαγορεύσεως μὴ ὀφειλομένης εἰς δασικοὺς λόγους. Ἡ ἀπό-
ληψις τούτων προϊόντων ἐξ ἡμέρων ἐλαιόδένδρων, ἐνερ-
γεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἀδείας, ἀτελῶς μὲν, ἐὰν πρόκειται περὶ
θεραπείας ἀτομικῆς ἀνάγκης τοῦ ὕλοτομοῦντος ἰδιοκτῆτου,
ἄλλως ἐπὶ καταβολῇ τοῦ νομίμου δικαιώματος.

2. Ἡ ὕλοτομία οἰωνδήποτε δασικῶν δένδρων ή θάμνων
κειμένων ἐντὸς αὐλῶν, κήπων, ἀμπελώνων ή ἐλαιῶνων
οὐχὶ ὅμως καὶ παρὰ μεμονωμένας ἡμέρας ἐλαίας καθόλου καὶ
τῶν τεχνικῶς φυτευθέντων δένδρων ή συστάδων μέχρι 50
στρεμμάτων ἐντὸς οἰωνδήποτε γεωργικῶν κτημάτων εἶνε
ἀτελής καὶ ἐνεργεῖται ἄνευ ἀδείας μὲν, ἐφόσον πρόκειται περὶ

θεραπείας τῶν ἀναγκῶν τοῦ ὕλοτομοῦντος ἰδιοκτῆτου ἐντὸς
τῆς περιφέρειας τῆς Κοινότητος, ἐνθα κείνται τὰ ὕλοτομούμενα
δένδρα, ή συστάδες, κατόπιν ἀδείας δὲ, ἐφόσον πρόκειται
περὶ ἀνθρωποποιήσεως τῶν παραγομένων δασικῶν προϊ-
όντων ή μεταφοράς αὐτῶν πρὸς ἐμπορίαν ή μὴ ἐκτὸς τῆς πε-
ριφέρειας τῆς Κοινότητος, ἐνθα ὕλοτομήθησαν, τῆς δασικῆς
ἀρχῆς δικαιουμένης διὰ λόγους προστατευτικούς, αἰσθητικούς
ή ἄλλους κοινῆς ὠφελείας ν' ἀρνηθῇ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας
ταύτης ή νὰ ρυθμίσῃ καὶ μέχρι πλῆρους ἀπαγορεύσεως πε-
ριορίσῃ τὴν ὕλοτομίαν καθόλου τῶν περὶ ὧν ή παρούσα πα-
ράγραφος δένδρων ή συστάδων δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως
κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενα.

3. Ἡ ὕλοτομία αὐτοφυῶν μεμονωμένων δασικῶν δέν-
δρων ἐντὸς οἰωνδήποτε γεωργικῶς καλλιεργουμένων ἐκτά-
σεων ἐνεργεῖται ἀτελῶς μὲν καὶ ἄνευ ἀδείας, ἐφόσον πρόκειται
περὶ χρησιμοποίησεως αὐτῶν δι' ἀτομικῆς οἰκοδομικῆς ή
καυσόξυλων ἀνάγκης τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐν τῇ περιφερειᾷ τῆς
κοινότητος ἐνθα κείται ή γεωργικὴ ἔκτασις, ἄλλως ἐπὶ κατα-
βολῇ τοῦ νομίμου δικαιώματος καὶ κατόπιν ἀδείας τῆς δα-
σικῆς ἀρχῆς, δικαιουμένης διὰ λόγους προστατευτικούς,
αἰσθητικούς, ή ἄλλους κοινῆς ὠφελείας νὰ ἀρνηθῇ τὴν χορή-
γησιν τῆς ἀδείας ταύτης ή νὰ ρυθμίσῃ καὶ μέχρι πλῆρους
ἀπαγορεύσεως περιορίσῃ τὴν ὕλοτομίαν καθόλου τῶν περὶ
ὧν ή παρούσα παράγραφος δένδρων δι' ἀστυνομικῆς διατά-
ξεως κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενα. Οἱ παραβάται
τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου ταύτης ὡς καὶ τῆς ἀμέσως
προηγούμενης τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ παρα-
νόμου καὶ ἄνευ ἀδείας ὕλοτομίας.

Ἀτέλειαι ἀναδασώσεων ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 105.

Ὁ ἀναπτύξας οἰωνδήποτε δάσος ἐπὶ ἰδίου ἐδάφους, συμ-
φώνως πρὸς τὰς κειμένας περὶ ἀναδασώσεων διατάξεις, ἀπαλ-
λάσσεται τῆς πληρωμῆς παντός δικαιώματος διὰ πᾶν δασικὸν
προϊὸν προερχόμενον ἐκ τοῦ οὕτω δασωθέντος ἐδάφους, ἐπὶ
χρόνικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸν περιτροπικὸν χρόνον, καθο-
ριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ
γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν.

Καλλιέργειαι καὶ μεταφύτευσις ἀγριελαιῶν.

Ἄρθρον 106.

1. Ἡ ἐκκρίζωσις ἀγριελαιῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μετα-
φυτεύσεως καὶ τοῦ ἀμβολιασμοῦ, εἶνε ἀτελής. Ἐνεργεῖται
δὲ κατόπιν ἀδείας τῆς δασικῆς Ἀρχῆς μόνον ἐφόσον πρόκειται
περὶ δημοσίων δασῶν. Ἡ ἐκκρίζωσις ή ἐκκοπή ἀγριελαιῶν πρὸς
ἄλλον σκοπὸν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου
Γεωργίας κατόπιν γνώματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

2. Ἡ ἐξ ἀπομονώσεως ἀγριελαιῶν ἐντὸς ἀγροτικῶν κτη-
μάτων ἀνθρωποποιία εἶναι ἀτελής, ἐνεργουμένη ὅμως ἐπὶ
τῇ βάσει ἀδείας τῆς δασικῆς Ἀρχῆς.

Ἄλλαι ἀτέλειαι.

Ἄρθρον 107.

1. Ἐπιτρέπεται ή ἀτελής καὶ κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς
δασικῆς ὑπηρεσίας ὕλοτομία ή κατασκευὴ γεωργικῶν ἐργα-
λείων ἐν γένει (ἰδίᾳ ἀρότρων, διχαλῶν, στυλιερῶν), ὑπορθω-
μάτων ἀμπέλων, ξυλείας πρὸς περίφραξιν ποιμνιοστασιῶν,
κήπων, ἀμπέλων ή ἀγρῶν, δρομικῶν καὶ ράβδων πρὸς ἀπο-
ξήρανσιν καπνοῦ, ἐφόσον χρησιμοποιῶνται διὰ τὰς ἰδίας τοῦ
ὕλοτομοῦντος ἀνάγκας καὶ ὕλοτομοῦνται ἐκ δασῶν τῆς περι-
φέρειας τοῦ συνοικισμοῦ του, ή καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ κειμένων.

2. Τὸ σχοινόφυλλον, τὰ κηκίδια, τὰ ἀνθη φυλῶρας καὶ
οἱ ξηροὶ κῶνοι πεύκης συλλέγονται ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἀδείας.
Τὰ αὐτὰ δὲ προϊόντα, καθόλου καὶ τὸ σπινάλευρον, μεταφερό-
μενα διὰ ξηρῆς ή διὰ θαλάσσης ἐκτὸς τοῦ δασαρχείου, ἐν ᾧ
συνελέγησαν, ὑποβάλλονται ὅσον τὰ ἐκ δημοσίων ὅσον καὶ
τὰ ἐξ ἰδιωτικῶν ή διακατεχομένων δασῶν προερχόμενα,
εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιώματα 15 ο) ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν,
καθοριζομένης κατὰ τὴν § 4 τοῦ ἄρθρου 85.

3. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ ἀτελής ὑλοτομία κλάδων δρυὶν ἢ ἐλατῶν πρὸς διατροφήν ποιμνίων, τῆς ἀποκοπῆς αὐτῶν ἐνεργουμένης κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς Ἀρχῆς.

4. Ἀτελὴς καὶ ἀνεὺ ἀδείας ὑλοτομοῦνται οἱ λιγυβεργαί. Μεταφερόμεναι ὅμως ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ δασονομείου, ἐν ᾗ ὑλοτομήθησαν, ὑπὸκεινται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ κανονισμένου δικαιώματος, προκειμένου δὲ περὶ δημοσίων ἐκτάσεων καὶ μισθώματος ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐκδίδεται μόνον ἄδεια μεταφορᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ἐξέλεγξις καὶ μεταφορά εἰς ἀνεὺ πρὸς ἄλλων.

Ἄρθρον 108.

1. Πᾶσα ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων, ἐνεργουμένη ἐπὶ τῇ βῆσει ἀδείας τῆς δασικῆς Ἀρχῆς, ὑπὸκειται εἰς ἐξέλεξιν, ἐνεργουμένην ὑπὸ δασικῶν ὁργάνων ἢ ἐπιτροπῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὁριζομένου, ἢ δὲ ζυλεῖα ὑπὸκειται καὶ εἰς φράσιν.

2. Ἡ ἐξέλεξις καὶ μεταφορά τῶν δασικῶν προϊόντων ἐνεργεῖται ἐκτὸς τασσομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὴν ἀρμόδιον δασικὴν Ἀρχὴν προθεσμίας γενικῆς ἢ εἰδικῆς καὶ ἀπὸ συγκαταθείσας ταύταις εἰς τὰς ἐν τῇ ἀδείᾳ ἀναγραφόμενας θέσεις, συντάσσοντες περὶ ταύτης πρωτοκόλλου, πλὴν τῆς ἀβέστουδ' ἂν ἀρκεῖ μόνον ἡ ἐξόφλησις τῆς ἀδείας ὑλοτομίας ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ ἐνεργουμένη ἀβέστοποια. Ὡς τῆς ἐξέλεξεως ὁρίζεται ἰδίως ὁ τόπος παραγωγῆς ἢ ὁ τόπος ἀλλαγῆς τρόπου ἢ μέσων μεταφορᾶς ἢ ὁ τόπος τῆς ἰδιωτικῆς ζυγίσεως ἢ παραλαβῆς τῶν δασικῶν προϊόντων ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν ἐμπορῶν ἢ ὑλοτόμων παρὰ τῶν κατασκευάζοντων ἢ μεταφερόντων ταῦτα ἐργατῶν ἢ ἀγορῶν. Κατὰ τὴν ἐξέλεξιν ἢ καὶ μεταφορὰν δασικῶν προϊόντων ἰδίως μὴ ἐπιδοκιμασίων συρραγίσεως, μάλας δὲ ζυλεῖας ἐκμηχανικῶν προϊόντων, κερσεύδων καὶ ἐκλάνθρακων, λαμβάνονται ἀπὸ ὧν καὶ τὰ ἰδιωτικὰ βιβλία λογιστικῶν, παραγωγῆς, ζυγίσεως ἢ παραλαβῆς τῶν ἐξελεγομένων ἢ μεταφερομένων δασικῶν προϊόντων, τὰ ὅποια βιβλία ἢ δασικὴ τοπιτὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ὅπως μονογεγραμμένα παρ' αὐτῆς τηροῦνται κανονικῶς ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων.

3. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐξέλεξιν προκύβῃ πλεόνασμα ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἢ τοῦ ὄγκου τῆς ζυλεῖας ἢ τῶν ληφθέντων δασικῶν προϊόντων, οὐκ ἀνώτερον τῶν 15 ο)ο τοῦ ἐν ταῖς ἀδείαις ποσοῦ, ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ πλεονάσματος ἄπλουν δικαιώμα, ἐπὶ δὲ ὑλοτομίας ἐκτὸς δημοσίου δάσους ἀνάλογον ἄπλουν δικαιώμα καὶ ἄπλουν μισθώμα, εἰς ἃς περιπτώσεις καταβάλλεται μισθώμα. Ἄν δὲ τὸ πλεόνασμα ὑπερβαίῃ τὰ 15 ο)ο, οὐκ ἔτι καὶ τὰ 30 ο)ο τοῦ ποσοῦ τῶν ἀδείων, ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ ἐπὶ πλεόν τῶν 15 ο)ο πλεονάσματος διπλοῦν δικαίωμα τοῦ δημοσίου καὶ ἄπλουν μισθώμα, εἰς ἃς περιπτώσεις καταβάλλεται τοιοῦτον, ἐκδιδομένων συμπληρωματικῶν ἀδείων ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς διατιμῆσεως, τῆς ἀντιστοιχοῦσας εἰς τὸ ἔτος τῶν ἐξελεγχθέντων ἀδείων. Ἐὰν δὲ τὸ πλεόνασμα ὑπερβαίῃ τὰ 30 ο)ο τοῦ ποσοῦ τῶν ἀδείων κατέσχεται ὁλόκληρον τὸ ἐπὶ πλεόν τοῦ ὅρου τοῦτου πλεόνασμα καὶ ὁ ὑλοτομήσας καταδικάζεται ὡς ἀνεὺ ἀδείας ὑλοτομήσας. Εἰς τὸ πλεόνασμα προστίθεται καὶ ὁ κύβος τῶν χρησίμων ὑπολειμμάτων καθὼς καὶ τοῦ χρησίμου τμήματος τῶν πρέμων, ἅτινα ὁ ὑλοτόμος ἐγκατέλειπεν εἰς τὸ δάσος. Ἐὰν δὲν πρόκειται περὶ ταύτης ἐξέλεξεως ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ εὑρεθὲν πλεόνασμα συμπληρωθῇ εἰς τὸ μὴ ἀναληθὲν εἰσέτι ποσόν.

4. Ὅσας προκύπτει ὑπερ τὰς ἀδείας πλεόνασμα ἐπὶ ζυλεῖας ἀτελὴς ἢ προοριζομένης δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας τοῦ ὑλοτομοῦντος προερχομένης ἐκ δένδρων ὧν ἡ ὑλοτομία ὑποδείχθη ὁριζομένου παρὰ δασικοῦ ὁργάνου, τὸ δὲ πλεόνασμα τοῦτο ὑφίσταται εἰς κανὸν ὑπολογισμὸν αὐτοῦ, ἐὰν μὲν συντρέχῃ περίπτωσις ἀτελείας ἀπαλλάσσεται ὁ ὑλοτό-

μήσας παντὸς καταλογισμοῦ, ἄλλως καταλογίζεται δι' ἁπλοῦ δικαιώματος ἐν τῇ τελευταίᾳ ὁμῶς περιπτώσει ἐὰν τὸ πλεόνασμα ὑπερβαίῃ τὰ 40 ο)ο τοῦ πέραν τοῦ ὅρου τοῦτου πλεόνασμα καταλογίζεται διὰ διπλοῦ δικαιώματος. τὸ πέραν δὲ τοῦ ὅρου τῶν 50 ο)ο πλεόνασμα κατέσχεται.

Ἄρθρον 109.

1. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐξέλεξιν ἀτελὴς ὑλοτομήντων δασικῶν προϊόντων εὑρεθῇ πλεόνασμα μέχρις 20 ο)ο τοῦ ποσοῦ τῆς ἀδείας, τὸ πλεόνασμα τοῦτο δὲν ὑπὸκειται εἰς τὴν ὑλοτομὴν δικαίωματος πρὸς τὸ δημόσιον.

2. Ἄν τὸ πλεόνασμα ὑπερβαίῃ τὰ 20 ο)ο, ὑποβάλλεται τὸ πέραν τοῦ ὅρου τοῦτου πλεόνασμα εἰς τὴν καταβολὴν διπλασίου κανονικοῦ δικαιώματος.

3. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ὑπερβαίνει τοῦτο τὰ 40 ο)ο τοῦ ἐν τῇ ἀδείᾳ ποσοῦ, κατέσχεται τὸ πέραν τοῦ ποσοῦ τοῦτου πλεόνασμα καὶ ὁ ὑλοτομήσας δύνανται κατὰ τὰς περὶ ὑλοτομίας ἀνεὺ ἀδείας διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 180.

4. Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουσι κατ' ἀνάλογίαν καὶ ἐπὶ ὑλοτομίας δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας ἐπὶ πλήρη δικαίωματι (ἄρθρ. 73).

Ἄρθρον 110.

1. Τὸ ποσὸν ὁλόκληρον τῆς ζυλεῖας καὶ τῶν ἐξελεγχθέντων δασικῶν προϊόντων ἐν γένει διατελεῖ ὑπέργυον διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ κατὰ τὴν ἐξέλεξιν καταλογισθέντος εἰς βάρος τοῦ ὑλοτόμου ποσοῦ, καθὼς καὶ τῆς ἐποσήμεσεως τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς προεξηγείσας τυχόν ὑπὸ τοῦ ὑλοτόμου εἰς τὸ δάσος ζυμίας. Ἐὰν ἐκτὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τῶν πρωτοκόλλων ἐξελέξεως δὲν καταβῇ τὸ καταλογισθὲν εἰς βάρος τοῦ ποσόν, τὸ ποσὸν τοῦτο βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, ἢ δὲ ζυλεῖα ἢ τὰ ἐξελεγχθέντα ἄλλα δασικὰ προϊόντα δύνανται νὰ ἐκποιηθοῦν διὰ πλειστηριασμοῦ διοικητικῶς καὶ ἀνεὺ δικαστικῆς μεσελαβήσεως πρὸς εἰσπράξιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου.

2. Οἱ ἐπὶ τῆς ἐξελέξεως δασικῶν προϊόντων ὑπάλληλοι καθὼς καὶ οἱ ἐκδιδοῦντες ἀδείας ὑλοτομίας εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐπὶ ἑκατέρῃ βεβαιώσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου. Τὸν καταλογισμὸν τῶν ἐπὶ ἑκατέρῃ βεβαιωθέντων δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἐνεργεῖ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας. Τὰ δὲ οἷα καταλογισθέντα ποσὰ εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

3. Οἱ ἐπὶ τῆς ἐξελέξεως δασικῶν προϊόντων ὑπάλληλοι ἢ ἐπιτροπᾶι, ὑποχρεοῦνται ὑπὸ ἀτομικὴν τῶν εἰθνήν νὰ ἐνεργῶν συνήμα ἕ ἕργον περὶ τῆς ἀπὸ ἀπόψεως λογιστικῆς ἰδιοκτησίας, γένου ὑλοτομίας καὶ μεταφορᾶς κλπ. ὁρθεῖ ἐκδόσεως τῆς ἀδείας ὑλοτομίας καὶ νὰ ἀναρῶνται εἰς τὴν πρωτοσταμένην τῶν ἀρχῶν καὶ διὰ ταύτης ἐμμέσως εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἐπιθεωρητὴν δασῶν ἢ καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας τὰ τυχόν παρατηρήθέντα σφάλματα καὶ ἀτελείας αὐτῶν.

Ἄρθρον 111.

1. Δασικὰ προϊόντα ἀποληφθέντα δυνάμει νομίμων ἀδείων καὶ μεταφερόμενα ἐκ τοῦ τόπου τῆς συγκατεστάσεως πρὸ τῆς ἐξέλεξεως, ἢ τὰ ὅποια μετὰ τὴν ἐξέλεξιν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ τῶν πρωτοκόπων πρωτοκόλλων ἐξελέξεως, ἢ προκειμένου περὶ τμηματικῆς μεταφορᾶς, ὑπὸ ἀντιγράφων τῶν πρωτοκόλλων ἐξελέξεως, ἐκδιδομένων ἀμφοτέρων ἐκ διπλοτύπων ἡραμμένων βιβλίων, ἢ συνοδεύονται ὑπὸ μὴ τελεωμένων κατὰ τὴν φέρωσιν ὑπὸ τῶν τελωνιακῶν ἢ δασικῶν ἀρχῶν καὶ ἐξαιρετικῶς ὑπὸ ἀστυνομικῶν ὁργάνων ἢ σιδηροδρομικῶν σταθμαρχῶν, πρωτοκόλλων ἐξελέξεως, θεωροῦνται ὡς παρανόμως ἀποληφθέντα καὶ κατέσχονται καὶ δημοσιονομικὰ μετὰ τῶν ἐργαλείων καὶ σκευῶν τῆς ὑλοτομίας ἢ μεταφορᾶς, διοκομένου τοῦ ἐνεργούντος τὴν μεταφορὰν ποινικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 180.

2. Ἐὰν πρὸ ἢ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς φερόσεως ἢ μεταφορᾶς διὰ ξηρᾶς δὲν παρίσταται οὐδὲν δασικὸν ἢ ἀστυνομικὸν ὄργανον πρὸς θεωρήσιν τῶν δασικῶν ἐγγράφων διὰ τὴν μετα-

φοράν, δύναται ὁ οικεῖος ὑλοτόμος νὰ θεωρήσῃ ὁ ἴδιος διὰ μελάνης ἐπὶ τῶν οικείων δασικῶν ἐγγράφων διὰ τὴν ἐνταῖν τῆς μεταφορᾶς, ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ προσπαγήσῃ κατ' ἑξῆς, πρὸς βεβαίωσιν τῆς θεωρήσεώς του, τὰ οικεῖα δασικά ἐγγράφα εἰς τὸ πρῶτον κατὰ τὴν πορείαν του ἢ ἐν συννοικισμῷ παρὰ τὸν δρόμον του δασικὸν ἢ ἀστυνομικὸν ὄργανον, ἢ τὴν πρῶτην δασικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ἀρχὴν, δικαιώμενος ἄλλως ἐπὶ παρανόμῳ μεταφορᾷ καὶ ὀφιστάμενος τῆς συνεπειᾶς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 112.

1. Ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐκφόρτισις δασικῶν προϊόντων, μεταφερθέντων διὰ θαλάσσης ἢ σιδηροδρομικῶς, ἀνευ προηγουμένης θεωρήσεως τοῦ συνιδεούτου τὴν μεταφορὰν πρωτοτύπου ἢ ἀντιγράφου πρωτοτύπου ἐξελιγέως ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας τοῦ τόπου τῆς ἐκφορτῶσεως. Τοιαύτην θεωρήσιν δύναται ν' ἀξιώσῃ ἡ δασικὴ ὑπηρεσία καὶ διὰ δασικὰ προϊόντα, μεταφερόμενα καὶ οἱ ἄλλοι μὲσων μεταφορᾶς, ἐκδίδουσι προγενεστέρως δασικὴν ἀστυνομικὴν διάταξιν. Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου ταύτης ἐφαρμόζονται αἱ δικτάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγούμενου άρθρου.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ διὰ θαλάσσης ἢ ἑρῆας μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων, συνδεδεμένων διὰ πρωτοτύπων ἐξελιγέως, πρωτοτύπων ἢ ἀντιγράφων, ἐπὶ πλεόν τοῦ δι' αὐτὸν ἐπιτρεπομένου νὰ μεταφερθῇ ποσοῦ. Ἡ μεταφορὰ τοιούτων πλεονάσματος συνεπάγεται τὴν κατάσχεσιν καὶ δήμευσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ μεταφερόντος αὐτοῦ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος, καταργουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως νόμου, ἀντικειμένης εἰς τὰς τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἐν ὅμως τὸ τυχὸν πλεονάσμα ἀνθρώπων ἢ κύνων, ὀφείλεται εἰς διαβροχὴν, ὅτε καὶ ἀσχετῇ τοῦτο ἀλλ' ἀφοῦ προσδεδιορθῇ ἡ ἀναλογία αὐτοῦ παραδίδεται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰς τὸν δικαιοῦχον ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος δημοσίου δικαιώματος ἢ μισθώματος ἢ ἐξήμενου κατὰ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ. Ἐφ' οὗτος δὲ πρόκειται περὶ τμηματικῆς μεταφορᾶς προϊόντος πωρουμένου ἐκ τοῦ αὐτοῦ δίσκου καὶ ἀποληροθέντος κατὰ τὴν διάρκειαν μὴδς συνεχροῦς ὑλοτομίας, ἐπιτρέπεται ὅπως ἐνεργήτῃ συμπήφισις τῶν κατὰ τὴν μεταφορὰν πλεονασμάτων ἢ ἐλλειμμάτων, πάντοτε ὅμως κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν.

3. Δασικὰ προϊόντα ὑπερκειμένων ἢ παρὰκειμένων δασῶν, τὰ ἵποια ἄλλως εἶνε ἀδύνατον ἢ μόνον μὲ δυσανάλογους δαπάνας εἶναι δυνατόν νὰ μεταφερθῶσιν, ὑποχρεοῦται, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, πᾶς κύριος ἢ κάτοχος ἐδάφους νὰ ἀνεγῇ, εἰς μεταφερόμεν διὰ τοῦ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντος ἐδάφους, εἴτε ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων δρόμων, εἴτε καὶ ἐπὶ κατασκευαζομένων πρὸς τοῦτο τοιούτων, δικαιούμενος εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν διὰ τὴν μεταφορὰν ταύτην, ἢ ἵποια ὅμως δεόν νὰ γίνεταί κατὰ τὸν εὐλογότερον ἐπιλαβὴ δι' αὐτὸν τρόπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ὑλοτομίαι δι' ἀνάγκης προσφύγων.

Ἄρθρον 113.

1. Ἡ ὑλοτομία οἰκοδομησίου ζυλείας καὶ ἡ κατασκευὴ ἀσβεστοῦ καὶ ἀνθρώκων, ὡς καὶ ἡ ἀπόληψις ἐκ δασῶν ἢ προμήθεια παρὰ χωρικῶν κύνων ὕλης διὰ κατασκευὴν κρῆμων καὶ πλίνθων, ἐφ' ὅσον ταῦτα προσφύγονται πρὸς θεραπείαν τῶν ἐτοιμικῶν ἀναγκῶν τῶν προσφύγων, εἴτε ἀμέσως ὑπὸ τούτων ἐνεργοῦνται, εἴτε ἐμμέσως ὑπὸ τρίτων, προσφύγων ἢ μὴ, δύναται νὰ εἶναι ἀτελεῖς.

2. Αἱ ὡς ἀνω ὑλοτομίαι ἐπιτρέπονται δι' ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς, τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν ἐκδιδόμενης, τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρ-

θρου κανονιζομένων διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 114.

1. Ἐπιτρέπεται, ὅπως εἰς δάση ἀνήκοντα εἰς ἰδιωτὰς ἢ νομικὰ πρόσωπα ἢ διακατεχόμενα ὑπ' αὐτῶν, ἐνεργήτῃ ὑλοτομικῇ οἰκοδομησίου ζυλείας διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἀνεγέρσεως προσφυγικῶν οἰκίδων. Αἱ ὑλοτομίαι ἐνεργοῦνται εἴτε ὑπὸ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας δι' ἐπιτολῆς ἢ ἀυτεπιτολίας, εἴτε ὑπὸ προσφύγων, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, αἱ δὲ ἀδείαι ὑλοτομίας ἐκδίδονται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους δασικῶν ἀρχῶν ἀτελῶς.

2. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν δασοκτημόνων διὰ τὴν ἐκ τῶν δασῶν τῶν ὑλοτομουμένων ζυλείαν, καθορίζεται ὑπὸ ἐπιτολῆς, κατ' ὃν τρόπον διαγράφεται εἰς τὸν νόμον 4046 περὶ ἐπιτάξεως ἀγροτικῶν καὶ δασικῶν κτημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἡ ρ.

Ι. Ἀεροδιότης.

Ἄρθρον 115.

1. Ἡ διαχείρισις τῆς θήρας ἐντὸς τῶν δημοσίων ἐκτάσεων καὶ ἡ προστασία, ἐποπτεία καὶ ἀστυνομία αὐτῆς ἐν τῇ Ἑπικρατείᾳ καθόλου ὑπάρχουσι εἰς τὴν ἀεροδιότητά τῆς διευθύνσεως δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

2. Συνιστάται ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας γνωμοδοτικὸν συμβούλιον θήρας, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ διευθυντοῦ καὶ ἐνδὲς τμηματάρχου δασῶν, τῶν καθηγητῶν τῆς θηρακτικῆς καὶ ζωολογίας ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ δασολογικῇ σχολῇ, τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἐνδὲς τμηματάρχου τῆς διευθύνσεως γεωργίας καὶ ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τῶν ἐν Ἀθῆναις ἀνεγνωρισμένων κυνηγετικῶν συνδέσμων ἢ ἐνώσεων. Β. διάταγμα θὰ κανονίσῃ τὴν λειτουργίαν καὶ δικαιοδοσίαν τοῦ συμβουλίου τούτου.

II. Κυνηγετικά περιφράγματα.

Ἄρθρον 116.

1. Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται πανταχοῦ ἐκτὸς τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ παρόντος κώδικος.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται κατόπιν γνώμης τοῦ πρὸς αὐτὸ συμβουλίου θήρας καὶ προστασίας τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δασῶν ἢ δασάρχου ἢ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων, πρὸς προστασίαν τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας, τῶν δασῶν, τῆς θήρας καὶ τῶν θηρακτικῶν ζώων καὶ ἐν γένει χάριν κοινωτικῆς ὠφελείας:

α) Νὰ ἀπαγορεύῃ ἐντελῶς ἢ ἐπὶ ὁρισμένον χρόνον τὴν θήραν ὀρισμένων θηραμάτων, εἴτε κατ' ὅλον τὸ Κράτος, εἴτε εἰς μέρος αὐτοῦ, ἰδίως πρὸς πύλας ἀσφαλείας τῶν θηραμάτων ἐν ἐκτάσει προφοδοτοῦσῃ καὶ τὰς περίεθις θηρακτικὰς κυνηγετικὰς περιοχάς, ἢ καὶ πρὸς δημιουργίαν πάχους φυσικῆς προστασίας τῶν ζώων.

β) Νὰ διατάξῃ κατ' ὅλον τὸ Κράτος ἢ κατὰ περιφέρειαν τὴν δι' οἰουδήποτε μέσον καὶ ἐπ' ἀμοιβῇ ἢ ἀδελφικῇ κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματος κανονισθησόμενα, καταστρεφῇ ὀρισμένων ἐπιζήμιων εἰς τὴν θήραν, κτηνοτροφίαν καὶ γεωργίαν ζώων καὶ ἰδίως ἐκ τῶν ἀπορριπτομένων εἰς τὴν κατήλωσιν τὸν προσηρητημένον εἰς τὴν ἐν Παρισίῳ συναρθεῖσαν συνέβασιν.

Ἄρθρον 117.

Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα ἐντὸς τῶν πόλεων, κοινωτικῶν χωρίων καὶ συννοικισμῶν ἐν γένει, καὶ εἰς ἀκτῖνα δικαιοσύνης μέτρων ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν τελευταίων κατοικησίων αὐτῶν.

Ἄρθρον 118.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου θήρας, α) ἐντὸς κήπων, β) ἐντὸς ἀρχῶν ἐσκαρμένων, ἀπὸ τῆς βλαστήσεως τῶν στήχεων μέχρι τοῦ θεισμοῦ αὐτῶν, γ) ἐντὸς ἀρυζώνων, ἀπὸ 15 Μαρτίου μέχρι 15 Ὀκτωβρίου, δ) ἐντὸς ἀμπελώνων, ἀπὸ τῆς βλαστήσεως τῶν μέ-

χρη λήψεως τοῦ τρυγητοῦ, ε') ἐντὸς λειμώνων ἀθερίστων, στ') ἐντὸς ἀσυγκομιστων καπνοφυτειῶν καὶ μπιστανίων, ζ') εἰς τὰς βαμβακοφυτείας καὶ σησαμοφυτείας, ἀπὸ τῆς ἀνθήσεως μέχρι τῆς συγκομιδῆς, καὶ η') εἰς πᾶν ἐν γένει καλλιεργημένον κτήμα εἰς ἐποχὴν, καὶ ἢ ἡν προφανῶς ἡ καλλιέργειά του ὑπόκειται εἰς ζημίαν ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ ἐλευθέρας ἐνεργείας τῆς θήρας. Ἐπιτρέπεται ὅμως, ἐφ' ὅσον τ' ἀνωτέρω κτήματα δὲν εἶναι περιφραγμένα διὰ συνεχοῦς φράκτου, ἡ δι' αὐτῶν διέλευσις τῶν κυνηγῶν, ὑποχρέων νὰ βαίνουσι μετὰ προσοχῆς καὶ νὰ ἀκολουθῶσι τὰς ἐν τῷ κτήματι διόδους πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ζημίας εἰς τὴν καλλιέργειαν.

2. Ἐπίσης, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου θήρας, δύναται ν' ἀπαγορευθῇ ἡ θήρα εἰς ἰδιωτικὰ νησίδα, αἰασιδῆ-ποτα καὶ ἂν εἶναι ἐκτάσεως, αἰτήσῃ τοῦ ἰδιοκτῆτου αὐτῶν.

3. Ἐξαίρουνται τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ἐκτάσεις, εἴτε ἐπὶ νήσων, εἴτε ἐπὶ στερεᾶς, ὅπου ἀνέκαθεν σταθμεύουν ἄνθρωποι κατὰ φθινόπωρον τὰ ἀποδημητικὰ πτηνὰ καὶ ὅπου ἀνέκαθεν ἡ θήρα αὐτῶν ἀσκείται ἐλευθέρως, εἴτε ἰδιωτικαὶ εἶναι αὗται, εἴτε κοινοτικαὶ ἢ δημόσιαι. Ἡ ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν περιφράξις τῶν ἐκτάσεων τούτων πρὸς ἀποκλειστικὴν νομὴν τοῦ δικαιώματος τῆς θήρας ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 119.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς καὶ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου θήρας, κηρύσσει κατ' ἔτος ἀπαγορευμένην τὴν θήραν, κατὰ Δασαρχεῖον ἢ Δασονομεῖον, ἐπὶ δημοσίας ἐκτάσεως μὴ ὑπερβαίνουσας τὸ 1/4 τῶν ἐν συνόλῳ ὑπαγομένων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δασαρχείου ἢ Δασονομείου δημοσίων ἐκτάσεων καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μικρότερον τοῦ ἔτους. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δέον νὰ γνωστοποιῇται καταλλήλως διὰ δημοσιεύσεων, γνωστοποιήσεων καὶ ἀναρτήσεως εἰς ὁροθέσια ἀναλόγου ἀριθμοῦ πινακίδων καταφανῶν.

Ἄρθρον 120.

1. Εἰς περιφέρειας, ὅπου ἡ θήρα ἔχει ἀπαγορευθῇ, ἀπαγορεύεται ἡ ἐκθεσις, ἀγοραπωλησία καὶ παρασκευὴ πρὸς βρώσιν οἰουδήποτε θηράματος, ἐκτὸς ἂν ἀποδεικνύεται, ὅτι τοῦτο προέρχεται ἐκ μὴ ἀπαγορευμένων περιφερειῶν.

2. Τὰ θηράματα ταῦτα κατάσχονται καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὰ πλησιέστερα φιλανθρωπικὰ καταστήματα πρὸς κατανόλῳ, ἂν δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα, καταστρέφονται δημοσίᾳ ὑπὸ τοῦ κατασχόντος ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ πταισματοδίκου ἢ δημοσίου κατηγόρου, ἢ δημάρχου, ἢ προέδρου τῆς κοινότητος, γινομένης περὶ τούτου μνείας ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ μνηύσεως.

III. Ἐνοικίσεις ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος θήρας ἐπὶ δημοσίων ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 121.

1. Κατόπιν προτάσεως τῶν ἁρμοδίων, δασάρχου ἢ ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου θήρας, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἐκμισθώσῃ διὰ δημοπρασίας τὸ πολὺ ἐπὶ τριετίαν τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς θήρας κατὰ περιόδους κυνηγίου ἐπὶ δημοσίων κτημάτων συνεχοῦς ἐκτάσεως οὐχὶ κατωτέρας τῶν 3.000 στρεμμάτων.

Αἱ ὡς ἀνωτέρω ἐκμισθούμεναι ἐκτάσεις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνουν τὸ ἕμισυ τῶν ὅλων δημοσίων ἐκτάσεων κατὰ Δασαρχεῖον ἢ Δασονομεῖον.

Ἡ μίσθωσις δέον νὰ γνωστοποιῇται καταλλήλως ὑπὸ τῶν ἀναδεικνυομένων ἐνοικιαστῶν διὰ γνωστοποιήσεως, δημοσιεύσεων καὶ ἀναρτήσεως εἰς τὰ ὁροθέσια ἀναλόγου ἀριθμοῦ πινακίδων καταφανῶν.

2. Τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς θήρας ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τῆς προηγουμένης παραγράφου δύναται νὰ παραχωρηθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς νομίμως συγκαταλεγμένους κυνηγετικοὺς συλλόγους, ἄνευ δημοπρασίας, κατόπιν γνωμοδότησεως τοῦ συμβουλίου θήρας, ὅπου, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὁρίζει καὶ τὸ καταβλητέον πρὸς τὸ Δη-

μόσιον μίσθωμα. Αἱ γνωστοποιήσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου γίνονται ὑπὸ τοῦ πρὸς δὴ ἡ παραχώρησις κυνηγετικοῦ συλλόγου.

Ἄρθρον 122.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, κατόπιν προτάσεως τοῦ ἁρμοδίου δασάρχου καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου θήρας, δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὸν σχηματισμὸν, ἐντὸς τῶν ἐκμισθουμένων ἐκτάσεων, κυνηγετικῶν περιφερειῶν πρὸς προστασίαν τῆς θήρας, τῆς γεωργίας, τῶν δασῶν ἢ ἐνεκα κοινοικῆς ὠφελείας.

2. Ἡ βεβαίωσις τῆς εἰς στρέμματα ἐκτάσεως ἐκάστης κυνηγετικῆς περιφέρειας γίνεται, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐπαρκεῖς χάρται, δι' ἐκτιμήσεως ὑπαλλήλων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Β. διάταγμα θὰ κανονίσῃ τὰ τῆς διαθέσεως μερὸς τῶν εἰσπραττομένων ἐνοικίων εἰς μέσα καὶ κατώτερα δασικὰ ὄργανα, εἰς ἃ ἤθελον ἀνατεθῇ καθήκοντα φύλακος θήρας, εἰς ὁρισμένους κυνηγετικοὺς περιφέρειας.

IV. Θηράματα.

Ἄρθρον 123.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, κατόπιν γνωμοδότησεως τοῦ συμβουλίου θήρας, δύναται πρὸς κοινὴν ὠφελείαν ἢ προστασίαν τῆς θήρας ἢ τῆς γεωργίας ἢ τῆς γεωργικῆς ἢ δασικῆς παραγωγῆς ν' ἀπαγορεύῃ γενικῶς ἢ μερικῶς, κατὰ χρόνον καὶ τόπον, τὴν θήραν ὁρισμένων ζώων καὶ πτηνῶν.

2. Ἀπαγορεύεται καθ' ὅλον τὸ Κράτος τὸ κυνήγιον πτηνῶν μικροτέρων τοῦ κορυδαλοῦ (σιταρήθρας) κατὰ τὸ μέγεθος πλὴν τῶν κονδύλων (κεφαλάδες).

3. Μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου θήρας δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ καὶ ἡ χρησιμοποίησις κατὰ τὴν θήραν λαγῶν κυνῶν τοῦ εἶδους «Γκέκις».

V. Τρόπος θήρας.

Ἄρθρον 124.

1. Τὸ κυνήγιον ἐνεργεῖται μόνον διὰ πυροβόλου ὅπλου. Δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου θήρας, δύναται κατ' ἐξαιρέσιν νὰ ἐπιτραπῇ, κατὰ περιφέρειας ἢ θήρα καὶ δι' ἄλλων μέσων.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ τοποθέτησις καὶ ἡ χρῆσις παγίδων, κλωτῶν, δικτύων, βρόχων, ἀγκίστρων, ἰσοβεργῶν, λιθίνων πλακῶν, φώτων ἐκυστικῶν ἢ ἄλλων ἀναλόγων μέσων καὶ ὁργάνων, σκοπὸν ἔχοντων τὴν σύλληψιν ἢ καταστροφὴν ζώων. Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν γνωμοδότησεως τοῦ συμβουλίου θήρας, ἡ σύλληψις ὠδικῶν πτηνῶν, ὡς καὶ ἡ διὰ δικτύων, παγίδων καὶ ἄλλων μέσων, μὴ ἐπιτρεπομένων γενικῶς εἰς τὸ κυνήγιον σύλληψις ζώων πρὸς μεταφοράν αὐτῶν ἐπὶ σκοπῷ ἐγκαταστάσεως ἢ ἐγκλιματεύσεως αὐτῶν, παρεχομένης εἰδικῆς ἐκάστοτε ἀδείας ἐκ μερὸς τοῦ ἁρμοδίου δασάρχου.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα τῶν λαγῶν τὴν νύκτα.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ καταστροφὴ ἢ ἡ ἀφαίρεσις τῶν φωλεῶν τῶν νεοσσῶν τῶν πτηνῶν, ἡ συλλογὴ ὠῶν καὶ ἡ σύλληψις ἢ θανάτωσις νεογνῶν ἐλάφων, δορκάδων καὶ αἰγῶν.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ καθ' ὁμάδας θήρα, ὅταν τὰ πρόσωπα τὰ ἀποτελοῦνται τὴν ὁμάδα εἶναι πλείονα τῶν δέκα. Τοιαύτη ὁμαδικὴ θήρα θεωρεῖται καὶ ὅταν σωματεῖα ἢ ὁμάδες, ἀπαρτιζόμεναι ἐκ πλείονων τῶν δέκα προσώπων καταναμούνται ἐν τῇ ἐπιχειρήσει τῶν θηρευτικῶν ἐνδρομῶν των εἰς μικρότερας ὁμάδας, ὧν τὰ μέλη εἶναι ὀλιγώτερα τῶν δέκα.

6. Ἡ θήρα ὁρτύγων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ καθ' ὁμάδας καὶ δι' ὁμαδικῆς ἀδείας κατὰ τὰ εἰδικότερον διὰ Β. διατάγματος ὁρισθησόμενα.

VI. Χρόνος θήρας.

Ἄρθρον 125.

1. Ἡ θήρα ἀπαγορεύεται ἐντελῶς ἀπὸ 15 Μαρτίου μέχρι

15 Αυγούστου. Κατ' εξαίρεσιν επιτρέπεται ἡ θήρα τῶν ἐνύδρων πτηνῶν εἰς παραλίαν ἀπὸ 15 Μαρτίου ἕως 15 Μαΐου καὶ τῶν τρυγῶν, ἀλλ' ἄνευ κυνηγετικοῦ κυνός, ἀπὸ 15 Ἀπριλίου μέχρι 15 Μαΐου.

2. Ἀπὸ 1 Μαΐου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου ἀπαγορεύεται ἡ ἐντὸς δασῶν θήρα δι' ὅπλου γεμιζομένου μὲ βύσματα ἀπὸ στυπεία, μαλλιά καὶ ἄλλα εἶδη, δι' ὧν δύναται νὰ μεταδοθῇ τὸ πῦρ εἰς τὸ δάσος.

Ἄρθρον 126.

1. Ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἐπιτρέπεται τὸ κυνήγιον, κατὰ τὰς μὴ ἀπηγορευμένας κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐποχὰς ὁρίζεται ἐκάστοτε κατ' εἶδη θηραμάτων καὶ περιφερείας, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου θήρας.

2. Ἡ ἐναρξίς καὶ ἡ λήξις ἐκάστης κυνηγετικῆς περιόδου, τὸ εἶδος καὶ αἱ λεπτομέρειαι τοῦ κυνηγίου, τόσον ἐκεῖ, ἔνθα τοῦτο εἶναι ἐλεύθερον, ὅσον καὶ ἐκεῖ, ἔνθα τοῦτο διατίθεται, ἐνοικιάζεται ἢ ἀπαγορεύεται εἰς τρίτον, ρυθμίζεται διὰ δικηρῶν ἐκδιδόμενων ὑπὸ τῶν Δασαρχείων ἢ Δασονομείων καὶ ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ δασάρχου καὶ τοῦ συμβουλίου θήρας.

3. Ἡ δημοσίευσίς τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον δικηρῶν ἐνεργεῖται διὰ τῶν δημάρχων ἢ προέδρων τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων εἰς ἅπαντα τὰ χωρία καὶ τοὺς συνοικισμοὺς τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν 10 ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς κυνηγετικῆς περιόδου.

Ἄρθρον 127.

Οὐδεὶς ἀπολύτως δύναται νὰ θηρεύῃ κατὰ τὸν ἀπηγορευμένον διὰ θήραν χρόνον. Κατ' εξαίρεσιν δύναται νὰ παρασχεθῇ εἰδικὴ ἄδεια, μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου θήρας, πρὸς θήραν διὰ σκοποῦς ἐπιστημονικοῦς ἢ πρὸς καταστροφὴν ζῶων καὶ πτηνῶν ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν θήραν, τὴν γεωργίαν ἢ κτηνοτροφίαν.

Ἄρθρον 128.

Ἀπαγορεύονται, καθ' ὃν χρόνον δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον τὸ κυνήγιον καὶ πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν διακοπὴν τοῦ κυνηγίου ἐκάστου εἶδους θηράματος ἢ ἐκθεσίς, ἀγοραπωλησία, μεταφορά, εἰσαγωγή, παρασκευὴ πρὸς βρώσιν καὶ κατάναλωσις τοῦ ἀπηγορευμένου θηράματος εἰς οἰονδήποτε δημόσιον τόπον.

VII. Ἄδειαι θήρας.

Ἄρθρον 129.

1. Οὐδεὶς δύναται νὰ θηρεύῃ ἄνευ ἀδείας κυνηγίου.

2. Ἡ ἄδεια κυνηγίου, οὕσα αὐστηρῶς προσωπικὴ, ἐκδίδεται ἐκ διπλοτύπου βιβλίου ὑπὸ τῶν Δασαρχείων καὶ Δασονομείων, καθὼς καὶ τῶν ἀρχῶν χωροφυλακῆς ἢ ἀστυνομίας, εἰς ἃς ἤθελεν ἀνατεθῇ τοῦτο διὰ Β. διατάγματος ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν νενομισμένων τελῶν.

3. Πᾶσα ἄδεια κυνηγίου ἰσχύει δι' ὅλον τὸ Κράτος καὶ μόνον διὰ τὸ κυνηγετικὸν ἔτος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη, λήγει δὲ τὴν 31ην Μαρτίου ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς ἐκδόσεώς της.

4. Τὸ κυνηγετικὸν ἔτος λογίζεται ἀρχόμενον τὴν 1ᾶν Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγον τὴν 31 Μαρτίου τοῦ ἐπομένου.

5. Τὰ Δασαρχεῖα καὶ αἱ ἐκδίδουσαι ἀδείας κυνηγίου ἀρχαὶ ἀστυνομίας ἢ χωροφυλακῆς υποβάλλουν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέραςτος ἐκάστου μηνός, κατάστασιν τῶν ἐκδοθεισῶν ἀδείων θήρας μετὰ τοῦ οἰκείου τριπλοτύπου τοῦ ἁρμοδίου ταμείου, κατὰ τριμηνίαν δὲ κατάστασιν τῶν υποβληθεισῶν μηνύσεων διὰ παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

Ἄρθρον 130.

1. Ἄδεια θήρας δὲν χορηγεῖται α' εἰς τοὺς καταδικασθέντας ἐπὶ κακούργηματι ἢ καὶ ἐπὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἔθρων 21, 22, 23 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ νόμου ὡς καὶ εἰς τοὺς καταδικασθέντας εἰς σ' οὐ-

δέποτε βαθμὸν καὶ ποινὴν ἐπὶ ἐμπρησμοῦ, φθορᾷ ξένης ιδιοκτησίας, ζώοκλοπῇ καὶ ζώοκτονίᾳ, ἀνθρωποκτονίᾳ ἐξ ἀμελείας, ἀνυποταξίᾳ καὶ λιποταξίᾳ καὶ τοῖς ἐπὶ παραβάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου. Μετὰ πέραρον 5 ἔτων ἀπὸ τῆς πράξεως, δι' ἣν κατεδικάσθησαν τὰ πρόσωπα αὐτά, δύναται νὰ χορηγηθῇ αὐτοῖς ἄδεια θήρας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ συμβουλίου θήρας, διδομένης μετὰ ἀπαραίτητον συμφωνον γνώμην τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ κυνηγετικοῦ συλλόγου τῆς περιφερείας τοῦ αἰτούντος, ἐὰν ὑφίσταται τοιοῦτος νομίμως ἀνεγνωρισμένος, καὶ ἀφοῦ ὁ αἰτῶν ἀποδείξῃ διὰ τῶν οἰκείων πιστοποιητικῶν, ὅτι δὲν ὑπέπεσεν ἐν τῇ μεταξὺ εἰς οἰανδήποτε ποινικὴν παράβασιν, β' εἰς τοὺς ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν διατελοῦντας, γ' εἰς τοὺς παρόροντας καὶ δ' εἰς τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸ 16 ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν.

2. Ἄδεια κυνηγίου διὰ νεωτέρους τῶν 16 ἔτων οὐκ καὶ τῶν 14 ἔτων συμπληρωμένων, δίδονται μόνον εἰς τοὺς γονεῖς ἢ κειμένους αὐτῶν, τῇ συνοδείᾳ τῶν ὁποίων καὶ μόνον ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς ἡ θήρα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ γονεῖς ἢ οἱ κειμένοι αὐτῶν θεωροῦνται ὑπεύθυνοι διὰ τὰς τυχόν παραβάσεις, καταλογιζομένων εἰς βῆρος αὐτῶν τῶν δυνάμει τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένων ζημιῶν καὶ ποινῶν, πλην τῆς κρατήσεως.

Ἄρθρον 131.

1. Ὁ αἰτῶν ἄδειαν θήρας υποχρεοῦται νὰ βεβαιώσῃ ὑπεύθυνως ἐν τῇ αἰτήσει του, ὑποκείμενος ἐν περιπτώσει ψευδοῦς βεβαιώσεώς του εἰς τὴν ποινὴν τῆς φυλακίσεως τοῦ ἄρθρου 266 τοῦ Ποινικοῦ νόμου, ὅτι δὲν συντρέχουσιν οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐμποδίζοντες τὴν χορήγησιν ἀδείας λόγοι.

2. Τὰ δασικά, ἀστυνομικά, τῆς χωροφυλακῆς κλπ. τῆς δημοσίας δυνάμεως ὄργανα υποχρεοῦνται νὰ κατάσχουσιν τὴν ἄδειαν θήρας παντός, ὅστις συμφώνως τοῖς ἀνωτέρω ἐκτεθειμένοις δὲν ἐδικαιούτο εἰς τὴν λήψιν τοιαύτης.

VIII. Ποινὰ καὶ διαδικασία.

Ἄρθρον 132.

1. Πᾶς δημοσίος, δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς υπάλληλος ἢ ὑπρέτης, πάντα τὰ ὄργανα τῆς ἐνόπλου δημοσίας δυνάμεως καὶ οἱ ἀγροφυλακὲς υποχρεοῦνται, πᾶς δὲ πολίτης δικαιούται νὰ καταγγεῖλῃ τοὺς παραβάτας τῶν περὶ θήρας διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

2. Πάντες οἱ δασικοὶ υπάλληλοι ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ δασοφύλακος β' τάξεως καὶ ἀνω καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ υπαξιωματικοὶ χωροφυλακῆς καὶ ἀστυνομίας, ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας των, ἔχουν δικαιώματα καὶ καθήκοντα ἀνωικτικοῦ υπαλλήλου διὰ τὰ περὶ τὴν θήραν ἀνομήματα.

3. Οἱ παντός βαθμοῦ δασικοὶ υπάλληλοι ἔχουν ἐπίσης δικαιώματα καὶ καθήκοντα φυλάκων κυνηγίου κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματος κανονισθησόμενα.

4. Ἰδιότητάς νησιδίων καὶ ἐν γένει κτημάτων, ἐνοικιαστῶν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς θήρας, κοινότητες, ἔθμοι, ἢ ἄλλα νομικὰ ἢ φυσικὰ φιλοθηραματικὰ ἢ φυλάξαι πρόσωπα, δύναται νὰ προτείνωνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, κατόπιν συμφώνων γνωμοδοτήσεως τοῦ ἁρμοδίου δασάρχου, νὰ διορίσῃ τοὺς προτεινομένους ὡς φυλάκας κυνηγίου ἀμειβομένους ὑπὸ τῶν προτεινόντων αὐτούς. Τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῶν φυλάκων τούτων κανονισθήσονται διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 133.

1. Πᾶσα μήνυσις ἀφωρῶσα εἰς παραβάσεις τῶν περὶ θήρας διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἀποστέλλεται ἐντὸς 5 ἡμερῶν πρὸς τὸν ἁρμοδίον δασάρχην, ὁ ὁποῖος ἐκτελὼν καθήκοντα δημοσίου κατηγοροῦ παρὰ τοῖς Πταισματοδικείοις

τῆς περιφέρειας τῶν, ὀφείλει τὸ πολὺ ἐντὸς μηνὸς νὰ εἰσαγάγῃ ταύτην εἰς τὸ ἄρμόδιον Πταισματοδικεῖον πρὸς ἐκδί-
κασιν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων περὶ τῶν
δασικῶν παραβάσεων. Ἀρμόδιον Πταισματοδικεῖον εἶναι τὸ
τῆς περιφέρειας, ἐντὸς τῆς ὁποίας διεπράχθη ἡ παράβασις.

2. Τὸν δασάρχην καλυόμενον δι' οἰονδήποτε λόγον πρὸς
ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ δημοσίου κατηγοροῦν, ἀνα-
πληροῖ ὁ παρ' αὐτῷ δασονόμος ἢ ἀρχιφύλαξ δασῶν καὶ τοῦ-
του καλυομένου ἢ μὴ ὑπάρχοντος, ὁ παρὰ τῷ ἄρμόδιῳ Πται-
σματοδικεῖῳ δημόσιος κατήγορος, τηρουμένων τῶν διατά-
ξεων τῶν ἐν τῷ ἔθρῳ 332 β' καὶ γ' τῆς Ποινικῆς Δικονο-
μίας προβλεπομένων.

Ἄρθρον 134.

Τιμωροῦνται ἀνεκλήτως :

1. Διὰ προστίμου 10—100 δραχ. ὁ δῆμαρχος ἢ ὁ πρό-
δρος τῆς κοινότητος ἢ ὁ εἰδικὸς πάρεδρος, ὁ ὁποῖος δὲν ἐδη-
μοσίευσεν ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας τὰς περὶ θήρας
διακηρύξεις.

2. Διὰ προστίμου 50—500 δραχμῶν ἢ διὰ κρατήσεως
10—30 ἡμερῶν :

α') Ὁ κυνηγῶν ἄνευ ἀδείας ἢ καθ' ὃν χρόνον ἢ τρόπον τὸ
κυνήγιον ἀπαγορεύεται.

β') Ὁ παραβαίνων τῷ ἄρθρῳ 117, 118, 120 § 1 καὶ 2,
123, 125, 126, 128 καὶ 129.

γ') Ὁ κυνηγῶν ἐντὸς κτημάτων ἢ κυνηγετικῶν περι-
φερειῶν, ὅπου τὸ κυνήγιον ἀπηγορεύθη καὶ ὁ κυνηγῶν ἄνευ
τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰς ἐκτάσεις, ὅπου τὸ
κυνήγιον ἐνοικιάσθη σύμφωνα πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρ-
θρων 121 καὶ 122.

δ') Ὁ παραβαίνων τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 130
ἐκδιδόμενας διατάξεις θήρας.

3. Ἡ ὑποτροπὴ θεωρεῖται ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ
αἰτία. Θεωρεῖται ἐπίσης ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις, ὅταν ὁ
παραβάτης εἶναι ὄργανον τοῦ Κράτους, δήμου ἢ κοινότητος, ἢ
φύλαξ κυνηγίου ἢ συστηματικὸς λαθροθήρας.

Ἄρθρον 135.

1. Τὰ ἐργαλεῖα, διὰ τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἡ παράνομος
θήρα, κατὰσχονται καὶ καταστρέφονται δημοσία, γινομένης
περὶ τοῦτου μείας ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ μηνύσεως, πλὴν τῶν
κυνηγετικῶν ὄπλων, τὰ ὁποῖα δὲν κατὰσχονται, μόνον δὲ κα-
τακρατοῦνται προσωρινῶς, μέχρις ὅτου βεβαιωθῇ ἡ ταυτό-
της καὶ ἡ κατοικία τοῦ παραβάτου, ἐὰν οὗτος ἀρνηθῇ ἢ δυστρο-
πήσῃ ὅπωςδὴποτε νὰ βεβαιώσῃ τὴν ταυτότητά του. Ταύτης
βεβαιωθείσης, τὰ κυνηγετικά ὄπλα ἐπιστρέφονται ἀμέσως.

ΙΧ. Προστασία Κυνηγετικῶν κυνῶν.

Ἄρθρον 136.

1. Οἱ κλέπτοντες ἢ ἐκ προθέσεως ἀποκτείνοντες κυνη-
γετικούς κυνὰς τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον
τριῶν μηνῶν καὶ συγχρόνως μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν
ἕως χιλίων δραχμῶν. Ὁ ἐνοχὸς καταδικάζεται προσέτι καὶ
εἰς ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦλάχιστον δραχμῶν
πεντακοσίων (500). Ὁ ἀδικηθεὶς, παριστάμενος ὡς πολι-
τικὸς ἐνάγων, δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς
δίκες τὰς ἰδιωτικὰς αὐτοῦ ἀπαιτήσεις ἄνευ κοινοποιήσεως
ἀγωγῆς. Εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τοὺς αὐτοὺς ποινὰς ὑπόκεινται
καὶ οἱ συνεργοί, εὐθύνονται δὲ πάντες ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ
αὐτουργοῦ εἰς τὴν ἀπότισιν τῆς χρηματικῆς ποινῆς, εἰς τὰς
ἐνδεχομένας ἀποδόσεις, εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς πρὸς τὸν ἀδι-
κηθέντα ἐπιδιωκθείσης ἀποζημιώσεως καὶ εἰς τὰ δικαστι-
κὰ ἔξοδα.

2. Διὰ τὴν παράβασιν τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμό-
ζονται αἱ περὶ ἀνθρῶπων διατάξεις τοῦ ἄρθρου 130, ἀλλὰ τιμω-
ροῦνται αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἀνθρώποι, ἐφ' ὅσον ἐνήργησαν μετὰ
δικαίσεως κατὰ τὰς γενικὰς περὶ καταλογισμοῦ τῶν πρά-
ξεων διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ νόμου. Κατὰ τούτων δύναται νὰ
ἀπαγγελθῇ καὶ προσωπικὴ κρήτης πρὸς ἀπότισιν τῆς χρη-
ματικῆς ποινῆς, τῆς ἀποδόσεως τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ

τῆς ὑπὲρ τοῦ ἀδικηθέντος ἀποζημιώσεως, ἐφ' ὅσον συνεπλή-
ρωσαν τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν.

3. Ἐὰν εἰς χεῖρας οἰουδήποτε, καὶ καλῆς πίστεως κατό-
χου, εὐρεθῇ κύων κυνηγετικὸς κλοπιμαῖος, ἀφαιρεῖται ὑπὸ
τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἐὰν δὲ ὁ
κάτοχος δὲν δύναται νὰ ὑποδείξῃ ἐκεῖνον, ἀπὸ τὸν ὅποιον τὸν
ἔλαβεν ἢ τὸν ἡγόρασε καὶ δὲν πιστωθῇ ἡ καλὴ του πίστις,
καταδικάζεται, ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ κυνός, καὶ εἰς χρη-
ματικὴν ποινὴν, ἴσην πρὸς τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, ἣν προσδιορίζει
τὸ δικαστήριον ἐκ τῶν ἐνόντων, ἐπιφυλασσομένων καὶ τῶν
λοικῶν ποινικῶν ὁρισμῶν, ἐὰν ὁ κάτοχος τοῦ κυνός ἤθελεν
ἐνέχεσθαι ὅπωςδὴποτε εἰς τὴν κλοπὴν.

4. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ κλοπῆς,
φόνου ἢ ἐκ προθέσεως βλάβης κυνηγετικοῦ κυνός καὶ πᾶσαι
αἱ διατάξεις τοῦ ἐν ἰσχύϊ νόμου περὶ ζωοκλοπῆς καὶ ζωο-
κτονίας.

5. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐλεύθερα μεταφορὰ διὰ τῶν τροχιο-
δρόμων καὶ σιδηροδρόμων κυνηγετικῶν κυνῶν, φημιμένων
καὶ δεδεμένων, ἐπὶ καταβολῇ ἀναλόγων κομιστρῶν.

Ἄρθρον 137.

Ἰποχρεοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ κατόχου κυνηγετικοῦ
κυνός οἱ ὄδηγοι αὐτοκινήτων ἀμαξῶν καὶ μεταφορικῶν ἐν
γένει μέσων, οἵτινες ἐξ ἀμελείας τῶν φονεύουσι κυνηγετικὸν
κύνα, μὴ ἀποκλειομένης καὶ τῆς εὐθύνης τοῦ κατόχου ἢ ἰδιο-
κτήτου τοῦ αὐτοκινήτου ἀμαξῆς κλπ. κατ' ἀνάλογον ἐφαρμο-
γὴν τῶν διατάξεων τοῦ Γ' ἄν' νόμου τοῦ 1911.

Χ. Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 138.

Ἐκ τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐπιβαλλομένων
προστίμων καὶ χρηματικῶν ποινῶν δύναται διὰ Β. διατάγ-
ματος, ἐκδοθησομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμ-
βουλίου, μέρος νὰ διατεθῇ ὑπὲρ τῶν ἐν Ἀθήναις ἢ καὶ ἄλλοι-
χοῦ τῆς Ἐπικρατείας ἀνεγνωρισμένων κυνηγετικῶν σωμα-
τείων πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῶν.

Ἄρθρον 139.

1. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν
κεφάλαιον.

2. Β. διατάγματα θὰ κανονίσουν τὰς λεπτομερείας τῆς
ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

ΜΕΡΟΣ IV. ΑΝΑΔΑΣΩΣΕΙΣ

Δασωτέα ἢ ἀναδασωτέα ἐδάφη.

Ἄρθρον 140.

1. Ὡς δασωτέα (ἢ ἀναδασωτέα, ἢ ὑπὸ προστασίαν)
ἐδάφη, δημόσια ἢ μὴ τοιαῦτα, δύνανται νὰ κηρυχθοῦν :

1) Ἐκτάσεις, ὧν ἔχει ὁριωθῇ ἡ καταστροφὴ ἢ δασικὴ
βλάστησις καὶ ὧν ἀπειλεῖται ἡ ὑπὸ τῶν ὑδάτων ἀπόπλυνσις
ἢ τῶν ὁποίων ἐπιβάλλεται ἡ ἀναδάσωσις πρὸς δασικὴν ἐκ-
μετάλλευσιν.

2) Δασικαὶ ἢ καὶ γυμναὶ ἐκτάσεις, ὧν ἡ δάσωσις ἐπι-
βάλλεται ἐκ λόγων προστατευτικῶν ἐν γένει, ὑγιεινῶν ἢ
ἐξωραϊστικῶν.

2. Εἰς τὰς κοινότητας μόνας ἢ ἀγροτικὰ κτήματα, ἐκ-
τάσεις ἄνω τῶν 3000 στρεμμάτων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν
ὁποίων οὐδεμίαν ὑπάρχει δασικὴ ἐκτάσις, ἐπιβάλλεται ὑπο-
χρεωτικῶς νὰ δασώσωνται αὐτὰ ἐκτάσιν ἐκ τῆς ὅλης κτημα-
τικῆς αὐτῶν περιφέρειας, οὐχὶ μικροτέραν τῶν 2 ο) καὶ ἐν
πᾶσιν περιπτώσει οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 50 στρεμμάτων.

3. Αἱ κοινοτικαὶ ἀρχαί, τὰ ἡγουμενοσυμβούλια ἢ οἱ
ἰδιοκτῆται, ἢ συνιδιοκτῆται τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων, ἐν
οἷς αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δασωτέα ἐκ-
τάσεις, ὑποχρεοῦνται, ἐὰν τοῦτο ἤθελε ζητηθῇ ὑπὸ τῆς δα-
σικῆς ὑπηρεσίας, νὰ ὑποβάλλωσι σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὸ
Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ὅπως καθορισθῇ ἡ ἐκτάσις, ἥτις
θὰ κηρυχθῇ ὡς δασωτέα.

4. Αἱ κοινοτικά ἄρχαι, τὰ ἡγουμενοσυμβούλια καὶ οἱ ἰδιοκτητῆται ἢ συνιδιοκτητῆται τῶν κατὰ τὴν § 2 ἀγροτικῶν κτημάτων, ὅτινες ὑποχρεοῦνται εἰς ἀναδάσωσιν, ἠφείλουν νὰ ἐπιληφθῶσι ταύτης ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους ἀπὸ τοῦ καθορισμοῦ τῆς δασωτέας ἐκτάσεως καὶ νὰ περατώσωσι ταύτην ἐντὸς προθεσμίας, τασσομένης ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς, τὸ πολὺ δὲ πενταετοῦς, πραγματοποιοῦντες κατ' ἔτος τὴν φύτευσιν τοῦ 1/5 τοῦλάχιστον τῆς ὅλης ἐκτάσεως.

5. Οἱ ἰδιοκτητῆται κτημάτων γεννιᾶζόντων εἰς ὁδοὺς συγκοινωνίας ἢ αἱ σιδηροδρομικαὶ ἐταιρεῖαι παρὰ τὰς σιδηροδρομικὰς γραμμὰς δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ ἀναπτύξουν δένδρα ἢ φυτεῖας παραλλήλους πρὸς τὰς ὁδοὺς ἢ τὰς γραμμὰς, κατ' ἡ ὁρίζει Β. διάταγμα, ἐκδιδόμενον, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 141.

1. Δῆμοι, κοινότητες, μοναί, ἢ ἄλλα νομικά ἢ φυσικὰ πρόσωπα δύνανται νὰ ζητήσουν, ὅπως ἰδιωκτητὰ αὐτῶν ἐδάφη κηρυχθῶσι ὡς δασωτέα.

2. Νομικὰ πρόσωπα δύνανται νὰ ζητήσουν ὅπως μὴ δημοσία ἐδάφη κηρυχθῶσι ἀναδασωτέα. δικαιοῦνται δὲ ὅπως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καταβάλουν τὴν δαπάνην τῆς ὑπὲρ αὐτῶν ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἐδαφῶν τούτων ἐὰν οἱ ἰδιοκτητῆται αὐτῶν ἄρνηθῶσι νὰ ἀναλάβουν οἱ ἴδιοι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀναδασώσεως.

Δασικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ φιλοδασικά Σωματεία.

Ἄρθρον 142.

1. Εἰς τὴν ἔδραν ἐκάστου δασαρχείου ἢ δασονομείου συνιστᾶται κεντρικὴ ἐπταμελής τὸ πολὺ γνωμοδοτικὴ δασικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ δασάρχου ἢ δασνόμου καὶ τῶν ἀρμοδιωτέρων δημοσίων ἢ δημοτικῶν λειτουργῶν ἢ ἰδιωτῶν, διαριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ κατὰ πρότασιν τῆς δασικῆς ἀρχῆς καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου νομάρχου.

3. Δύνανται ἐπίσης νὰ συνιστῶνται ἐπταμελεῖς τὸ πολὺ δασικαὶ τοπικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἐκτὸς τῆς εἰρημένης ἔδρας πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῶν κεντρικῶν ἐπιτροπῶν.

4. Αἱ ἐπιτροπαὶ γνωμοδοτοῦν περὶ τῶν ἐδαφῶν, ἅτινα ἔσονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου νὰ κηρύσσωνται δασωτέα, ἀναδασωτέα ἢ ὑπὸ προστασίαν ἢ καὶ περὶ ἄλλων δασικῶν θεμάτων, παρέχουν δὲ τὰς ὑπηρεσίας τῶν ἀμισθι καὶ τιμητικῶς.

5. Διὰ τὰς γινόμενας ὁδοιπορίας τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, παρέχονται ὁδοιπορικὰ καὶ ἡμερησίου ἀποζημιώσεις, ἐφ' ὅσον ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 143.

Εἰς μέρη ἢ περιφέρειας ὅπου λειτουργοῦν τοπικαὶ φιλοδασικαὶ ἐνώσεις ἢ ἄλλοι σύλλογοι ἢ ἐνώσεις φιλοδενδρῶν ἀνεγνωρισμένοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 142 ἐγκατεστημέναι δασικαὶ ἐπιτροπαὶ καταργοῦνται. Ἡ ἀναγνώρισις τοιούτων ἐνώσεων ἢ συλλόγων ὡς σωματείων ἢ νομικῶν προσώπων γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δημοσιευομένης ἐν περιλήψει εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Κήρυξις ἀναδασώσεως.

Ἄρθρον 144.

1. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 140 § 1 ἐδάφη κηρύσσονται ὡς δασωτέα μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς, τοπικῆς ἢ κεντρικῆς ἢ εἰς τὰς περιφέρειας ἐνθα λειτουργοῦν ἀνεγνωρισμένοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου δασικαὶ ἐνώσεις ἢ σύλλογοι μετὰ γνώμην τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου αὐτῶν εἰς τὸ ὅποιον λαμβάνει τότε μέρος μετὰ ψήφου ὁ ἐν τῇ ἔδρᾳ ἢ τῇ περιφερείᾳ τῆς ὡς ἀνω ἐνώσεως ἢ συλλόγου Δασάρχης ἢ Προϊστάμενος Δασονομείου α' τάξεως καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν.

Ἐὰν ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ λειτουργοῦν πλεονέτερα τοῦ

ἐνὸς τοιαῦτα σωματεία ἀνεγνωρισμένα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καλοῦνται ἀπὸ κοινοῦ πρὸς τοιαύτην γνωμοδότησιν τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν σωματείων τούτων μετέχοντος καὶ τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ Δασάρχου ἢ Προϊστάμενου Δασονομείου α' ἀξίως μετὰ ψήφου.

2. Ἡ κήρυξις ἐδαφῶν ὡς δασωτέων ἢ ἀναδασωτέων ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατόπιν γνωμοδότησεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν δημοσιευομένης ἐν περιλήψει εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δι' ἧς δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἢ νὰ ἀπορριφθῇ ἢ τροποποιηθῇ ἢ γνώμῃ τῆς ἐπιτροπῆς ἢ τῶν φιλοδασικῶν καθόλου ἐνώσεων ἢ συλλόγων.

3. Τὰ οὕτω κηρυχθέντα δασωτέα ἐδάφη δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι πρὸς ἄλλον σκοπὸν εἰμὴ διὰ Β. Διατάγματος, μετὰ γνωμοδότησιν τῶν συμβουλίων τῶν δασῶν καὶ κτημάτων.

Ἄρθρον 145.

1. Ἄν αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 142 ἐπιτροπαὶ ἢ ἀνεγνωρισμένα φιλοδασικὰ ἐνώσεις ἢ σύλλογοι, δὲν λειτουργοῦν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀναδασώσεως ἢ γνώμῃ τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν.

2. Ὅσους ὁρίζεται εἰς ἐγκειρισμένα διαχειριστικά σχέδια ἢ δάσους δημοσίων ἐκτάσεων, αὗται κηρύσσονται ὡς δασωτέα, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος μέρους.

Ἄρθρον 146.

Αἱ συνεπεῖς τοῦ νόμου ΒΨΜ τῆς 8 Ἀπριλίου 1900 «περὶ ἀναπτύξεως δασικῶν φυτειῶν περίξ ἢ ἐντὸς κατωκημένων μερῶν καὶ περὶ ἀναδασώσεων ἐν γένει» ὅπως δὴ ποτε γενόμεναι κηρύξεις ἀναδασώσεως εἶναι ἰσχυραὶ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος μέρους.

Παραχώρησις ἐδαφῶν πρὸς ἀναδάσωσιν.

Ἄρθρον 147.

1. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 141 νομικὰ οὐκ ἔτι καὶ φυσικὰ πρόσωπα, δύνανται νὰ ζητήσουν τὴν κήρυξιν ὡς ἀναδασωτέων καὶ τὴν εἰς αὐτὰ παραχώρησιν ἐδαφῶν ἀνηκόντων τῷ Δημοσίῳ. Τὰ ἐδάφη ταῦτα δύνανται νὰ παραχωρηθῶσι εἰς τὸ αἰτήσαν νομικὸν πρόσωπον, μετὰ τὴν κήρυξιν αὐτῶν ὡς δασωτέων, πρὸς ἀναδάσωσιν ἢ καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἐξωραϊστικῶν, ἱδρυσιν ξενοδοχείων ἢ νοσοκομείων ἐν τῇ δασικῇ ἐκτάσει ὑφ' ὀρισμένους ὅρους, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνωμοδότησιν τῶν συμβουλίων τῶν δασῶν καὶ κτημάτων.

2. Ἐκτάσεις ἀνήκουσαι μὲν εἰς τὸ Δημόσιον, παραχωρηθεῖσαι ὅμως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου εἰς νομικὰ πρόσωπα καὶ ἀναδασωθείσαι ἰδίᾳ αὐτῶν δαπάνῃ, εὐθὺς ὡς ἐξασφαλισθῇ ἢ ἐν αὐταῖς ὑπαρξῇ δάσους ἐν ἱκανοποιητικῇ πυκνότητι, καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τῶν συμβουλίων τῶν δασῶν καὶ κτημάτων, περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα αὐτῶν, ἐκδιδομένου πρὸς τοῦτο παραχωρητηρίου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἐφαρμοζομένης δὲ ἐπ' αὐτῶν καὶ τῆς περὶ ἐτελείας διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

3. Μετὰ ὁμοίαν γνωμοδότησιν δύναται νὰ καθορισθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου μίσθωμα ἢ τίμημα πληρωτέον ἐφ' ἅπαξ ἢ κατὰ δόσεις διὰ τὴν παραχώρησιν καὶ τοῦ ἐξωραϊστικοῦ κατὰ τὴν 1 § ἔργου εἰς τὸν ἐνεργήσαντα αὐτό.

4. Ἄν ὅμως ἢ ἐπιχειρηθεῖσα δάσους ἀποτύχῃ, ἢ οὐδὲν ἐπιχειρηθῇ πρὸς ἀναδάσωσιν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως, ἢ ἡ ἀναπτυχθεῖσα δασικὴ φυτεία καταστραφῇ δι' οἰονδήποτε λόγον, βεβαιωθῶν δὲ τὰ γεγονότα ταῦτα ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἡ γενομένη παραχώρησις ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων ἀκυροῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ συμβου-

λίου τῶν δασῶν. Ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων παραγραφὴ κατὰ τοῦ Δημοσίου δὲν χωρεῖ, ὁ δὲ κάτοχος ἀποβάλλεται διουικητικῶς.

5. Ὁμοίως ἐπ' ἀνέρχονται εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ Δημοσίου αἱ παραχωρηθεῖσαι πρὸς δάσους δημόσιαι ἐκτάσεις εἰς οἰαδήποτε νομικὰ πρόσωπα, εὐθὺς ὡς ταῦτα πώσωσιν ὑφιστάμενα.

Ἄρθρον 148.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς μονὰς ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα νὰ δωρήσωσιν ἀμετακλήτως ἢ νὰ πωλήσωσιν εἰς τὸ Δημόσιον εἰς δῆμους ἢ κοινότητας ἰδιωκτικὰ αὐτῶν ἐδάφη πρὸς δάσους ἢ ἐγκατάστασιν δασικῶν φυτωρίων ἄνευ δημοπρασίας ἢ ἄλλης διατυπώσεως.

2. Τὸ τίμημα τῆς πωλήσεως καθορίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 151.

3. Ἐπίσης αἱ μοναὶ ἢ τὰ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δύνανται νὰ παραχωρῶσι πρὸς δάσους κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς δῆμους ἢ κοινότητας ἐδάφη εἰς αὐτὰς ἀνήκοντα, διατηροῦσαι καὶ μετὰ τὴν παραχώρησιν τὴν ἐπ' αὐτῶν κυριότητα καθὼς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν μετὰ τὴν τελείαν ἀνάπτυξιν τοῦ δάσους ἐπὶ τῇ ἀποδόσει τῶν δαπανῶν τῆς ἀναδασώσεως εἰς τὸν ἀναδασώσαντα.

Ἄρθρον 149.

Αἱ γινόμεναι παραχωρήσεις δημοσίων ἐκτάσεων πρὸς ἀναδάσωσιν δυνάμει τοῦ νόμου ΒΥΜ' διατηροῦνται ἰσχυραί, ἐφ' ὅσον τὰ νομικὰ πρόσωπα, πρὸς ἃ ἐγένετο ἡ παραχώρησις, ἐξακολουθοῦσιν ὑφιστάμενα. Μετὰ τὴν διέλευσιν αὐτῶν ἢ κυριότης καὶ κατοχὴ τῶν παραχωρηθεισῶν ἐκτάσεων ἐπανέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον.

Πώλησις ἢ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις ἀναδασώσεων ἐδαφῶν.

Ἄρθρον 150.

1. Ὁ ἰδιοκτῆτης τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 140 § 1 κηρυχθέντων ὡς δασωτέων ἐδαφῶν προσκαλεῖται ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας νὰ δηλώσῃ ἐντός τασσομένης προθεσμίας, οὐχὶ μακροτέρας τοῦ τριμήνου, ἂν δέχεται νὰ ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δασώσεως, ἢ, ἂν ἀρνήται τοῦτο, ἂν δέχεται νὰ πωλήσῃ ἐκουσίως τὰ ἀκίνητα εἰς τὸ Δημόσιον, προσαγγάγῃ δὲ τοὺς τίτλους του.

2. Ἄν ὁ ἰδιοκτῆτης ἀρνηθῇ τὴν πώλησιν, ἢ παρέλθῃ ἄπρακτος ἢ πρὸς δηλώσιν προθεσμίας, ἢ ἀποδεχθῇ δὲν κάμῃ ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν ἐντός τασσομένης προθεσμίας οὐχὶ μακροτέρας τῆς διετίας, ἢ δὲν συμπληρώσῃ ἐντελῶς τὴν δάσωσιν ἐντός τασσομένης προθεσμίας, οὐχὶ μακροτέρας τῆς πενταετίας ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ ἐδάφους του ὡς ἀναδασώτεον, τὸ δασωτέον ἐδάφος ἀπαλλοτριεῖται ἀναγκαστικῶς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναδασώσεως.

Ἄρθρον 151.

1. Περὶ τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῶν βαρῶν τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων πρὸς ἀναδάσωσιν, εἴτε ἀσκητῇ γῆπεδα ἀποτελοῦσιν αὐταὶ εἴτε περιμεινδρωμέναις ἢ καὶ οἰκοδομημέναις ἰδιοκτησίας, καθὼς καὶ περὶ τοῦ τιμήματος τῆς πωλήσεως ἢ τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῶν Κτημάτων, οὗτος μετέχει ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ ἀρχιδιὸς Τμηματάρχης τῆς Διευθύνσεως Δασῶν.

2. Τὸ τίμημα τῆς πωλήσεως ἢ ἡ ἀποζημιώσις εἰς περίπτωσιν ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ὁρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς στοιχείου ἐκτιμήσεως ὡς τιμῆς προηγούμενων πωλήσεων τοῦ ἰδίου κτήματος ἢ ἄλλων πλησιόχωρων ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας κτημάτων κλπ. ὡς βάσεως ἐκτιμήσεως λαμβανόμενης τῆς πρὸ τοῦ 1915 τιμῆς αὐξανόμενης μέχρι 40 ο/ο. Ἡ διέταξις αὕτη ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ πασῶν τῶν ἐκπερμένων αἰτήσεων ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν Κτημάτων ἢ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν περὶ καθορισμοῦ τῆς κατὰ

βλητέας τιμῆς ἐκουσίας πωλήσεως ἢ ἀποζημιώσεως δι' ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν τῶν ἀνωτέρω κτημάτων.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ τιμήματος δύναται νὰ συμφωνηθῇ κατὰ δύοσεις.

4. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις γίνεται κατὰ τὸν νόμον ΓΝΑ' (3951) τῆς 4 Δεκεμβρίου 1910 περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως οἰκοπέδου πρὸς ἀνέγερσιν μεγάρου δικαστηρίων ἐν Τριπόλει, ὡς ἡρμηνεύθη διὰ τοῦ νόμου 103 τῆς 26 Δεκεμβρίου 1913.

Ἄρθρον 152.

Τὸ τίμημα τῆς πωλήσεως ἢ ἡ ἀποζημιώσις διὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν ἰδιωτικῶν κτήσεων περιλαμβανομένων ἐντὸς δασωτέων ἢ ἀναδασωτέων ἐκτάσεων καταβάλλεται καὶ δι' ὁμολογιῶν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 155 δανείου ἀναδασώσεως.

Δαπάναι καὶ προσωπικὸν ἀναδασώσεως.

Ἄρθρον 153.

1. Αἱ δαπάναι τεχνικῆς ἢ φυσικῆς ἀναδασώσεως καθὼς καὶ τῆς ὁροθεσίας, περιφράξεως, φυλάξεως καὶ ἐν γένει προστασίας τῶν κηρυχθεισῶν ὡς ἀναδασωτέων ἐκτάσεων βαρύνουν τὸν αἰτήσαντα τὴν κήρυξιν τοῦ ἐδάφους ὡς δασωτέου κατὰ τὰ ἄρθρα 141 καὶ 147 § 1 ἢ τοὺς ὑποχρέους πρὸς ἀναδάσωσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 140 § 2, 3, 4 καὶ 5. Ἄν οἱ τελευταῖοι οὗτοι παραλείψουν ταύτην, ἀσχέτως πρὸς τὴν ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης ποινικὴν εὐθύνην (ἄρθρον 160 § 5), τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀναδάσωσιν, ἡ δαπάνη τῆς ὁποίας καταλογίζεται εἰς τοὺς ὑποχρέους καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

2. Αἱ προτάσεις τῆς δασικῆς υπηρεσίας ἐκτελούμεναι ἀναδασώσεως ἐνεργοῦνται δαπάνῃ τοῦ Δημοσίου.

3. Πρὸς κάλυψιν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 150, 151, 153 § 1 καὶ 155 § 1 δαπανῶν, πρὸς τοῦτοις διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ τὴν λειτουργίαν δημοσίων δασικῶν φυτωρίων, ὡς καὶ διὰ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ τὰ οὐλοποιήσιμα τῶν μελῶν τῶν δασικῶν ἐπιτροπῶν ἀναγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῶν Ὑπουργείων τῆς Γεωργίας ἢ ἀναγκαῖα πιστώσις.

4. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας δύναται νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς ἀναδασούντας δασικὰ φυτὰ ἢ σπόρους ἢ εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγνωρισμένας φιλοδασικὰς ἐνώσεις ὑλικὰ περιφράξεως ἢ ἄλλα χρήσιμα εἶδη δι' ἀναδασώσεως, δωρεάν ἢ ἐπὶ ἡλαττωμένῳ τιμήματι.

Ἄρθρον 154.

1. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται νὰ προβάλῃ εἰς τὴν σύνταξιν, τύπωσιν καὶ διωρεάν διανομὴν περιοδικῶν μικρῶν βιβλιαρίων ἢ ἐντύπων, σκοποῦντων τὴν διάδοσιν φιλοδασικῶν γνώσεων ἢ αἰσθημάτων, ἀναγραφόμενης κατ' ἑτος εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ πιστώσεως μέχρι δραχμῶν 25 χιλιάδων εἴτε διὰ τὸν ὡς ἂν σκοπὸν εἴτε πρὸς ἐνίσχυσιν συγγραφεῶν ἢ ἐκδοτῶν ἔργων περὶ τῶν δασῶν ἐν γένει.

2. Διὰ τὰς δαπάνας ἀναδασώσεως ἐπιτρέπεται ἐκδοσεὶ ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ μέχρι 10 χιλιάδων δραχμῶν. Δύνανται ὅμως νὰ ἐκδίδωνται καὶ τακτικὰ ἐντάλματα κατόπιν τῆς γενομένης δαπάνης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑποβαλλομένων δικαιολογητικῶν, τῆς διατάξεως ταύτης ἐφαρμοζόμενης καὶ διὰ τὰς γενομένας δαπάνας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους 1919, ἔστω καὶ ἂν αὐταὶ ἐγένοντο ἄνευ τῆς σχετικῆς πράξεως ἀναλήψεως ὑποχρεώσεως δαπάνης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 879.

3. Εἰς τὴν περιοχὴν μέχρι 40 δασαρχείων ἢ δασονομείων ἰδρύονται δασικὰ σπορεῖα ἢ φυτώρια πρὸς καλλιέργειαν δένδρων διὰ τεχνικῆς ἀναδασώσεως. Διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ὡς καὶ τοῦ ὅλου ἔργου τῶν ἀναδασώσεων ἐκασταχοῦ διατίθεται ἀνὰ εἰς δασονόμος ἢ ἀρχιφύλαξ δασῶν ἢ δασοφύλαξ α' τάξεως ἐκτελὼν χρῆν δασονόμου ἢ ἀρχιφύλακος δασῶν κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. κανονιζόμενα.

Δάνειον αναδασώσεως.

"Αρθρον 155.

1. Διὰ τὰς δαπάνας τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἰδιωτικῶν γαιῶν ἢ δασικῶν ἐδαφῶν πρὸς ἀναδάσωσιν, τὴν ἐκτέλεσιν ἀναδασωτικῶν ἔργων, καθὼς καὶ ἔργων στερεώσεως ἢ βελτιώσεως τοῦ ἐδάφους, ἢ συγκρατήσεως τῶν υδατῶν ὑδάτων καὶ ἐν γένει ἔργων πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ σχηματισμοῦ χειμάρρων, δύναται νὰ συνομολογήθῃ δάνειον μέχρι ποσοῦ δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν κατ' ἀνώτατον ὅρον, ἐξωφλητέου χρεωλυτικῶς ἐπὶ τόκῳ μέχρις 6 ο/ο, ἀναγραφομένου εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους τοῦ σχετικοῦ χρεολύτρου.

2. Τὸ δάνειον τοῦτο δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ἐπίσης καὶ δι' ἐκδόσεως ὁμολογιῶν τοῦ Κράτους, ἀποφερουσῶν τόκον μέχρις 6 ο/ο.

3. Ὁ κανονισμὸς τῶν λεπτομερειῶν τῆς συνάψεως τοῦ δανείου, τῆς κυρώσεως τῆς σχετικῆς συμβάσεως καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ διάταξις τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁμολογιῶν καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν προνομίων αὐτῶν ὡς καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐξορήσεως αὐτῶν, ὁρίζεται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

"Αρθρον 156.

1. Οἱ δῆμοι, αἱ κοινότητες, αἱ μοναί, τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγράφουν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς αὐτῶν πιστώσεις οὐχὶ κατωτέρας τῶν 5 ο/ο τῶν δασικῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν διὰ δαπάνας ἀναδασώσεως, ἀπαλλοτριώσεως ἢ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 155 § 1 λοιπῶν ἔργων, συντελουμένων ἐπὶ ἐδαφῶν εἰς αὐτὰ ἀνηκόντων.

2. Τὰ αὐτὰ νομικὰ πρόσωπα ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγράφουν εἰς τὸν προϋπολογισμόν αὐτῶν ἐτήσιον ποσόν, καθοριζόμενον ὑπὸ τῆς ἐγκρινοῦσης τὸν προϋπολογισμόν ἀρχῆς ἢ ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομάρχου, ἀναλόγως τῶν πόρων αὐτῶν, διὰ τὰ ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ αὐτῶν ἐκτελούμενα ἔργα ταῦτα. Ἡ ἀπόφασις αὕτη δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ἀνήκει ἡ ἐποπτεία τοῦ νομικοῦ προσώπου.

3. Τὰ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ἀναγραφόμενα ποσὰ χρησιμεύουν εἴτε διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν εἰρημένων νομικῶν προσώπων ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων εἴτε ὡς προσφορὰ εἰς τὸ ἐκτελοῦν αὐτὰ Δημόσιον.

4. Τὰ αὐτὰ νομικὰ πρόσωπα ὑποχρεοῦνται ἐπίσης νὰ παραχωρῶσι προσωρινῶς ἢ μονίμως εἰς τὸ Δημόσιον ἄνευ ἀποζημιώσεως τινος τὰς ἀναγκαίους ἐκτάσεις πρὸς ἱδρυσιν δημοσίων δασικῶν φυτωρίων καὶ νὰ παρέχωσι τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἄρδυσιν αὐτῶν ὕδωρ.

5. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ παρ' αὐτοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ παραχωρήσῃ γεωργικοὺς ἢ δασικοὺς ὑπαλλήλους εἰς δήμους ἢ κοινότητας πρὸς παρ' αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἢ ἐποπτείαν ἔργων ἀναδασώσεως, δεινδροστοιχιῶν καὶ κήπων, ἐφ' ὅσον οἱ δῆμοι οὗτοι ἢ κοινότητες καταβάλλουν τὰς νομίμους δημοσίας ἀπολαύσεις τῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τούτου, οἱ ὅποιοι ἐξακολουθοῦν διατηροῦντες τὰ δικαιώματα συντάξεως καὶ προαγωγῆς τῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ εἰς τὴν ὁποίαν ἐπανερχονται ἀνακαλούμενοι.

"Απαγορευτικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 157.

1. Ἐπὶ πάσης ἐκτάσεως κηρυχθείσης ὡς δασωτέας κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαγορεύεται διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως ἢ ἐκχέρσεως, ἢ γεωργικῆ καλλιέργειας καὶ ἢ βοσκῆ παντὸς ζώου.

2. Ἐντὸς τῶν οὕτως ἀπηγορευμένων ἀπὸ τῆς βοσκῆς ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ὄργανα τῆς δασοφυλακῆς, τῆς ἀγροφυλακῆς καὶ τῆς ἀστυνομίας νὰ προβάλωσιν εἰς τὸν φόρον ἢ τὴν σύλληψιν παρανόμως βοσκόντων ζώων, ἐφαρμοζομένων ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύλληψιν, τὴν πληρωμὴν συλλή-

πτων καὶ τὴν παροχὴν βοηθείας κατὰ τὴν σύλληψιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 174.

3. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς βοσκῆς δύναται ν' ἀρθῇ, περιορισθῇ ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ ἀπαγόρευσιν ἑκτασιν, ἢ τροποποιηθῇ, περιοριζομένη εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς βοσκῆς μόνον τῶν αἰγῶν, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, προτάσει τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν.

4. Ἡ ἀρμοδιὰ δασικῆ ἢ γεωργικῆ ἀρχῆς δύναται διὰ λόγους προστατευτικούς, αἰσθητικούς ἢ ἄλλους κοινῆς ὠφελείας νὰ ρυθμίσῃ μέχρι πλήρους ἀπαγορεύσεως δι' ἀστυνομικὰς διατάξεις τὴν ὕλοτομίαν ἢ τὸ κλάδευμα τῶν δεινδροστοιχιῶν, τῶν καλλωπιστικῶν, δασικῶν ἢ καὶ ἄλλων δένδρων ἢ συστάδων τῶν φυομένων ἐντὸς ἢ πλησίον πόλεων ἢ συνοικισμῶν ἢ παρὰ τὰς ὁδοὺς καὶ κατοικίας ἢ καὶ ἐντὸς ἀγρῶν ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων καθόλου καὶ νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὡς ἄνευ κλαδεύματος ἢ ὕλοτομίας ἀπὸ τὴν λήψιν ειδικῆς ἀδείας τῆς δασικῆς ἢ γεωργικῆς ἀρχῆς κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενα. Ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρανόμου καὶ ἄνευ ἀδείας ὕλοτομίας.

"Αρθρον 158.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις ποιμνιοστασίων ἢ ποιμνίων ἐντὸς πόλεων καὶ μέχρις ἀποστάσεως χιλίων μέτρων ἀπὸ τῶν τελευταίων οἰκοδομικῶν γραμμῶν ἄνευ ἀδείας τῆς ἀρμοδίας τοπικῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν τοιαύτην ἐγκατάστασιν μόνον διὰ ποιμνία διατηρούμενα διὰ κτηνοτροφικῶν εἰδῶν ἐντὸς σταύλων ἢ εἰς λειβάδια ἐκτάσεως ἐπαρκεῖς διὰ τὴν διατροφήν αὐτῶν. Ἡ δασικὴ ἀρχὴ δύναται ἐπίσης ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν ἄνευ φιμώτρου περιφορὰν αἰγῶν ἐντὸς ἢ πλησίον πόλεων ἢ μεγάλων συνοικισμῶν. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου ταύτης ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἀρθρου 180 § 1.

"Αρθρον 159.

Ἡ ὕλοτομία δένδρων ἄλλων περὶ ἱεροῦς, ἱστορικοῦς ἢ καλλιτεχνικοῦς χώρους ἀπαγορεύεται, ἐκτὸς ἐὰν ἡτοιμασμένοι λόγοι καλλιέργειας ἐπιβάλλουν ταύτην, ὅποτε τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ὕλοτομίαν μὴ πάραβλάπτουσαν τὸν σκοπὸν δι' ὃν τὰ ἄλλα ὑφίστανται.

Ποινικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 160.

1. Ὁ εἰσάγων ζῶα εἰς ἀπηγορευμένας θέσεις, ὁ βλάπτων ἢ ὁ αὐθαίρετως μετακινῶν τὰ σημεῖα τὰ ἐνδεικνύοντα τὴν προστασίαν ὠρισμένης ἐκτάσεως ἢ τὰ ἔρια τῆς ἀπηγορευμένης διὰ τὴν βοσκὴν ἐκτάσεως, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δέκα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν ἢ μὲ κράτησιν τριῶν μέχρι ἐξήκοντα ἡμερῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρως τὰς ποινὰς ταύτας.

2. Ὁ βλάπτων τὰς δασικὰς φυτείας, φυτώρια, τὰ παραρτήματα ἢ ἐξαρτήματα αὐτῶν, ὅλον ἀποθήκας ἐργαλείων, ὕδραγωγεία, περιφράγματα κλπ., ἢ ὁ ἐκχερῶν ἢ γεωργικῶς καλλιεργῶν τὰ κηρυχθέντα ὡς δασωτέα ἐδάφη τιμωρεῖται, ἀνεξαρτήτως, τῆς πρὸς ἀποζημιώσιν ὑποχρέωσιν, μὲ πρόστιμον δέκα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ἢ μὲ κράτησιν τριῶν μέχρι ἐξήκοντα ἡμερῶν ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρως τὰς ποινὰς ταύτας. Πρὸς τοῦτοις ἀποβάλλεται διοικητικῶς ὁ ἐκχερῶν ἢ καλλιεργῶν τοιαύτας ἐκτάσεις καὶ δύναται νὰ καταστραφῇ ἡ ἀφαιρηθῇ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἡ γενομένη ὑπ' αὐτοῦ καλλιέργεια.

3. Ὁ ἄνευ δικαιώματος ἢ παρὰ τὰς ἐκδοθείσας διατάξεις τῆς δασικῆς ἀρχῆς καρπούμενος ἢ κάμων χρήσιν οἰκονομῶν ἢ βλάπτων τὰς δασικὰς συστάδας, αἰτινας ἐδημιουργήθησαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους, τιμωρεῖται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς § 1 τοῦ ἀρθρου 176, ἐφαρμοζομένης καὶ τῆς § 10 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρου ὑποχρεοῦμενος καὶ εἰς ἀποκατάστασιν πάσης ζημίας.

4. Αἱ ὡς ἄνευ ἀναφερόμεναι ποιναὶ ἐπιβάλλονται ἐπίσης καὶ κατὰ τοῦ ἀμελήσαντος συζύγου, πατρός, κηδεμόνος,

ή ἐργοδότη. Ἡ § 8 τοῦ ἄρθρου 176 ἔχει ἐπίσης ἐφαρμογήν.

5. Ἡ παράλειψις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 140 §§ 2 ἕως 4 ὑποχρέσεως καθιστᾷ τὰς κοινοτικὰς ἀρχὰς ὑπευθύνους ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος. Τὰ μέλη τοῦ ἡγουμένου συμβουλίου καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ἢ συνιδιοκτῆται τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων τιμωροῦνται διὰ τὴν τοιαύτην παράλειψιν μετ' ὀπίσθιον ὑπολογιζόμενον εἰς δραχμὰς 2-10 κατὰ στρέμμα τῆς δασωτέας ἐκτάσεως, οἱ δὲ κατὰ τὴν § 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἰδιοκτῆται κτημάτων ἢ διευθύνται σιδηροδρομικῶν ἐταιρειῶν μετ' ὀπίσθιον ὑπολογιζόμενον κατὰ 300 μέτρα. Ἐάν δὲ καὶ μετὰ τὴν πρώτην καταδίκην ἐξακολουθοῦν οἱ ὡς ἄνω ὑπεύθυνοι μὴ ἐκπληροῦντες καθ' ἑκάστην τῶν ἐπομένων ἐτῶν τὴν τοιαύτην ὑποχρέωσιν, εἰσάγονται εἰς ἐπαναληπτικὴν δίκην, ἐπιτεινόμενη καθ' ὑποτροπὴν τῆς ποινῆς μέχρι τοῦ διπλασίου.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 161.

1. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ ὅπως οἱ κάτοικοι ἄρρενες ἢ θῆλεις συναισθημάτων ἢ πόλεων ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγων συντασσόμενων παρὰ τῶν οἰκείων κοινοτικῶν ἢ δημοτικῶν Συμβουλίων, ἰδίᾳ δὲ σχολεῖα καὶ σχολαὶ παντὸς εἶδους, δημόσια ἢ μὴ, ἐργασθῶσι μίαν ἡμέραν, οἱ δὲ μαθηταὶ πέντε ἡμέρας καθ' ἑτος εἰς ἔργα ἀναδασώσεως, δασικῆς βελτιώσεως ἢ συγκοινωνίας κλπ. κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν τοπικῶν φιλοδασικῶν ἐνώσεων ἢ συλλόγων ἢ ἐπιτροπῶν ἀναδασώσεως ἢ τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενα.

2. Κοινοτικὰ ἢ Δημοτικὰ συμβούλια μὴ καταρτίζοντα ἐγκρίτως τοὺς ὡς ἄνω καταλόγους, ποιοστάμενοι σχολείων, μαθηταὶ ἢ οἱ εἰς τοὺς ὡς ἄνω καταλόγους ἐγγεγραμμένοι ἀρνοῦμενοι μετὰ πρόσκλησιν νὰ ἐργασθῶσι τιμωροῦνται διὰ προστίμου μέχρι δραχμῶν 100 ἢ κρατήσεως μέχρι μῆδος ἑβδόμαδος.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται ἐπίσης κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν νὰ διαθέσῃ πρὸς τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω σκοπὸν καὶ τμήματα στρατοῦ, δι' ἀριθμὸν ἡμερῶν ὁρισθησόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 162.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν διὰ τὰ ἔγγραφα τὰ συντασσόμενα πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος μέρους ἐξαίρεσει τῶν συμβολαιογραφικῶν πράξεων καὶ τῶν πράξεων μεταγραφῆς. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 148 ὁριζοῦντες εἰς οὐδεμίαν ὑπάγονται φορολογία.

2. Ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 3 ἐδαφίου 1 τοῦ Νόμου ΒΨΜ' ἀπερὶ ἀναπτύξεως δασικῶν φυτειῶν κλπ. μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὰ μοναστηριακὰ κτήματα τὰ κηρυχθέντα δασωτέα ἢ ἀναδασωτέα.

Ἐκτελεστικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 163.

Διὰ Β. Διακηρύκτων κανονίζονται τὰ τῆς ἐπιλογῆς καὶ ὁριοθεσίας τῶν δασωτέων ἐκτάσεων, τὰ καθήκοντα καὶ ἡ λειτουργία τῶν κατὰ τὸ παρὸν μέρος ἐπιτροπῶν, τὰ τῶν ὁδοπορικῶν καὶ ἀποζημιώσεων τῶν μελῶν τῶν δασικῶν ἐπιτροπῶν, τὰ τῆς παραχωρήσεως δημοσίων ἐδαφῶν πρὸς ἀναδάσωσιν, ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ τῶν δαπανῶν τῆς ἀναδασώσεως, τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀναδασώσεων, τὰ τῆς φυλάξεως τῶν δασουμένων δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων καὶ τῶν καθηκόντων τῶν φυλάκων καὶ ἐν γένει πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀπαιτούμενη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος μέρους.

ΜΕΡΟΣ V

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Μέτρα πρὸς πρόληψιν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 164.

Ἀπαγορεύεται :

1) Ν' ἀνάπτηται πῦρ ἐν ὑπαίθρῳ, ἐντὸς δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων ἢ καὶ πλησίον αὐτῶν μέχρι ἀποστάσεως διακοσίων μέτρων, ἀπὸ 1 Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, χωρὶς νὰ λαμβάνωνται τὰ παρὰ τῶν δασικῶν κανονισμῶν ἐνδεικνύμενα μέτρα πρὸς πρόληψιν πυρκαϊῶν.

2) Τὸ ἀνάπτεν ἢ διατηρεῖν ἀκάλυπτον πῦρ ἐντὸς καλυβῶν μαγδρών, σιγνῶν, αὐλῶν τῶν οἰκιῶν ἢ ἄλλων ἐνδιατημάτων, ἐφ' ὅσον ταῦτα εὐρίσκονται ἐντὸς δασῶν ἢ πλησίον αὐτῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν διακοσίων μέτρων, πρὸς οἰονδήποτε σκοπὸν, ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου.

3) Ἡ καύσις κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἀγρῶν ἢ ἀγροτικῶν ἐκτάσεων ἐμπεριεχομένων ἢ παρκαίμενων εἰς δάση, ἄνευ ἀδείας τοῦ δασάρχου.

4) Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἐγκατάστασις ἀσβεστοκαμίνων ἢ ἀνθρακοκαμίνων ἐντὸς δασῶν ἢ παρ' αὐτὰ καὶ εἰς ἀπόστασιν ὀλιγοτέραν τῶν 200 μέτρων, πρὸς δὲ καὶ ἡ μύμιος ἐγκατάστασις βιομηχανικοῦ καταστήματος λειτουργοῦντος διὰ καυσίμου ὕλης, ἄνευ ἀδείας τοῦ δασάρχου.

5) Ἡ καύσις ἐγκατεστημένων ἐντὸς δασῶν ἀνθρακοκαμίνων α') ἀπὸ 1ης Ἰουνίου μέχρι 1ης Σεπτεμβρίου διὰ ἐγκατεστημένα τοιαῦτα ἐν τῇ θερμότερᾳ καὶ ξηροτέρᾳ ὑποζώνῃ τῆς δασικῆς ζώνης τῶν αἰθιῶν πλατοφύλλων δασῶν, καὶ β') ἀπὸ 1ης Ἰουλίου μέχρι 1 Σεπτεμβρίου, δι' ἐγκατεστημένα ἐν τῇ ψυχροτέρᾳ καὶ ὑγροτέρᾳ ὑποζώνῃ τῆς αὐτῆς δασικῆς ζώνης ἢ εἰς ὕψος ὑπερβαλόντων ἀπὸ 400 μέτρων καὶ ἄνω. Κατὰ τὰ ὡς ἄνω χρονικὰ διαστήματα, ἐπιτρέπεται ὅμως ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία ὑλοτομίας ξυλῶδους ὕλης διὰ τὴν σύνθεσιν καὶ κατασκευὴν τῶν ἀνθρακοκαμίνων.

6) Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἐντὸς δασῶν θῆρα δι' ὅπλων ἐχόντων βύσμα ἐξ ὕλης ἐξ ἧς δύναται νὰ μεταδοθῇ τὸ πῦρ.

7) Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἀπόρριψις ἀνημμένων σιγάρων ἐντὸς δασῶν.

8) Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἀπόρριψις ἀνημμένων σιγάρων ἐκ τῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν.

9) Πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια δυναμένη νὰ προκαλέσῃ πυρκαϊάν.

10) Τὸ κάπνισμα τῶν ἐντὸς κορμῶν δένδρων μελισσῶν.

11) Ἡ ἐπὶ δεκαετίαν μετὰ τὴν πυρκαϊάν γεωργικὴ καλλιέργεια ἐμπρησθέντος ἰδιωτικοῦ δάσους, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι κατὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου ὑπόνοια ἐμπρησμοῦ ἢ ἀμέλεια πρὸς λῆψιν προφυλακτικῶν μέτρων ἢ ἀδιαφορία αὐτοῦ πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς.

12) Ἡ ἐπὶ πενταετίαν δασικὴ ἐκμετάλλευσις ἐμπρησθέντων ἰδιοκτῆτων δασῶν, ἐφ' ὅσον ὁ ἰδιοκτῆτης ἐνέχεται τυχὸν διὰ τὴν πυρκαϊάν ἢ ἐδειξεν ἀμέλειαν καὶ ἀπροθυμίαν διὰ τὴν κατάσβεσιν αὐτῆς, ἢ δὲν διώρισε, διὰ τὴν φύλαξιν τοῦ δάσους ἰδιωτικῶν δασοφύλακα ἢ δὲν προσέβη εἰς τὴν λῆψιν τῶν ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ὑποδειγθέντων αὐτῷ προληπτικῶν μέτρων κατὰ τῶν πυρκαϊῶν (οἷον δεινδρρατώσεις, ἐκκαθαρισμοὺς καὶ διάνοιξιν ἀντεμπρηστικῶν λωρίδων εἰς τὸ δάσος του).

Ἄρθρον 165.

Ὅστις θέτει πῦρ εἰς τὸ φυτικὸν ἐπίστρωμα τοῦ ἐδάφους ἢ εἰς φυτικὰς οὐσίας ἐπὶ κτημάτων πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκχερσώσεως αὐτῶν ἢ ἀδελφώσεως τῆς παραγωγῆς των, εὐρίσκων ἐντὸς δασικῶν ἐκτάσεων ἢ πλησίον αὐτῶν, ὑποχρεοῦται νὰ ἐνεργῇ τοῦτο μετ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην πρόνοιαν.

Ὁ θέτων πῦρ καὶ ἐκείνοι, κατ' ἐντολὴν τῶν ὑποίων γίνεται τοῦτο, εὐθύνονται διὰ πᾶσαν παραλείψιν τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ εἰς πᾶσαν ἀποζημιώσιν.

Ἄρθρον 166.

1. Ὁ ἀντιλαμβάνόμενος πυρκαϊᾶν ἐντὸς δάσους ἢ παρ' αὐτὸ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ κατασβύσῃ ταύτην μόνος, ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὰ πλησιέστερα πρὸς τὸ τόπον ἄτομα, πρὸς δὲ καὶ τὴν δασικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ἀρχὴν ἢ τὸν δήμαρχον ἢ πρῶτον τῆς κοινότητος. Ὁ πρῶτος καὶ τὰ μέλη τῶν γειτονικῶν κοινότητων καθὼς καὶ πᾶς παρευρισκόμενος ἐκεῖ, ὑποχρεοῦνται, καλούμενοι παρ' οἱασδήποτε ἀρχῆς, νὰ μεταβῶσι εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς μετὰ τῶν ἀντικαίων ἐργαλείων καὶ νὰ ἐργασθῶσι πρὸς κατάσβεσιν αὐτῆς, κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἄλλης τινὸς δημοσίας ὑπηρεσίας. Αἱ ὡς ἀνω διαταγαὶ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας εἶνε παραχρῆμα ἐκτελεσταί, οὐδεμίαν δ' εὐθύναν φέρουσιν οἱ ἐκδόντες αὐτάς δι' ἐπιζημιόους συνεπειάς. Προκύψασας ἐκ τῶν διαταγῶν των ἐφ' ὅσον ἐνήργουν ἐν καλῇ πίστει.

2. Οἱ προστρέχοντες ὡς ἀνωτέρω πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς μετὰ ἀξίνης ἢ πελέκεως καὶ πράγματι ἐργαζόμενοι ἀμείβονται διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην χρηματικῶς κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματος κανονισθόμενα, παρὰ τοῦ δημοσίου Ταμείου, ἐὰν πρόκειται περὶ δημοσίων δασῶν, παρὰ τῶν δασοκτητῶν δὲ προκειμένων περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν, ἀπὸ τῶν ὑποίων ἀρνούμενων, εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων προσόδων διατάξεις καὶ διανέμονται αἱ κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ἀμοιβαί.

3. Αἱ ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας γινόμεναι δαπάναι (ὁδοιπορικὰ ἐξοδα ὑπαλλήλων κλπ.) διὰ τὴν κατάσβεσιν πυρκαϊῶν ἰδιοκτητῶν δασῶν ἐπιβαρύνουσι τοὺς δασοκτήμονας καὶ εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων προσόδων διατάξεις. Β. διατάγμα καθορίσῃ λεπτομερέστερον τὸν τρόπον τῆς βεβαιώσεως τῆς γενομένης δαπάνης.

Καταρτισμὸς πινάκων διαμενόντων εἰς δάση.

Ἄρθρον 167.

Καθ' ἕκαστον μῆνα ἀπὸ 1 Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, τὰ δασικὰ ὄργανα τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν δασαρχείων καὶ δασονομείων συντάσσουσιν ἀπὸ κοινῆς μετὰ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῆς κοινότητος πίνακα τῶν ποιμένων, γεωργῶν καὶ οἰωνδήποτε ἄλλων προσώπων, ἅτινα πρόκειται νὰ παραμείνωσι τοῦλάχιστον ἓνα μῆνα εἰς τὰς διαφόρους δασικὰς θέσεις ἑκάστου δήμου ἢ κοινότητος, ἐπὶ τῇ βάσει πληροφοριῶν, πρὸς δὲ καὶ δηλώσεις τῶν ὡς ἀνω προσώπων, ἅτινα δεόν νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως καὶ ὑπευθύνως πρὸς τῆς ὑπηρεσίας τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των. Ἀντίγραφον τοῦ πινάκος τούτου ἀποστέλλεται πρὸς τὸ Δασαρχεῖον ἢ Δασονομεῖον, ἐν περιπτώσει δὲ πυρκαϊᾶς ἐν τῇ σχετικῇ περιφερείᾳ καὶ ἀντίγραφα παρὰ τῶν ἀρχῶν τούτων εἰς τὸν ἀρμοδίον Εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν.

Ὑποχρεώσεις σιδηροδρομικῶν ἐταιρειῶν.

Ἄρθρον 168.

1. Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ προκλήσεως τοῦ δασάρχου, ὑποχρεοῦνται αἱ σιδηροδρομικαὶ ἑταιρεῖαι ἢ αἱ Διευθύνσεις τῶν σιδηροδρόμων ν' ἀποκαθαίρων ἀπὸ πάσης εὐφλέκτου ὕλης (οἶον δένδρων, φρυγάνων, χόρτων καὶ θάμνων) ἐντὸς τῶν δασῶν, διὰ τῶν ὑποίων διέρχονται αἱ σιδηραὶ γραμμαὶ καὶ ἐκατέρωθεν τῶν τροχιῶν λωρίδα γῆς μέχρι τριάκοντα μέτρων, ὑπολογιζομένων ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς ῥάβδου. Τὸ προκύπτον ἐκ τοῦ καθαρισμοῦ ὕλικόν, ἐὰν εἶνε ἀχρηστον, καταστρέφεται, ἐφ' ὅσον αὐτεὶ προσέρχεται πρὸς παραλαβὴν αὐτοῦ. Ἄλλως, ἐὰν πρόκειται περὶ δημοσίου δάσους, διατίθεται κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις διὰ δημοπρασίας. Ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ ἰδιοκτητοῦ, παραδίδεται εἰς τὸν δασοκτήμονα, τούτου δὲ

ἀρνούμενου, διατίθεται διὰ δημοπρασίας, τὸ δὲ ἀντίτιμον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δημοσίων δικαιωμάτων, παραδίδεται εἰς τὸν δασοκτήμονα.

2. Αἱ σιδηροδρομικαὶ ἑταιρεῖαι ἢ αἱ Διευθύνσεις σιδηροδρόμων ὑποχρεοῦνται νὰ τοποθετήσωσιν εἰς τὰς καπνοδόχους τῶν ἀτμομηχανῶν τὸν κατάλληλον συρματοπλέγματα ἢ ἄλλα κατάλληλα ἐσωτερικὰ μηχανήματα πρὸς πρόληψιν τῆς ἐκτινάξεως σπινθήρων καὶ τεφροδόχους ὑπὸ τὰς ἐσχάρας τῶν μηχανῶν. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται νὰ μεριμνῶσι διὰ τῆς ἐκδόσεως καταλλήλων κανονιστικῶν ὁδηγῶν, ἵνα ἀποφευγῇ ἡ ἐκβολὴ καπνοῦ καὶ πεπυρακτωμένων μορίων ἀνθρώπων εἰς μέρη ἰδιαιτέρως ἐκτιθέμενα εἰς τὸν κίνδυνον.

3. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται αἱ σιδηροδρομικαὶ ἑταιρεῖαι καὶ Διευθύνσεις σιδηροδρόμων νὰ τοποθετήσωσιν εἰς τὰς ἀμύκας καὶ εἰς τὰς αἰθούσας ἀναμονῆς ἐν τοῖς σταθμοῖς, πινακίδας δι' ὧν εἰδοποιῶνται οἱ ἐπιβάται περὶ τοῦ κινδύνου τῆς ἀπορρίψεως ἀνημμένων σιγάρων ἀπὸ τῶν παρὰθύρων.

4. Διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων εἶνε προσωπικῶς ὑπεύθυνοι οἱ διευθυνταὶ τῶν ἑταιρειῶν καὶ οἱ πρόεδροι τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων αὐτῶν, οἵτινες ἐν περιπτώσει παραλείψεων, τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἢ μὲ φυλάκισιν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας, ἐπιφυλασσομένης πάσης βαρυτέρας παραβάσεως τοῦ Ποινικοῦ νόμου καὶ ἀποζημιώσεως, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἐφαρμόζονται αἱ αὐταὶ ποιναὶ μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου αὐτῶν.

Προστατευτικαὶ λωρίδες.

Ἄρθρον 169.

1. Εἰς δάση ἢ δασικὰ συμπλέγματα ὑποκείμενα εἰς τὸν κίνδυνον τῶν πυρκαϊῶν ἢ εἰς ἄ συνήκεις λαμβάνουσι χώραν πυρκαϊαὶ λόγῳ τῆς συστάσεώς των, (ὡς τὰ ἐκ πεύκης τῆς χαλεπίου δάση, τὰ τοιαῦτα τῆς ζώνης τῶν ἀειθαλῶν πλατυφύλλων κλπ.) διανοίγονται, τῇ ὑποδείξει τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου ἢ Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, ὑποχρεωτικῶς προστατευτικαὶ κατὰ τῶν πυρκαϊῶν λωρίδες πλάτους εἴκοσι μέχρι τριάκοντα μέτρων, αἵτινες διατηροῦνται ἐπιμελῆς τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῇ μερίμνῃ καὶ φροντίδι τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας πάντοτε κενὰ φυτικῆς ὕλης, ἀναδασούμενοι ἐν ἀνάγκῃ διὰ πλατυφύλλων δένδρων δυσκίλως ὑποκειμένων εἰς τὸν κίνδυνον τῆς πυρκαϊᾶς.

2. Ἡ διάνοιξις τῶν τοιούτων προστατευτικῶν ζωνῶν ἐνεργεῖται εἰς μὲν τὰ δημόσια δάση, ἐπιμελῆς τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ὑπὸ ἐργολάβων ἢ ἐκμεταλλευτῶν ὑλοτόμων ἀναδεικνυμένων ἐν δημοπρασίᾳ. Προκειμένου δὲ περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν, ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν τῇ ὑποδείξει τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Ἐν ἀνήσει τούτων, ἡ διάνοιξις τῶν ζωνῶν διενεργεῖται ὑπὸ τῆς δημοσίας δασικῆς ὑπηρεσίας, τῶν πρὸς τοῦτο δαπανῶν εἰσπράττονται παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἰδιοκτητοῦ, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις καὶ τὸ ἐκ τῆς διανοίξεως τῶν λωρίδων προκύπτον ξυλῶδες ὕλικόν διατίθεται διὰ δημοπρασίας τὸ εἰσπραττόμενον ποσὸν ἀνήκει, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν, εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

3. Προστατευτικαὶ κατὰ τῶν πυρκαϊῶν λωρίδες διανοίγονται ὑποχρεωτικῶς καὶ ἐπὶ τῶν μεθορίων τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν τῶν συνορευόντων πρὸς ἕτερα δάση καὶ ἐχόντων ἐκτασιν ἄνω τῶν χιλιῶν στρεμμάτων, ὑποχρεοῦμένων τῶν ὁμῶρων ἰδιοκτητῶν νὰ ἐκτελέσωσιν ἕκαστον τὸ ἥμισυ τοῦ ἀποφασισθέντος ὁλοκοῦ πλάτους τῆς συνοριακῆς προστατευτικῆς λωρίδος.

4. Ἰδιοκτητῆς δασῶν ἐκ πεύκης τῆς χαλεπίου ἢ δασῶν ἀνηρόντων εἰς τὴν ζώνην τῶν ἀειθαλῶν πλατυφύλλων ἢ ἐν ἀνάγκῃ καὶ δασῶν ἐκ δρυὸς κλπ. ὑποχρεοῦνται, πρὸς πρόληψιν ἢ καταστολὴν τῶν ἀπὸ πυρκαϊῶν κινδύνων, νὰ διενεργῶσι κατὰ ὑπόδειξιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, τοὺς ἀπαραίτητους ἐγκαθαρισμούς, δένδρεαυαίσεις, θαμνύσεις, κηπεύσεις κλπ. ἰδίᾳ δι' ἀσβεστοποιίας ἢ ἀνθρακοποιίας, τούτων δ' ἀρνού-

μένων, προβαίνει εις την διενέργειαν αὐτῶν ἢ δασική ὑπηρεσία κατόπιν δημοπρασίας, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2.

5. Τὰ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν παραχώρησιν ἀδειῶν ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως ἰδιοκτητοῦ δάσους ἐκ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα ὁ ἀρμόδιος κύριος ἢ κάτοχος ἔλαβεν ἢ οὐ κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, πρὸς πρόληψιν ἢ καταστολὴν τῶν ἀπὸ τῶν πυρκαϊῶν κινδύνων.

Καύσεις καέντος δάσους.

Ἄρθρον 170.

1. Ἐὰν ἰδιοκτήτης δάσους κατεδικάσθῃ ἐπὶ ἐμπρησμῷ αὐτοῦ, ἢ διάθεσις τῶν ἐκ τοῦ καέντος μέρους ἀποκομιζομένων δασικῶν αὐτοῦ προϊόντων γίνεται κατὰ τὰς περὶ δημοσίων δασῶν ἰσχυροῦσας διατάξεις, τοῦ ἰδιοκτήτου μὴ δικαιουμένου εἰς τὴν ἀπόληψιν τοῦ ἐκ τῆς διαθέσεως προκύπτοντος χρηματικοῦ ποσοῦ.

2. Ὁ ἐκ προθέσεως ἐμπρήσας δάσος, ὁ ἐξ ἀμελείας ὑπαίτιος τῆς πυρκαϊᾶς, ὁ ὑπὸ ὑπόνοιαν τοιαύτην ἐν διοικητικῇ ἢ δικαστικῇ ἀνακρίσει διατελὼν, ἀποκλείεται πάσης ὠφελείας ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως ἢ ἐκποιήσεως τῶν ἐκ τῆς καίσεως ἐκτάσεως ἀπολαμβανόμενων δασικῶν προϊόντων, μὴ δυνάμενος νὰ κατεργασθῇ ἢ μεταφέρει διὰ λογαριασμὸν ἄλλου τὰ δασικά προϊόντα, μηδὲ νὰ χρησιμοποίησῃ ταῦτα δι' ἑαυτὸν ἢ νὰ ἀγοράσῃ ἐπὶ πλειστηριασμῷ.

Φορολογία ἐπὶ καέντων δασῶν.

Ἄρθρον 171.

Διὰ τὰ δασικά προϊόντα τὰ ἀπολαμβανόμενα ἐκ καίσεως μὴ δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως, καταβάλλεται ἐπὶ δεκαετίαν τὸ τριπλοῦν ἀντιστοιχοῦν δικαίωμα. Ἐξαίρεσις δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐφόσον δὲν ὑφίσταται ὑπόνοια ἐμπρησμοῦ ἐξ ἰδιοτελείας, ἢ ἐπὶ ἰδιοκτητῶν δασῶν ἀμέλεια τοῦ ἰδιοκτήτου πρὸς λῆψιν τῶν ἀναγκαίων προληπτικῶν μέτρων ἢ ἀδιαφορία αὐτοῦ πρὸς κατάβρεσιν ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅποτε τὸ δικαίωμα δύναται νὰ ἐλαττωθῇ μέχρι τοῦ διπλοῦ.

2. Ἐπὶ καέντων δασῶν οὐδεμία ὑλοτομία ἐνεργεῖται ἀτελῶς ἢ ἀνευ ἀδείας ὑλοτομίας. Ἐπίσης δύναται ν' ἀπαγορευθῇ ἢ πρὸς ἐμπορίαν δασικῇ ἐκμετάλλευσιν καέντων δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, διὰ χρόνον καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

Ὑποχρεωτικὴ συμμετοχὴ ἰδιωτῶν εἰς ἔργα προληπτικὰ ἢ κατασταλτικὰ πυρκαϊῶν.

Ἄρθρον 172.

1. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται, κατόπιν γνωμοδοτήσεως καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, νὰ ἐπιβάλλῃ ὅπως οἱ κάτοικοι ἄρρενες ἢ θήλειες, συνοικισμῶν ἢ κοινοτήτων, ἐπὶ τῇ βᾶσει καταλόγου συντασσομένου παρὰ τῶν οἰκείων κοινοτικῶν συμβουλίων, ἐργασθῶσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας κατ' ἔτος εἰς ἔργα προληπτικὰ ἢ κατασταλτικὰ τῶν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν, ὡς θαμνεύσεις, ἀραιώσεις, διανοίξεις ἀντεμπρηστικῶν λωρίδων κλπ. κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν ἢ κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενα. Τὰ ἐκ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν ἀπολαμβανόμενα δασικά προϊόντα χορηγοῦνται εἰς τοὺς ἐργασθέντας ἀνευ οἰουδήποτε τέλους ἢ ἀποζημιώσεως τοῦ δασοκτήμονος, ἐκτὸς ἐν οὗτος, ἐγκαίρως καλούμενος, ἀναλάβῃ καὶ ἐκτελέσῃ ἐν τακτῇ προθεσμίᾳ τὰ ὡς ἄνω ἔργα.

2. Κοινοτικά συμβούλια, μὴ κατὰρτίζοντα ἐγκαίρως τοὺς ὡς ἄνω καταλόγους ἢ οἱ εἰς τοὺς καταλόγους τούτους ἐγγεγραμμένοι ἀρνούμενοι μετὰ πρόσκλησιν νὰ ἐργασθῶσι, τιμωροῦνται διὰ προστίμου μέχρι δραχμῶν 200 ἢ κρατήσεως μέχρι τεσσάρων ἐβδομάδων.

Ἀπαγόρευσις βοσκῆς ἢ ξυλεύσεως.

Ἄρθρον 173.

1. Ἀπαγορεύεται ἐντὸς κεκαυμένων δασικῶν ἐκτάσεων ἢ βοσκῇ τῶν προβάτων καὶ μεγάλων ζώων ἐπὶ δεκαετίαν καὶ ἢ τῶν αἰγῶν ἐπὶ δεκαπενταετίαν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς, ἀσχέτως ἐν κατωρθώθῃ ἢ εἰς δάσος ἀπακατάστασις αὐτοῦ ἢ οὐ.

2. Ἡ ἀπαγόρευσις δύναται ν' ἀρθῇ ἐν ἅλῳ ἢ ἐν μέρει μετὰ δικαιολογημένην πρότασιν τοῦ δασάρχου ἢ ἐπιθεωρητοῦ δασῶν καὶ σύμφωνα γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὅταν πρόκειται ἰδίως περὶ καεισῶν δασικῶν ἐκτάσεων ἢ ἐδαφῶν χαρακτηριζομένων μᾶλλον ὡς βασκοτόπων. Τούναντίον προκειμένου περὶ καέντων δασῶν, ἢ ἀπαγορεύσεως δύναται μὲν νὰ τροποποιηθῇ ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς τῶν προβάτων καὶ μεγάλων ζώων, ἢ νὰ περιορισθῇ ὡς πρὸς τὰ ὅρια, οὐδέποτε ὅμως καὶ ν' ἀρθῇ τελείως.

Ἐὰν συντρέχῃ ἀνάγκη, δύναται ν' ἀπαγορευθῇ ἢ βοσκῇ καὶ ἐπὶ ἐκτάσεως συνεχόμενης πρὸς τὴν καείσαν.

3. Ἡ ἀπαγορευτικὴ διάταξις βοσκῆς, ἢ ξυλεύσεως, ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ δασάρχου ἢ δασονόμου, κατόπιν αὐτοπροσώπου αὐτοψίας τῆς ἐμπρησθείσης δασικῆς ἐκτάσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῆς προξενθείσης εἰς ταύτην ἐκτὸς πυρκαϊᾶς ζημίας, περιλαμβάνει ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ καὶ ἀκριβεῖα τὰ ὅρια καὶ τὴν ἐκτασιν τῆς ἀπαγορευτέας ἐκτάσεως, τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπαγορεύσεως τῆς ξυλεύσεως, εἰς ἃς περιπτώσεις ἀπαγορεύεται αὕτη, ὡς καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς κατ' εἶδος ζώου.

Δήμευσις ζώων βοσκόντων εἰς ἀπηγορευμένην ἐκτασιν.

Σύλληπτα.

Ἄρθρον 174.

1. Τὰ δασικά ὄργανα, τὰ ἀστυνομικά καὶ οἱ ἀγροφύλακες, ὡς αἰκίς συναντήσωσι ζῶα βοσκόντα ἐν τῇ ἀπηγορευμένη ἐκτάσει, ἀπομακρύνουσι ταῦτα, βεβαιούντες προηγουμένως τὴν ταυτότητα τοῦ ποιμένος ἢ τοῦ κυρίου τῶν ζώων. Ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ συλλάβωσι καὶ ὁδηγήσωσιν ὁλόκληρον τὸ εἰς τὴν ἀπηγορευμένην ἐκτασιν βοσκὸν ποιμνιον ἢ μέρος αὐτοῦ καὶ νὰ παραδώσωσιν αὐτὸ εἰς τὸν πλησιέστερον ἀστυνομικὸν ἢ δασικὸν σταθμὸν ἢ τὸν προέδρον τῆς κοινότητος, ὑποχρεούμενον νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν φύλαξιν καὶ διατροφὴν αὐτοῦ.

Τὰ ὡς ἄνω ὄργανα δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσιν ἐν τούτῳ τὴν βοήθειαν τῶν ἐκεῖ πλησίων εὐρισκομένων προσώπων, αἵτινα ἀποζημιοῦνται κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. ὁρισθησόμενα.

2. Τὰ συλληφθέντα ζῶα παραδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἀποδείξεως δημοσίου ταμίου ἢ εἰσπρακτορὸς τῆς δασικῆς ἢ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ἐμφανιούσης τὴν καταβολὴν 50 δραχμ. δι' ἐκάστην αἰγὰ καὶ 30 δραχμ. δι' ἐκάστην ἐκ τῶν λοιπῶν ζώων. Πλὴν τῆς ὡς ἄνω καταβολῆς δεῖν νὰ καταβληθῶσιν ἀμέσως ἐπὶ ἀπλῇ ἀποδείξει εἰς τὴν μεριμνήσαντα περὶ τῆς φυλάξεως καὶ διατροφῆς τῶν ζώων ἀρχὴν τὰ πρὸς τοῦτο ἐξόδα, καθοριζόμενα παρὰ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος.

3. Ἐὰν δὲν ζητηθῶσι παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου, κατὰ τὰ ἄνω τέρω, τὰ συλληφθέντα ζῶα ἐντὸς 5 ἡμερῶν, ἐκποιοῦνται διὰ δημοπρασίας παρὰ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος καὶ τῆς δασικῆς ἢ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ ἐκπλειστηρίσθαι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν τῆς διατροφῆς καὶ φυλάξεως, αἵτινες παραδίδονται ἀμέσως εἰς τὸν φυλάξαντα, παρακατατίθεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Ἐὰν ὁ ὑπαίτιος τῆς παρὰ νόμον βοσκῆς ἀθωωθῇ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιστρέφονται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῶν συλληφθέντων ζώων τὸ διὰ τὴν ἀπώδωσιν τῶν ζώων κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καταβληθὲν ποσὸν ἢ τὸ παρακατατεθὲν εἰς τὸ Ταμεῖον ἐκπλειστηρίσμα, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ καταβληθέντα ἐξόδα διατροφῆς καὶ φυλάξεως τῶν ζώων. Ἐὰν δὲ ἐπακολουθῇ καταδικαστικὴ ἀπόφασις διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐν τῇ

αὐτῇ ἀποφάσει ἢ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν συλλαβόντων τὰ ζῶα κατάπτωσις τοῦ καταβληθέντος διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζῶων ποσοῦ ἢ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος.

4. Τὰ σίλληπτρα ὀρίζονται εἰς δραχμὰς 5 δι' ἐκάστην αἶγα καὶ δραχμὰς 2 διὰ τὰ λοιπὰ ζῶα, πάντως ὅμως οὐχὶ πέραν τῶν 300 δραχμῶν ἐν συνόλῳ.

Ὑποχρεώσεις δασικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 175.

1. Ὁ δασάρχης ὁ δασονόμος, προϊστάμενος τοῦ Δασονομείου, ὁ ἀρχιφυλάξ δασῶν καὶ ὁ ἀρμόδιος δασοφύλαξ, εὐθὺς ὡς λάβωσι γνῶσιν ἐκπαγείας πυρκαϊᾶς εἰς δάσος τι τῆς περιφερείας τῶν, μεταβαίνουνσι τὸ ταχύτερον εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς καὶ ἐπιλαμβάνονται τῆς καταστροφῆς αὐτῆς δίδοντες τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς διὰ τὰ περαιτέρω ληπτέα ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν, ἐφ' ἧς ἡ πυρκαϊά, μέτρα. Εὐθὺς δὲ μετὰ τὸν ἐντοπισμὸν καὶ τὴν καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς, οἱ ὡς ἂν δασικοὶ ὑπάλληλοι διενεργοῦσιν καὶ τακτικὴν ἀνέκρυσιν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτίων τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν τυχόν ἐνεχομένων προσώπων.

2. Λεπτομερὲς ἐκθέσεις περὶ τῶν γενομένων ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημιῶν, τῶν αἰτίων, ἅτινα προὐκλέσανται ταύτης ὡς καὶ τῶν τυχόν ἀνακαλυφθέντων ὡς ὑπαίτιων τῆς πυρκαϊᾶς προσώπων, υποβάλλεται ὑπὸ τοῦ δασάρχου ἢ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Δασονομείου δασονόμου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς.

3. Τὰ Δασαρχεῖα καὶ Δασονομεῖα ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλωσι κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, λεπτομερῆ κατὰστασιν τῶν ἐπισυμβαῶν κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον εἰς δάση τῆς περιφερείας τῶν πυρκαϊῶν, τὰ μὲν πρῶτα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὰ δὲ δευτέρως εἰς τὸν ἀρμόδιον δασάρχην.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 176.

Τιμωροῦνται :

1. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ ἁρθροῦ 164 μὲ κράτησιν μέχρι 60 ἡμερῶν ἢ μὲ πρόστιμον οὐχὶ μικρότερον τῶν 50 δραχμῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας, ἐπιφυλασσομένης πάσης ἄλλης καταδίκης διὰ βαρυτέραν παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ παντὸς δικαιώματος ἀποζημιώσεως. Ἄν οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων εἴνε γυναῖκες, ἀνήλικα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου, τέκνα ἢ ἄλλα πρόσωπα ἐστερημένα τῆς συνειδήσεως τῶν πράττομένων ἢ ἐργάται, ἀγωνιάται καὶ λοιποὶ ὑπηρέται, οἱ σύζυγοι, πατέρες ἢ λοιποὶ ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐπιτήρησιν ἢ οἱ ἐργοδοτὰ τῶν παραβάτων τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθροῦ 507 τοῦ ποινικοῦ νόμου μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς, πλην τῶν ποινῶν τῆς στερήσεως τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας.

2. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ καὶ ἐκεῖνοι κατ' ἐντολὴν τῶν ὑποίων ἐνεργοῦσιν οὗτοι μὲ τὰς ποινὰς τῆς προσηγουμένης παραγράφου, διατασσομένης καὶ τῆς δημεύσεως τῶν προϊόντων τῶν καμίνων, ὡς καὶ τοῦ κλεισίματος τοῦ βιομηχανικοῦ καταστήματος.

3. Οἱ παραβάται τῆς παραγράφου 11 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἢ μὲ φυλάκισιν μέχρι 2 μηνῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

4. Ἡ κώσις ἀγρῶν ἢ θαμνωδῶν ἐκτάσεων κατὰ παράβασιν τῆς παραγρ. 3 καὶ ἡ γεωργικὴ καλλιέργεια κεκαυμένης ἐκτάσεως κατὰ παράβασιν τῆς παραγρ. 11 τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ ἐπιτίθεται πρὸς τοὺς τὴν κατάσχασιν καὶ δήμευσιν τῶν προϊόντων τῆς συγκομιδῆς, εἰς τὴν πρώτην δὲ περίπτωσιν καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς καλλιέργειας τοῦ ἀγροῦ ἐπὶ ἓν ἔτος ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ποιναῖς. Ἐφ' ὅσον τὰ προϊόντα δὲν ἔχουσιν συγκομισθῆν ὑπολογίζονται κατὰ ποσὸν καὶ ἀξίαν ὑπὸ τοῦ δασάρχου καὶ κατάσχονται εἰς χεῖρας τοῦ καλλιεργητοῦ, ὑποχρεομένου ἡμᾶς τῇ συγκομιδῇ νὰ παραδώσῃ ταῦτα εἰς τὸν δασάρχην πρὸς

ἐκποίησιν ἢ οὐ. Ἐὰν ὁ καλλιεργητὴς ἀρνηθῇ νὰ συγκομίσῃ τὸ προϊόν, τὴν συγκομιδὴν ἀναλαμβάνει ὁ δασάρχης δι' ἐργατῶν, ὧν ἡ ἀμοιβὴ ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, ἐὰν δὲ συγκομίσας τὸ προϊόν ἀρνηθῇ νὰ παραδώσῃ τοῦτο, τὸ καθορισθὲν ἀντίτιμον εἰσπράττεται παρ' αὐτοῦ διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

5. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 166 μὲ πρόστιμον ἂνω τῶν 50 δραχμῶν ἢ μὲ κράτησιν ἂνω τῶν 3 ἡμερῶν ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας. Δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀστυνομικοὶ, δήμαρχοι, πρόεδροι κοινοτήτων τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἂνω τῶν 100 δραχμῶν ἢ μὲ φυλάκισιν ἂνω τῶν 5 ἡμερῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας καὶ μὲ ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματός των διὰ χρόνον ὀριζόμενον παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

6. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 167 μὲ πρόστιμον ἂνω τῶν 50 δραχμῶν ἢ μὲ κράτησιν ἂνω τῶν 3 ἡμερῶν ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

7. Οἱ εἰσάγοντες ζῶα πρὸς βοσκήν ἐντὸς κεκαυμένης δασικῆς ἐκτάσεως κατὰ παράβασιν τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ ἁρθροῦ 173 καὶ ἐκεῖνοι κατ' ἐντολὴν τῶν ὑποίων ἐνεργοῦσιν οὗτοι, ἐὰν μὲν τὰ ζῶα οὐδεμίαν προϋξένησαν εἰς τὴν κεκαυμένην ἔκτασιν ζημίαν ἢ ἡ προξενήσασα τοιαύτη δὲν ὑπερβαίῃ τὰς 100 δραχμ., μὲ πρόστιμον ἂνω τῶν 50 δραχμῶν ἢ μὲ κράτησιν ἂνω τῶν 3 ἡμερῶν, ἐὰν δὲ τὰ ζῶα προϋξένησαν ζημίαν ἂνω τῶν 100 δραχμῶν μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἂνω τῶν 200 δραχμῶν ἢ μὲ φυλάκισιν ἂνω τῶν 10 ἡμερῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας, ἐπιφυλασσομένων καὶ παντὸς δικαιώματος ἀποζημιώσεως τοῦ ιδιοκτῆτου τῆς κεκαυμένης ἐκτάσεως.

8. Δασικὰ ἐν γένει ὄργανα, ἀρχοφύλακες ἢ ἀστυνομικὰ ὄργανα, οἵτινες ἐκ προθέσεως ἢ βαρείας ἀμελείας συλλαμβάνουσι ζῶα βόσκοντα, ὡς ἐὰν ἐβασκίον ἐν ἀπηγορευμένῃ ἐκτάσει, μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 1000 δραχμῶν ἢ μὲ φυλάκισιν μέχρι 2 μηνῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας, ἐπιφυλασσομένων καὶ τῶν ἐν τῷ ἁρθρῳ 1 τοῦ νόμου ΓΦΜΓ (3743) ἀπερὶ καταψήφισεως εἰς τοὺς ἐγκαλοῦντας ἢ μηνυτὰς τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ποινῶν καὶ πάσης ἄλλης ποινικῆς διώξεως.

9. Ὅστις ἐξ ἀπροσεξίας ἢ ἀμελείας ἐγένετο αἴτιος πυρκαϊᾶς δάσους, μὲ φυλάκισιν μέχρι ἐνὸς ἔτους. Κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἰσχύουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

10. Τὰ ἐργαλεῖα καὶ σκεύη, ὧν ὁ παραβάτης τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαλαίου ποιεῖται χρῆσιν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀδικήματος κατάσχονται καὶ δημεύονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Διατάξεις περὶ δασῶν ἀστικῆς φύσεως.

Ἄρθρον 177.

Οὐδεὶς δύναται ν' ἀποκτήσῃ δικαίω νόμῃς δι' ἐκχερσώσεως, ὑλοτομίας, σπορᾶς ἢ οἰασθῇποτε ἄλλης πράξεως ἐπὶ δημοσίων, κοινοτικῶν, μαναστηριακῶν ἢ ἀνηκουσῶν εἰς ἰδρύματα ἐν γένει δασικῶν ἢ ἀναδασωτέων ἐκτάσεων. Ὁ ἐπιχειρῶν ἐπὶ τοιούτων ἐκτάσεων πράξιν νομῇς ἀποβάλλεται διοικητικῶς διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου Δασάρχου. Ἐὰν δὲ πάλιν ἐπιχειρήσῃ ὁ ἴδιος ἢ ἕτερος ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως νέαν πράξιν νομῇς ἀποβάλλεται παρὰ τοῦ Δασάρχου ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως.

Ἄρθρον 178.

Ἀπαγορεύεται ἡ διανομὴ δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, μετὰ τῶν ἐξ ἀδικημάτων συνιδιοκτητῶν, ἄνευ προσηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Τοιαύτη ἐγκρίσις δὲν δύναται νὰ χορηγηθῇ ὅταν οἱ συνιδιοκτῆται εἴνε πλείονες τῶν δέκα ἢ ὅταν τὸ εἰς ἕνασπον τῶν συνιδιοκτητῶν κατὰ τὴν διανομὴν ἀνταγοῦν μερίδιον εἴνε μικρότερον τῶν τριακσίων στρεμμάτων. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης

ισχύουν αναλόγως προκειμένου περί δημοσίων δασών ἔνθα ἀσχοῦν τρίτοι περιορισμένα δικαιώματα δουλείας, ὡς ρητινοσυλλογῆς, βοσκῆς κλπ.

Ἄρθρον 179.

1. Περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως ἐπὶ δημοσίων ἢ μὴ δασῶν δύνανται προτάσει ἢ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ δικαιοῦχου ἢ τοῦ δασοκτήμονος.

α') Νὰ περιορισθῶσι προσωρινῶς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἱκανότητος καὶ παραγωγικότητος τοῦ δάσους.

β') Νὰ διασφαλισθῶσι μόνιμως καὶ καθορισθῶσι καθ' ὅρια καὶ ἔκτασιν.

γ') Νὰ ἀποσβεσθῶσι διὰ χρηματικῆς ἀποζημιώσεως, ὅπου σοβαροὶ κοινωνικοὶ λόγοι δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν ἀπόσβεσιν ταύτην.

2. Προκειμένου περί δημοσίων δασῶν ὁ κατὰ τὴν προηγούμενην § προσωρινὸς περιορισμὸς ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κατόπιν γνωμοδοτήσεως εἰς πρῶτον μὲν βαθμὸν ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ Εἰρηνοδίκου ἢ καὶ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων, εἰς δεῦτερον δὲ βαθμὸν τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, πρὸ τῶν ὁποίων ἐπιτροπῆς καὶ συμβουλίου ὁ δικαιοῦχος δύναται νὰ κάμῃ τὰς ἐνστάσεις του.

3. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς § 1 τοῦ ἁρθροῦ τούτου ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἢ ἀπόσβεσις περιορισμένων ὡς ἄνω δικαιωμάτων ἐπὶ δημοσίων δασῶν, ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἀναλόγους διατάξεις τοῦ ἁρθρ. 150 καὶ 151.

4. Προκειμένου περί μὴ δημοσίων δασῶν οἱ κατὰ τὴν § 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ περιορισμοί, καθορισμοί ἢ ἀπόσβεσις εἴτε ἐνεργοῦνται ἐλευθέρως διὰ συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῶ ἐνδιαφερομένων ἐμφυνόμενοι πάντως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν εἴτε δύνανται νὰ διεκδικηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων δικαστικῶς, πρὸ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ποινικὴ διατάξις — Δασικὰ ἀδικήματα

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 180.

1. Ὁ οἰονδήποτε βλάπτων δάσος ἢ προξενῶν εἰς αὐτὸ οἰονδήποτε φθοράν, ὁ ἄνευ ἀδείας τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἢ, προκειμένου περί ἰδιωτικῶν δασῶν, ἄνευ ἀδείας καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ διακατόχου τοῦ δάσους ὑλοτομῶν ἢ κατασκευάζων ἢ συλλέγων δασικὰ προϊόντα, καὶ ἐν γένει ὁ παραβαίνων τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 64, 73, 74, 77, 81, 88, 89, 90, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 100, 101, 102, 103, 104, 106, 107, 108, 111 καὶ 112 τοῦ παρόντος κώδικος εἴτε ἐπὶ σκοπῷ σφετερισμοῦ τοῦ φόρου ἢ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου, εἴτε δι' οἰονδήποτε ἄλλον σκοπὸν, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 5—200 δραχμῶν, ἢ μὲ κράτησιν μὴ μᾶλλον ἐπτά ἐβδομάδων, ἐὰν οὐδεμίᾳ ἐπὶ τῇ ζημίᾳ ἢ τῇ προξενηθείσῃ ζημίᾳ δὲν ὑπερβαίῃ τὰς δικαιοσύνης δραχμὰς, ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρως τὰς ποινὰς ταύτας. Τὰ εἰς βαθμὸν πλημμελήματος καὶ κηκουργήματος δασικὰ ἀδικήματα τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ νόμου. Ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις θεωρεῖται, ἂν τὸ δάσος εἴναι δημοσίον.

2. Οἱ παραβάται τῶν ἀστυνομικῶν περί δασῶν διατάξεων τιμωροῦνται μὲ τὰς ποινὰς τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

Ἄρθρον 181.

Ἡ περίπτωσις τῆς ἐκκοπῆς κλάδων δρυὸς καὶ ἐλατῶν πρὸς διατροφήν ποιμνίων, κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἁρθροῦ 107 τοῦ παρόντος κώδικος ἄνευ ἢ πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς Ἀρχῆς θεωρεῖται ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις.

Παράνομος βοσκῆς.

Ἄρθρον 182.

Ὁ βόσκων ἐντὸς δασικῆς ἐκτάσεως ἀπηγορευμένης

δι' οἰονδήποτε λόγον τιμωρεῖται ἐφόσον ἡ ζημία δὲν ὑπερβαίνει τὰς 50 δραχμὰς μὲ πρόστιμον ἀπὸ δραχμῶν 50 μέχρι 200 ἢ καὶ μὲ κράτησιν μὴ μᾶλλον ἐπτά ἐβδομάδων. Αἱ παραβάσεις γενικῶς τῶν περί βοσκῆς ἐντὸς δασῶν διατάξεων εἰς βαθμὸν πταισματος δύνανται νὰ ἐκδικάζωνται ἐπὶ τόπου, ὡς καὶ πρόκειται περί ἐπ' αὐτοφώρῳ συλλήψεως παρανόμου βοσκόντων ζώων, παρὰ τοῦ ἀρμοδίου πταισματοδίκου, δικαιομένου τότε νὰ προβαίῃ διὰ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ ὅπως ἄλλως ἤθελε κρίνῃ, εἰς δήμευσιν μέρους τοῦ ποιμνίου ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸ ἐπιβληθὲν πρόστιμον καὶ ἀποζημιώσιν, πρὸς τὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὅροι ποινικῶν ἐξόδων τοῦ πταισματοδίκου, καὶ τοῦ γραμματέως του, ὡς καὶ πρὸς τὰ ἐξόδα τῆς ἐκποιήσεως καὶ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἐγγράφου, ἢ προφορικῶς μηνύσαντος ἢ ὑποδείξαντος, καθοριζόμενα πάντα παρὰ τοῦ πταισματοδίκου.

Ἄρθρον 183.

Οἱ ἰδιοκτήται δασῶν, εἴτε φυσικά, εἴτε νομικά πρόσωπα εἶνε οὗτοι, προκειμένου περί βοσκῶν ἐνεργουμένων παρὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας ἀστυνομικὰς διατάξεις ἀπαγορεύσεως βοσκῆς ἐντὸς τῶν ἰδιοκτητῶν δασῶν τῶν εἶνε συνυπεύθυνοι μετὰ τῶν βοσκόντων ποιμένων διὰ ταύτας, ἐκτὸς ἐὰν διὰ συμβολαιογραφικῶν πράξεων ἐνοικιάσεως βοσκῶν ἢ ἄλλων ἐνεργειῶν τῶν ἡθελον ἀποδείξῃ ὅτι ὄντως εἶνε ἀνεύθυνοι διὰ ταύτας.

Παράνομος ρητινοσυλλογῆς.

Ἄρθρον 184.

Αἱ παραβάσεις τῶν ἐκάστοτε ἰσχυόντων Β. Δ. περί κανονισμοῦ τῆς ρητινοσυλλογῆς τῶν δασῶν, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 180 θεωροῦνται δὲ ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις.

Παράνομος ἐκχέρσεως.

Ἄρθρον 185.

Ὁ ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς Ἀρχῆς ἐκχερῶν δασικὴν ἔκτασιν τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 180, τῆς ποινῆς διπλασιαζομένης, τριπλασιαζομένης κλπ., ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ ἐπόμενον, μεθεπόμενον κλπ. ἔτος ἡθελον ἐπιχειρηθῇ πάλιν νέα ἐκχέρσεως ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως ἢ καλλιέργεια ἢ ἄλλη πράξις κατοχῆς ἐπὶ τῆς ἐκχερσωθείσης ἐκτάσεως, τὰ δὲ προϊόντα τῆς τυχόν ἐνεργουμένης γεωργικῆς καλλιέργειας κατάσχονται καὶ δημεύονται.

Ἄρθρον 186.

Ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἡθελον ἐπιβληθῇ ἐπὶ ἀσυγκομιστῶν ἐπὶ προϊόντων, ὁ ἀρμοδῖος Δασάρχης, Οἰκον. Εφορὰ καὶ Εἰρηνοδίκης διὰ πρωτοκόλλου, κοινοποιουμένου εἰς τὸν παρανόμως ἐκχερσώσαντα, ὑπολογίζουσι τὸ κατὰ προσέγγισιν συγκομισθησόμενον ποσόν, ὅπερ οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ τῷ Δασάρχῃ ἅμα τῇ συγκομιδῇ. Ὁ μὴ συμμορφούμενος τῇ διατάξει ταύτῃ υποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἀξίας τοῦ καθορισθέντος ὡς ἄνω ποσοῦ τῶν προϊόντων τῆς γεωργικῆς καλλιέργειας, εἰσπραττομένης κατὰ τὰς περί εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ἰσχύουσας διατάξεις ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ὁριστικῆς καὶ τελεσιδικίου ἀποφάσεως.

Κατάσχεσις καὶ δήμευσις δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 187.

1. Τὰ προϊόντα τῆς κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 64, 73, 74, 77, 81, 88, 89, 90, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 100, 101, 102, 103, 104, 106, 107, 108, 111 καὶ 112 τοῦ παρόντος κώδικος καρπώσεως, καθὼς καὶ τὰ ἐργαλεῖα, ὅργανα καὶ σκευὴ τῆς ὑλοτομίας, κατάσχονται καὶ δημεύονται. Προκειμένου περί ἰδιωτικῶν δασῶν, τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐκποιηθέντων δασικῶν προϊόντων ἀποδίδεται εἰς τὴν ἰδιοκτήτην τοῦ δάσους, ἐφόσον οὗτος δὲν ἐνέχεται εἰς τὴν παράνομον ὑλοτομίαν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν παντὸς πρὸς τὸ δημόσιον χρέους αὐτοῦ ἐκ τῆς παρανόμου ὑλοτομίας καὶ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ μηχαντοῦ.

2. Τὸ τέταρτον μέρος τοῦ κέρδους, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν

τοῦ τυχόν μὴ καταβληθέντος δικαιώματος ἢ καὶ μισθώματος ἐκ τῆς ἀξίας τῶν δημευθέντων δασικῶν προϊόντων ἀποδίδεται μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τῆς περὶ τοῦ γενομένου ἀνομήματος τελεσθῆναι καταδικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν μηνυτὴν.

Ἄρθρον 188.

Ὅταν μετὰ δικαστικὴν ἀπόφασιν, κατόπιν μηνύσεως ἐπὶ ἄνευ ἢ παρὰ τὰς ἀδείας ἢ δι' ὑπερβάλλον πλεόνασμα ἢ ὁπωσδήποτε παρανόμῳ ὑλοτομῇ διατάσσεται ἡ ἀπόδοσις τῶν κατασχεθέντων δασικῶν προϊόντων ἢ τοῦ ἐκπλειστηρίασματος αὐτῶν ἀφαιρεῖται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τὸ δικαίωμα ἢ καὶ μισθώμα αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει καταβληθῇ, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατιμῆσεως τῆς ἰσχυροῦς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑλοτομίας ἢ συλλογῆς τῶν δασικῶν προϊόντων. Ὁ μετέχων δημοπρασίας ἐκποίησης δασικῶν προϊόντων δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς καταβολὴν χρηματικῆς ἢ προσωπικῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὰ διὰ Β.Δ. λεπτομερέστερον καθορισθόμενα.

Κατάσχεσις καὶ δημεύσις ζώων.

Ἄρθρον 189

1. Εἰς ἐξαίρετικὰς περιπτώσεις, ἰδίᾳ ὁσῶς εἰς ὠρισμένας δασικὰς περιφέρειας παρατηρεῖται ἔμμενος καὶ ἀπὸ συστήματος ἐνεργουμένη λαθροαἶα ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐπιτρέπεται καὶ ἡ κατάσχεσις, ἐκτὸς τῶν παρανόμῳ ἀποληφθέντων ἢ μεταφερομένων προϊόντων καὶ τῶν ὀργάνων καὶ σκευῶν τῆς ὑλοτομίας καὶ μεταφοράς, περὶ ὧν προνοοῦσιν τὸ ἄρθρον 111 καὶ παράγρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 187, καὶ τῶν ζώων, δι' ὧν ἐνεργεῖται ἡ μεταφορὰ αὐτῶν. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἡμίονον εἰς τὰς δασικὰς περιφέρειας περὶ ὧν, προτάσει τῆς ἀρμοδίας δασικῆς Ἀρχῆς καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ συμβουλίου τῶν δασῶν, ἀπεφάνθη ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας διὰ πράξεως αὐτοῦ, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι δέον νὰ ἐπιβάλληται καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν ζώων μεταφορᾶς τῶν λαθροαἶων ἀπολαμβανομένων δασικῶν προϊόντων.

2. Τὰ κατασχεθέντα ζῶα, περὶ τῆς φυλάξεως καὶ συντηρήσεως τῶν ὁποίων μεριμνᾷ ἡ Δασικὴ Ἀρχή, καλεῖται παρὰ ταύτης νὰ παραλάβῃ ὁ ἰδιοκτήτης, προσάγων ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατάσχεσεως γραμματίον παρακαταθήκης παρὰ τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ δύο χιλιάδων δραχμῶν δι' ἑκάστον ζῶον. Ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ γραμματίου τούτου καὶ τῇ καταβολῇ τῶν γενομένων δαπανῶν φυλάξεως καὶ συντηρήσεως τῶν κατασχεθέντων ζώων, παραδίδονται ταῦτα τῷ ἰδιοκτήτῃ αὐτῶν ἐπὶ ἀποδείξει, ἐπισυναπτομένη μετὰ τοῦ γραμματίου παρακαταθήκης εἰς τὴν σχετικὴν δικογραφίαν. Τὸ παρακαταθὲν χρηματικὸν ποσὸν ἐπιστρέφεται τῷ δικαιοῦχῶν ἐν περιπτώσει ἐκδόσεως ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως παρὰ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων, ἄλλως ἀσχέτως πρὸς τὴν διὰ τὴν παράνομον ὑλοτομίαν ἢ μεταφορὰν ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμείου μετ' ἀφαιρέσεων 200 δραχμῶν, καταβαλλομένων τῷ μηνυτῇ, λόγῳ ἀμοιβῆς.

3. Ἐφ' ὅσον ὁ κληθεὶς ἰδιοκτήτης τῶν κατασχεθέντων ζώων δὲν ἤθελε προσέλθει πρὸς παραλαβὴν αὐτῶν, κατὰ τὰ ἄνωτέρω, ἡ δασικὴ Ἀρχή προβαίνει κατὰ τὰ κεκαυνομένη εἰς τὴν διὰ πλειστηριασμοῦ ἐκποίησην τούτων ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχεσεως. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα μετὰ τὴν ἀφαιρέσιν τῶν γενομένων δαπανῶν φυλάξεως καὶ συντηρήσεως τῶν κατασχεθέντων ζώων παρακατατίθεται εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον καὶ ἐπιστρέφεται μὲν τῷ δικαιοῦχῳ, ἐφ' ὅσον οὗτος ἤθελεν ἀθωωθῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων, καταπίπτει δὲ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, μετ' ἀφαιρέσεων τῆς ἐν 200 δραχμῶν δι' ἑκάστον ζῶον ὀριζομένης ἀμοιβῆς τοῦ μηνυτοῦ, ἐν περιπτώσει καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

Παράβασις καθήκοντος διαφόρων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 190

Ὁ κατὰ παράβασιν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κώδικος τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Β. Διαταγμάτων καὶ τῶν ἐκδιδόμενων ἐδηγίων, συντάττων ἢ ἐκδίδων ἀδείας ὑλοτομίας ἢ πρωτότυπα ἢ ἀντίγραφα πρωτοκόλλων ἐξελέγ-

ξίως δασικῶς, τελωνιακῶς ἢ φοροιακῶς ὑπάλληλος τιμωρεῖται διὰ προστίμου 50 μέχρι 200 δραχμῶν καὶ ἐὰν ἐνήργησε δολίως, διὰ φυλακίσεως ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἐνὸς ἔτους, ἀσχέτως πρὸς ἐπιβληθεῖσαν τυχὸν πειθαρχικὴν ποινὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀσχοῦντος καὶ ἐπὶ τῶν ἐφοριακῶν, τελωνιακῶν καὶ ταμιακῶν ὑπαλλήλων διὰ τ' ἀνατεθειμένα αὐτοῖς δασικὰ καθήκοντα τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, ἢν κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ νόμου 853 ἀπερὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐξασκᾷ, ἄνευ παραγούμενης γνωμοδοτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

2. Τὰ ὅργανα τῆς δασοφυλακῆς, τῆς ἀστυνομίας, τῆς ἀγροφυλακῆς, τῆς τελωνοφυλακῆς, ἢ οἱ οἰκονομικοὶ καὶ σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι, λαμβάνοντες γνώσιν παραβάσεως τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 64, 73, 74, 77, 81, 88, 89, 90, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 100, 101, 102, 103, 104, 106, 107, 108, 111 καὶ 112 τοῦ παρόντος κώδικος ἐὰν δὲν προβῶσιν ἀμέσως εἰς τὴν μήνυσιν τῆς παραβάσεως, τιμωροῦνται ὡς συνεργοὶ τῆς πράξεως.

Ἐγκατάστασις ὑδροπρίονος.

Ἄρθρον 191.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐγκατάστασις ὑδροπρίονος ἢ μηχανικοῦ πρίονος ἐντὸς ἢ εἰς ἀπόστασιν ὥρας ἀπὸ τοῦ ἁγίου δάσους ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται μὲ προστίμον ἀπὸ 100 μέχρι 1000 γραμμῶν.

Ἀπόδοσις δασικῶν προϊόντων παρανόμῳ ἀπολαμβανομένων.

Ἄρθρον 192.

1. Δασικὰ προϊόντα ὑπαγόμενα εἰς ἀτέλειαν, ἀλλ' ὑποβαλλόμενα εἰς ἀδείαν ἢ ὑποδείξεις τῆς δασικῆς Ἀρχῆς δύναται ἐὰν ὑλοτομήθησαν ἄνευ ἀδείας ἢ ἄνευ ἢ παρὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς ὑπηρεσίας ν' ἀποδοθῶσιν, ἀπὸ καταβληθῇ τὸ ἀντιστοιχοῦν δικαίωμα παρὰ τοῦ Δασάρχου, ἐὰν οὗτος ἤθελε πεισθῇ ὅτι δὲν ἐνεφίλοχόρησε δόλος. Ἐν ἐναντία περιπτώσει δύναται ν' ἀποδοθῶσι μόνον ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἀντιστοιχοῦντος ἀπλοῦ ἢ διπλοῦ δικαιώματος ἀναλόγως τῆς σοβαρότητος καὶ σημασίας τῆς παραβάσεως, κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Εἰς τὴν δευτέραν ὡς ἄνω περίπτωσιν ἡ ποινικὴ διώξις τοῦ παραβάτου ἐνεργεῖται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2. Ἐφόσον ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ ὑλοτομήσαντες ἐκ δασῶν διάφορα δασικὰ προϊόντα ἀτέλως ἢ ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος δι' ἀτομικὰς τῶν ἀνάγκας ἀδυνατοῦσι διὰ δικαιολογημένην αἰτίαν νὰ χρησιμοποιοῦσιν δι' ἑαυτοὺς ταῦτα δύναται νὰ τὰ χρησιμοποιοῦσιν πρὸς ἐμπορίαν κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος δικαιώματος ἢ καὶ μισθώματος προκειμένου περὶ δημοσίων δασῶν. Ἐὰν ἄνευ τῆς κατὰ τὴν παράγρ. ταύτης ἀδείας τὰ ὡς ἄνω δασικὰ προϊόντα πωληθῶσι, δύναται ταῦτα ν' ἀποδοθῶσι κατόπιν εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν ἄνευ μὲν ἐπὶ πλέον καταβολῆς δικαιώματος τινος ἐὰν ἡ πώλησις ἐγένετο πρὸς κάποιον τοῦ ἰδίου συνοικισμοῦ, δικαιοῦμενον ἐπίσης ἀναλόγως, ὡς ὁ πώλησις εἰς ἀτέλη ἢ ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος καὶ ἄνευ μισθώματος ὑλοτομίας εἰς δάσος τῆς περιφέρειας τοῦ αὐτοῦ συνοικισμοῦ, καὶ ἀποδεδειγμένως ἔχοντα διὰ τὴν ἰδίαν σκοπὸν ἀνάγκην αὐτῆς, ἐπιφυλασσόμενης, κατόπιν μόνον ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, καὶ τῆς ποινικῆς διώξεως κατὰ τὸ τοῦ πωλήσαντος καὶ ἀγοράσαντος, ἐπὶ καταβολῇ δὲ μέχρι τοῦ διπλασίου δικαιώματος καὶ μισθώματος, ἐὰν ἡ πώλησις ἐγένετο πρὸς μὴ τοιοῦτον, ἀνεξαρτῶτως τῆς ποινικῆς διώξεως καὶ τιμωρίας τοῦ τε πωλητοῦ καὶ ἀγοραστοῦ.

Διοικητικά ποινά.

"Αρθρον 193.

Όσάκις ἐν περιπτώσει δασικῆς παραβάσεως γεννῶνται παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ Δασάρχῃ βάσιμοι ἀμφισβολοὶ περὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου τῆς ποινικῆς διώξεως τοῦ ὑπαίτιου, εἴτε λόγῳ τοῦ τυπικοῦ τῆς παραβάσεως εἴτε δι' ἑλλειψιν δόλου ἐκ μέρους αὐτοῦ, εἴτε δι' ἀδυναμίαν συμμορφώσεώς του πρὸς τὸν Νόμον διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του ὁ Δασάρχης δὲν ὑποβάλλει τὴν μήνυσιν, ἀλλὰ ἐπιβάλλει συντηρητικὴν κατάσχασιν, ἀναφέρεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἀποφαίνεται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου δασῶν ἐάν δεόν νὰ ἐπιβληθῇ ὀριστικὴ κατάσχεσις ἢ ὑποβληθῇ μήνυσις ἢ δεόν ν' ἀποδοθῇ τὰ συντηρητικῶς κατασχεθέντα κατόπιν καταβολῆς τῶν τυχόν δικαιωμάτων ἢ μισθωμάτων τοῦ Δημοσίου ἅτινα ὀρίζονται εἰς τὸ ἀπλοῦν, διπλοῦν ἢ τριπλοῦν ἀνελόγως τοῦ εἴδους καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς παραβάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ποινικαὶ δικονομικαὶ διατάξεις. Ἐκδικασις δασικῶν ἀδικημάτων

Εἰσαγωγή μηνύσεων διὰ πταισματοδικὰς παραβάσεις..

"Αρθρον 194.

Πᾶσα μήνυσις διὰ δασικὴν παράβασιν εἰς βαθὸν πταισματος, μετὰ τὴν τυχόν ἀναγκαστὴν συμπληρωματικὴν ἀνάκρισιν ἢ ἐκποίησιν τῶν κατασχεθέντων δασικῶν προϊόντων εἰσάγεται πρὸς ὅσον τὸ δυνάτὸν συντομωτέραν ἐκδικασιν πρὸ τοῦ οἰκείου πταισματοδικίου, τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ δημοσίου κατηγόρου εὐθυνομένων διὰ πᾶσαν ἀδικιο-λόγητον ἐπιβράδυνσιν.

Σύνταξις πρωτοκόλλων, προανάκρισις κλπ. διὰ δασικὰς παραβάσεις εἰς βαθμὸν πλημμελήματος.

"Αρθρον 195.

1. Τὰ δασικὸν ἐν γένει ὄργανον ἢ ὁ δασικὸς ὑπάλληλος παντὸς βαθμοῦ ὁ συντάξας πρωτόκολλον ἐπὶ δασικῷ ἀδικήματι, φέροντι χαρακτηριστὰ πλημμελήματος, ὑποχρεοῦνται ἐντὸς πέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν, α') νὰ κοινοποιήσῃ ἀντίγραφον τούτου εἰς τὸν μηνυόμενον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποιν. Δικονομίας, ἢ ἐν οὗτος ἀρνηθῇ ἢ ἀποφύγῃ τὴν παραλαβὴν ἢ δὲν διαμένῃ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, ἐν ἣ ἐκτελέσθῃ τὸ ἀδίκημα, εἰς τὸν δῆμαρχον ἢ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος ταύτης, β') νὰ ὑποβάλλῃ ἀντίγραφον τούτου εἰς τὸν ἀρμοδίον Πταισματοδικὴν ἢ Εἰρηνοδικὴν μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τυχόν ληφθεῖσων μαρτυρικῶν καταθέσεων καὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐπίδοσεως πρὸς τὸν μηνυόμενον ἢ τὸν δῆμαρχον ἢ πρόεδρον τῆς κοινότητος αὐτοῦ. Ὁ μηνυόμενος δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδίκου ἢ Πταισματοδίκου ἵνα ἐνεργήσῃ οὗτος ἐξέτασιν μαρτύρων, αὐτοψίαν καὶ οἰκονδηποτε ἄλλην πρᾶξιν τεινοῦσαν εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀθωότητός του.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἐπίδοσις γίνεται ὑπὸ τοῦ δασικοῦ ὑπαλλήλου, ὑπογράφοντος καὶ ἐνὸς μάρτυρος, ἐν τῷ ἐπιδιοτηρίῳ δὲ ἀναγράφεται ἡ τυχὸν ἀρνήσις πρὸς παραλαβὴν ἢ ἡ ἀπουσία τοῦ μηνυομένου.

3. Ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ Πταισματοδικὴς προβαίνει πάραυτα εἰς τὴν ἐνέργειαν πόσεως κατὰ τὴν κρίσιν του ἀναγκαστὴς πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἀδικήματος καὶ ἀπόδειξιν τῆς ἐνοχῆς ἢ τῆς ἀθωότητος τοῦ μηνυομένου ἀνακριτικῆς πράξεως καὶ ἐντὸς εἰκοσίων ἡμερῶν κατ' ἀνάγκαν ἔρον ὑποβάλλει τὴν δικογραφίαν εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

4. Ἡ παράβασις οἰκονδηποτε τῶν ἐν τοῖς προηγούμενοις ἐδαφίοις διατάξεων ἐπιφέρει μόνον τὴν πειθαρχικὴν καταδίωξιν τῶν ὑπαίτιων, ἀλλὰ δὲν καθιστᾷ ἐπιβεβλημένην τὴν ἀναβολὴν τῆς συζήτησεως, ἐάν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου, δύναται αὕτη νὰ προχωρήσῃ.

5. Ὁ εἰσαγγελεὺς διατάσσει συμπληρωματικὴν ἀνά-

κρισιν, ἐν κρίνῃ ταύτῃ ἀναγκαστὴς, ἄλλως εἰσάγει τὴν ὑποθέσιν πάραυτα διὰ κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον.

6. Τὸ Δικαστήριον, ἐν δικτάξῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης, ὀρίζει συνάμα ὀρισμένην δικάσιμον διὰ νέαν συζήτησιν, ἐντὸς ἐνὸς μηνός.

Χαρακτηρισμὸς τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων ὡς ἀνακριτικῶν τοιούτων.

"Αρθρον 196.

Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει, θεωροῦνται διὰ τὰς περὶ τὰ δάση παραβάσεις ὡς ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὡς τοιοῦτοι ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ παρὰ Πλημμελειοδικαίᾳ Εἰσαγγελέως.

Ἐξέτασις δασικῶν ὁργάνων ἐπ' ἀκροατηρίου.

"Αρθρον 197.

Κατ' ἐξαιρέσιν τῆς διατάξεως τοῦ νόμου ΓΦΜΗ' (ὑπ' ἀριθ. 3548) τοῦ 1910 τὰ δασικὰ ἐν γένει ὄργανα παντὸς βαθμοῦ διὰ τὰ περὶ τὰ δάση ἀνομήματα δύνανται ἐξετασθῆναι καὶ ἐπ' ἀκροατηρίου ὡς μάρτυρες ἐν τῇ ὑποθέσει, ἐν ἣ ἐξετέλεσαν καθήκοντα ἀνακριτῶν ἢ γραμματέως.

Ἀναγνώσκονται δὲ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ αἱ ληφθεῖσαι κατὰ τὴν προδικασίαν ἐνοχοὶ αὐτῶν καταθέσεις, καθ' ἃς περιπτώσεις εἶναι δυσχερὲς ἢ αὐτοπρόσωπος αὐτῶν ἐμφανίσις.

Ἐκτέλεσις καθηκόντων δημοσίου κατηγόρου ἢ εἰσαγγελέως ὑπὸ δασικῶν ὑπαλλήλων

"Αρθρον 198.

1. Ἐκτὸς τῶν Δασάρχων καὶ τῶν Ἀρχιφυλάκων δασῶν ἐκτελοῦσι διὰ τὰς δασικὰς παραβάσεις χρὴ δημοσίων κατηγόρων παρὰ τοῖς Πταισματοδικείοις καὶ οἱ Δασονόμοι.

2. Οἱ εἰδικοί Δασάρχαι δύνανται διὰ τὰς δασικὰς παραβάσεις νὰ ἐκτελῶσι χρὴ Εἰσαγγελέως παρὰ τοῖς ἀρμοδίοις Πλημμελειοδικείοις.

3. Οἱ Δασάρχαι ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐκπληροῦσι καθήκοντα δημοσίου κατηγόρου ἐπὶ τῶν δασικῶν παραβάσεων τῶν χαρακτηριστικῶν ὡς πταισμάτων.

4. Τὸν Δασάρχην ὡς δημόσιον κατηγόρον ἀπόντα ἢ κωλύμενον ἀναπληροῦ ὁ ἀρχιφύλαξ δασῶν καὶ τοῦτον κωλύμενον ἀναπληροῦ ὁ παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ πρὸς ἐκδικασιν τῶν ὑποθέσεων πταισματοδικεῖω δημόσιος κατηγόρος τηρουμένων τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ 332 § β' καὶ γ' τῆς Ποιν. Δικονομίας διατασσόμενος.

Παράστασις τοῦ δημοσίου ὡς πολιτικῶς ἐνάγοντος

"Αρθρον 199.

1. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ παρασταθῇ ἄνευ προδικασίας ὡς πολιτικῶς ἐνάγων καὶ προσκομισθῇ πᾶν ἀποδεικτικὸν μέσον διὰ τοῦ δασάρχου, ἐφ' ὅσον ἤθελε δοθῇ ἐντολὴ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2. Αἱ πρὸς ἀποζημιώσεις ἀξιώσεις τοῦ Δημοσίου δύνανται ὡσαύτως νὰ διατυπωθῶσιν ἐν τῇ περὶ τοῦ ἀνομήματος ἐκθέσει τῶν δασονομικῶν ὁργάνων, τὸ δὲ δικαστήριον, ἐάν μὴ παραστῇ κατὰ τὴν συζήτησιν ἀντιπρόσωπος τοῦ Δημοσίου δύναται ἢ ν' ἀποφασθῇ εἰδικῶς καὶ περὶ αὐτῶν ἢ νὰ τὰς παραπέμψῃ εἰς χωριστὴν συζήτησιν.

3. Κατὰ τὴν ἐκτίμησιν περὶ τοῦ ἐκδικαστέου ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως, τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὑπ' ἑξέως καὶ τὰ μέσα τῆς ἀποδείξεως, ὅσα ἀναφορικῶς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ζημίας, προσεκρίμισε κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀρθρῳ 195 διαγραφόμενῃ προδικασίᾳ ὁ κατηγορούμενος.

Ἀνέκκλητον ἀποφάσεων, μετατροπὴ ποινῆς κλπ.

"Αρθρον 200.

1. Πᾶσαι αἱ διὰ δασικὰς παραβάσεις ἐπιβάλλουσαι ποινὴν προστίμου ἢ κρατήσεως ἀποφάσεις τῶν πταισματοδι-

κείων εἶνε ἀνέκκλητοι, ἐὰν ἐπιβάλλωσι πρόστιμον μέχρι τῶν δραχ. διακοσίων πενήκοντα ἢ κράτησιν μέχρι τῶν ἐκτῶ ἡμερῶν.

2. Τὰ δικαστήρια ἐπιβάλλοντα πρόστιμα ἢ χρηματικὴν ποινὴν ὀρίζουσι συγχρόνως, ὅτι, ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἢ ἀρνήσεως πρὸς καταβολήν, εἰκαζομένης, ἐὰν ἅμα τῇ τελευτῇ τῆς ἀποφάσεως δὲν καταβληθῇ ἢ κατ'ἐκτίμησιν περιουσιακῇ ποινὴ ἀποτίεται ὑπὸ τῶν καταδικασθέντων κρᾶτης ἢ φυλακίσεως, λογιζομένης ἐκάστης ἡμέρας κρατήσεως ἢ φυλακίσεως πρὸς δέκα μέχρι διακοσίας δραχμὰς πρόστιμου ἢ χρηματικῆς ποινῆς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἐκτελέσεως τῆς κρατήσεως ἢ τῆς φυλακίσεως, ἥτις ἐκ τοιαύτης μετατροπῆς ἐπὶ ἡλθεῖται ὁ καταδικασθεὶς καταβάλλων τὴν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀποφάσεως ἀναλογουσαν πρὸς τὰς ὑπολειπομένας ἡμέρας τῆς κρατήσεως ἢ φυλακίσεως χρηματικὴν ποσότητα ὡς ἀπολυθῇ. Τὴν ἀπόλυσιν διατάσσει ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς ἢ ἐπὶ πταίσματων ὁ δημόσιος κατήγορος δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῶν φυλακῶν, ἅμα τῇ προσπαγῶν τὸ διπλοτύπου καταβολῆς.

3. Ἡ κατὰ τοιαύτην ἐνδεχομένην μετατροπὴν ἀποτιομένη ποινὴ δὲν συνυπολογίζεται πρὸς τὴν ὀριστικῶς τυχόν μετὰ τοῦ πρόστιμου ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἐπιβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κρᾶτησιν ἢ φυλακίσιν.

Ἐκποίησης κατασχόμενων δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 201.

Ἐπὶ δασικῶν ἀνομημάτων, τιμωρουμένων εἰς βαθμὴν πταίσματος, τὴν ἐκποίησιν τῶν κατασχθέντων δασικῶν προϊόντων, ὧν ἡ ἀξία, ὑπολογιζομένη ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς ἰσχυοῦσης διατιμῆσεως, δὲν υπερβαίνει τὰς 250 δραχμὰς, διατάσσει ὁ ἀρμόδιος δασάρχης.

Ἀπόδοσις κατασχθέντων δασικῶν προϊόντων ἐπὶ ἐγγυοδοσίᾳ.

Ἄρθρον 202.

1. Τὰ κατασχθέντα δασικὰ προϊόντα δύνανται νὰ ἐπιστραφῶσιν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελεῦς ἐπὶ ἐγγυοδοσίᾳ ἐν ἀνάγκῃ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλήματος ἢ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἂν ὑπάρχῃ πρὸς τοῦτο σύμφωνος ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ κατόπιν προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ἢ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δασῶν.

2. Τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῆς χρηματικῆς ἢ κτηματικῆς ἐγγυώσεως καθορίζεται κατόπιν γνώμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, δασάρχου ἢ Προϊσταμένου δασονομείου κατὰ τὸν Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δύναται ὅμως ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς νὰ μεταβάλῃ τὸ εἶδος ἢ ποσὸν τῆς ἐγγυοδοσίας ἢ καὶ ἀμφότερα, ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει ὅτι προκύπτουσι στοιχεῖα ἐπιβάλλοντα τοῦτο.

3. Ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀποδεχόμενος τὴν ἐγγυοδοσίαν δὲν καθώρισεν τὸ εἶδος ἢ ποσὸν αὐτῆς, προβαίνει εἰς τὴν καθορισμὸν τοῦτον ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς μετὰ τὴν ὡς ἂν γνώμοδοτήσιν. Τὸ ποσὸν τῆς χρηματικῆς ἐγγυώσεως δὲν δύναται πάντως νὰ εἶνε μικρότερον τοῦ ἀπορίσματος τοῦ δημοσίου δικαιώματος ὡς ἐπὶ δάσους δημοσίου καὶ τοῦ ἀναλόγου μισθώματος, ἔστω καὶ ἐν τῇ κατασχθέντῃ δασικῇ προϊόντῃ ὑλοτομήθῃσαν ἐν δάσους μὴ δημοσίου.

Ἀποβολὴ πταίσματος δασικῶν ἀνομημάτων.

Ἄρθρον 203.

Ὁ ἀρμόδιος παρὰ πλημμελειοδικεῖς εἰσαγγελεὺς ὑποβάλλει ἐντὸς μηνὸς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας κατέλογον τῶν κατὰ τὴν λήξασαν τριμηνίαν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ἐκδικασθέντων ἐρήμην ἢ κατ' ἀντιμωλίαν δασικῶν πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων. Ὁ δὲ ἀρμόδιος παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεὺς ὑποβάλλει εἰς τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον ἐντὸς τῆς

αὐτῆς διορίας κατὰστασιν τῶν τυχόν ἐκδικασθέντων κατὰ τὴν λήξασαν τριμηνίαν κακουργημάτων, τῶν ἀναγομένων εἰς τὰ δάση.

Μ Ε Ρ Ο Σ VI.

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΔΑΣΙΚΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ ΔΙΑ ΣΚΟΠΟΥΣ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥΣ, ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΚΟΥΣ ΚΑΙ.

Φύσις καὶ εἶδος παραχωρητέων δασικῶν ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 204.

1. Δασικαὶ ἐκτάσεις ἀνήκουσαι κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Δημόσιον καὶ μὴ ἔχουσαι σημασίαν ἀπὸ ἀπόψεως δασικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἢ προστασίας τοῦ ἰδίου αὐτῶν ἐδάφους ἢ ἄλλων ὑποκειμένων αὐτοῖς κτημάτων, ἢ ἀπὸ ἀπόψεως προστασίας κατὰ τοῦ σχηματισμοῦ χειμάρρων, χρήσιμωτεροι δὲ μᾶλλον πρὸς γεωργικὴν καλλιέργειαν, δύναται νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς ἰδιώτας ἢ ἄλλα νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα, κατόπιν δημοπρασίας.

2. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω παραχώρησις δύναται νὰ γίνῃ μόνον κατὰ τὰς ἐξῆς περιπτώσεις:

α') Ὅταν αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις εἶνε μεμονωμέναι καὶ εὐρίσκωνται εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν κυρίων δασικῶν συμπλεγμάτων τῆς χώρας μὴ ἐπιτρέπουσαν ἐντονὸν φύλαξιν ἢ διαχείρισιν αὐτῶν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου, ἢ περιβάλλωνται γύρωθεν ὑπὸ κτήσεων ἰδιωτικῶν, ἢ ὑποσδῆποτε εἶναι συμφερότερα διὰ τὴν κοινωνικὴν οἰκονομίαν ἢ ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν διὰ γεωργικοῦς, δεινδροκομικοῦς, κτηνοτροφικοῦς ἢ ἄλλους ὠφελείας σκοπούς.

β') Ὅταν καλύπτονται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πικινῶς ὑπὸ ἀγριελαιῶν, δυνάμενων δι' ἐκκεντρίσεως ὡς ἀποτελέσωσιν ἐλαιῶνας ἢ καλύπτονται ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν ὑπὸ βαλάνιδων, ἀγρίων καστορεῶν ἢ ἄλλων ἀγρίων καρποφόρων δένδρων ἐξημερωμένων ἢ δυνάμενων νὰ ἐξημερωθῶσι δι' ἐμβολιασμοῦ, πάντως ὅμως ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου τοῦ ἁρθροῦ τούτου.

Ἐπιτροπὴ καθορισμοῦ παραχωρητέων ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 205.

1. Πρὸς καθορισμὸν τῶν πρὸς διάθεσιν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δασικῶν ἐκτάσεων ἐκτάσεων συνιστᾶται ἐκάστοτε ἐπιτροπὴ ἀποριζομένη παρ' ἐνὸς Ἐπιθεωρητοῦ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ δασολόγου δασάρχου, ἢ, ἐλλείψει τοιοῦτου, δασονομοῦ α' ἢ β' τάξεως, ἐνὸς γεωπόνου, ἐνὸς ἐπιθεωρητοῦ δημοσίων κτημάτων ἢ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ Εἰσρηδοκίτου καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐνὸς μηχανικοῦ ἢ γεωμέτρου ἢ καὶ ἄλλων δικαστικῶν ἢ διουνητικῶν ὑπαλλήλων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὀριζομένων. Ἐφ' ὅσον λόγῳ τῆς φύσεως τῆς ὑπὸ κρίσιν δασικῆς ἐκτάσεως, ἢ ἐλλείψεως γεωπόνου, δὲν παρίσταται ἀπαραιτήτως ἀνάγκη τῆς παρουσίας τοιοῦτου, οὗτος ἀντικαθίσταται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δι' ὑπαλλήλου ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, κατόπιν αὐτοψίας τῆς ὑπὸ παραχώρησιν ἐκτάσεως γεωμοδοτεῖ διὰ πρωτοκόλλου ὑπογραφομένου ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς ἐν συντρέχει λόγου πρὸς διάθεσιν τῶν δασικῶν ἐκτάσεων καὶ ἂν πληροῦνται πρὸς τοῦτο οἱ ὅροι τοῦ προηγούμενου ἁρθρ. 204, συνάμα δὲ καθορίζει τὴν ἐκτασιν καὶ τὰ ἀκριβῆ ὅρια τῆς ἐκτάσεως, τὸ μέτρον τοῦδε καθὼς καὶ τὸ μέλλον πηθὼν ἐισόδημα αὐτῆς, τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῆς τιμῆς, εἰς ἣν δέον αὕτη νὰ ἐκποιηθῇ καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτησίων δόσεων, αἵτινες ἔδον νὰ καταβληθῶσι πρὸς ἀποπληρωμὴν τῆς ἀξίας τῆς ἐκτάσεως καὶ αἵτινες δὲν δύνανται νὰ υπερβῶσι τὰς 10. Ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ τίμημα δὲν υπερβαίνει τὰς 200 δραχμὰς, γίνεται ἡ διὰ μίᾳς ἀποπληρωμῆς ὁλοκλήρου τοῦ τιμήματος. Εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ἀναφέρεται προσέτι καὶ λεπτομερὲς περιγραφή τῆς πρὸς διάθεσιν ἐκτάσεως καὶ ἐκτιμῆσεως τῆς

ποιότητα τοῦ ἐδάφους τῆς, ἐπισυνάπτεται δέ, εἰ δυνατόν, καὶ λεπτομερὲς ἢ καὶ πρόχειρον διάγραμμα ταύτης.

2. Προκειμένου περὶ ἐκτάσεων δυναμένων νὰ καλλιεργηθῶσι γεωργικῶς ἢ δεινδοκομικῶς, ἐὰν ἡ ἐκτασις αὐτῶν υπερβαίνει τὴν συνήθη ἐκτασιν παρομοίων κτημάτων, διαρροῦνται αὐταὶ εἰς τεμάχια μικρότερα, ἀναλόγως τῆς ποιότητος καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐδάφους μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ βλαστήσεως, συντασσόμενον πρὸς τοῦτο, ἐὰν τοῦτο εἰναι ἀναγκαῖον, καὶ διαγράμματος ὁριστικοῦ ἢ προχείρου διανομῆς ὑπὸ τεχνικοῦ ὑπαλλήλου.

Σύνταξις πρωτοκόλου.

Ἄρθρον 206.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπῆς μετὰ τοῦ τυχόν συνταχθέντος διαγράμματος ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ μετασθέντος αὐτῆς δασικοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, ὅπερ μετὰ τῆς σχετικῆς πρὸς τοῦτο προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐφ' ὅσον τοιαύτη ἤθελεν υποβληθῆ, διαβιβάζεται πρὸς τὸ Συμβούλιον Δασῶν, τὸ ὁποῖον γνωμοδοτεῖ ἐὰν εἶναι συμφέρουσα ἡ παραχώρησις, δυνάμενον ν' αὐξήσῃ τὸ προτεινόμενον ἐλάχιστον ὄριον τῆς τιμῆς, οὐχὶ ἥμισυ καὶ νὰ ἐλαττώσῃ αὐτό, καθὼς καὶ νὰ τροποποιήσῃ τὸν προτεινόμενον ἀριθμὸν τῶν ἐτησίων δόσεων.

Ἡ γνωμοδότησις τοῦ Δασικοῦ Συμβουλίου ὑποβάλλεται τῷ Ὑπουργῷ τῆς Γεωργίας, ὅστις ἀποφαίνεται ὁριστικῶς. Ἀδελφάγγελτος ἢ κατὰ τὴν αἰτήσεως παραχώρησις.

Ἄρθρον 207.

Ἡ πρὸς παραχώρησιν κατὰ νόμον ἐνέργεια διατάσσεται ἢ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς δασικῆς διοικήσεως τῇ προτάσει τῶν οἰκείων ἀρχῶν, εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τῶν προστιθεμένων νὰ γίνωσι κύριοι τοιούτων ἐκτάσεων. Ὁ αἰτήσας ἐκποιήσῃ δασικῆς ἐκτάσεως ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ ἅμα τῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ὑποβολῇ τῆς πρὸς τοῦτο αἰτήσεως του γραμμῆτιον παρακαταθήκης εἰς δημόσιον ταμεῖον πρὸς κάλυψιν τῶν ὀδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν μελῶν τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς ἐκ δραχμῶν μὲν ἑκατὸν, ἐὰν ἡ ὑπὸ παραχώρησιν ἐκτασις δὲν υπερβαίνει τὰ πέντε στρέμματα, ἐκ δραχμῶν δὲ διακοσίων ἐν ἐναντία περιπτώσει. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν καταθέτην διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐν γενομένης συνεπείᾳ τῆς αἰτήσεως του δημοπρασίας δὲν κατεκυρώθῃ αὕτη ἐν ἐνόμῳ τῆς. Ἄλλως συμφηρίζεται πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς ἐκποιουμένης ἐκτάσεως, ἢ ἀποδίδεται αὐτῷ τὸ τυχόν πλεονάζον μέρος, ἐν τὸ ποσὸν τοῦ ἀντιτίμου εἶναι μικρότερον. Ἄν ὅμως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀπεφάνθῃ κατὰ τῆς ἐκποιήσεως ἢ γενομένης δημοπρασίας ὁ καταθέτης δὲν προσήλθεν ὅπως πλειοδοτήσῃ, τὸ κατατεθὲν ποσὸν εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὡς δημόσιον ἔσοδον.

Ἐξαρτῶν ἐκτάσεων δηλωθεισῶν κατὰ τὸν νόμον Γ' 4' τοῦ 1856.

Ἄρθρον 208.

1. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου Γ' 4' τοῦ 1856 ὑποβαλόντες δηλώσεις περὶ ἐκκεντρίσεως ἀγριελαιῶν, ἢ οἱ δικαιούχοι αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθησαν τὰ ὁριστικὰ παραχωρητήρια, καὶ ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2636 νὰ ἐξαγοράσωσι τὰς δηλωθείσας ἐκτάσεις, καταβάλλοντες τὰ 30 ο/ο τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 205 τοῦ παρόντος κώδικος κανονιζομένης ἀξίας, εἴτε διὰ μίξ, εἴτε κατὰ δόσεις.

Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ἀντὶ προθεσμίας ἀποβάλλονται διοικητικῶς, τὸ δὲ κτῆμα παραχωρεῖται εἰς ἄλλους κατόπιν δημοπρασίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους.

2. Ἡ κατὰ τὴν § 1 τοῦ ἄρθρου τούτου διετής προθεσμία δύνανται νὰ παραταθῇ διὰ Β. Δ. ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις καὶ δύο ἔτη μετ' αὐτήν.

Ἐκποιήσις περιοχῶν διὰ διαφοροῦς σκοποῦς.

Ἄρθρον 209.

1. Ἐπὶ δημοσίων δασῶν ἢ ἐπὶ δασῶν ἐφ' ὧν ἔχει ἐπιτραπὴ ἢ δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ κάρπωσις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 86 § § 2 καὶ 3 καὶ ἄρθρ. 71, δύναται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους νὰ ἐπιτραπῇ ἡ κατόπιν δημοπρασίας ἐκποιήσις μικρῶν περιοχῶν πρὸς ἀνέγερσιν διὰ σκοποῦς ὑγιεινῆς ἢ ἐξωραϊστικῶς οἰκῶν ἢ ξενοδοχείων, ἰατρείων ἢ ἄλλης φύσεως οἰκοδομημάτων μετὰ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν σχετικῶν αὐτῶν παραρτημάτων. Ἐὰν παραβιάζονται οἱ ὅροι τῆς παραχωρήσεως, οἱ διὰ Β. Δ. κανονισθησόμενοι, τιμωρεῖται ὁ παραβάτης διὰ προστίμου μέχρι δραχμ. 1000 ἢ καὶ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ τὸ ὀκνημα μετ' ὅλων τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, ἀνευ οὐδενὸς δικαιώματος ἀποζημιώσεως διὰ τὰς γενομένας δαπάνας.

2. Ἐπίσης δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ κατόπιν δημοπρασίας ἐνοικίσις ἐκτάσεων ὡς αἱ ἀνωτέρω ἢ ὡς αἱ τοῦ ἄρθρου 204 διὰ τοὺς αὐτοὺς ἢ παραπλησίους σκοποῦς. Ὁ χρόνος τῆς ἐνοικιάσεως καὶ οἱ ὅροι ὡς αὕτη πρέπει νὰ ἐνεργεῖται, κανονίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

Παραχώρησις εἰς κοινότητα κλπ. δασικῶν ἐκτάσεων διὰ διαφοροῦς σκοποῦς.

Ἄρθρον 210.

Κατόπιν τῆς προτάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 205 ἐπιτροπῆς, γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύνανται νὰ παραχωρηθῶσι δωρεὰν εἰς κοινότητας ἢ ἀγαθοεργὰ ἰδρύματα δασικαὶ ἐκτάσεις τελεματώδεις ἢ ἄλλαι δι' ὑγιεινῶς ἢ ἐξωραϊστικῶς σκοποῦς, ὑπὸ τὸν ὅρον ἐκτελερώσεως τοῦ σκοποῦ δι' ὃν παραχωροῦνται, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενα.

Δημοπρασίαι, προθεσμίαι, καταβολὴ ἀντιτίμου κλπ.

Ἄρθρον 211.

Αἱ πρὸς ἐκποιήσιν δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων δημοπρασίαι, κατὰ τὰς ὁποίας εἶναι δεχτὸν πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον καὶ κατὰ τὰς ὁποίας ὡς πρώτη προσφορὰ θὰ τίθεται τὸ καθορισθὲν ἐλάχιστον ὄριον τῆς τιμῆς τῶν πρὸς ἐκποιήσιν ἐκτάσεων, ὅλ' ἐνεργῶνται κατὰ τὰ εἰδικότερον διὰ Β. διαταγμάτων καθορισθησόμενα, τὰ δὲ πρακτικὰ αὐτῶν ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δυνάμενον ν' ἀναθέτῃ τὴν ἔγκρισιν εἰς τὰς ἐνεργοῦσας τὴν δημοπρασίαν ἀρχάς.

Ἄρθρον 212.

Ὁ ἀναδειχθεὶς κατὰ τὴν δημοπρασίαν πλειοδότης ἅμα τῇ πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσει τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας ὀφείλει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν νὰ καταβάλλῃ τὴν πρώτην δόσιν τοῦ ἀντιτίμου καὶ νὰ υπογράψῃ ἐπὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ἐνσήμου χάρτου ὁμολογίαν διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις. Προσέτι δὲ ἐντὸς μηνὸς νὰ θέσῃ κτιστὰ ἔρβσημα. Ἄν ὅμως ὁ πλειοδότης ἔχῃ καταθέσῃ τὸ κατὰ τὸ παρὸν μέρος παράβολον τότε τοῦτο συμφηρίζεται πρὸς ἀνάλογον ἀριθμὸν ἐτησίων δόσεων τοῦ ἀντιτίμου, ὑπογράφονται δὲ παρὰ τοῦ πλειοδότη ὁμολογίαι διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις, αἵτινες καταβάλλονται κατὰ τὰ ὁμόλογα ἐτη. Ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως ὁ ἀγοραστὴς ἐγκαθίσταται ἐν τῇ παραχωρηθείσῃ ἐκτάσει δυνάμει προσωρινοῦ τίτλου, ἐκδιδόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 213.

Ἡ πρὸς ἀπόληψιν δασικῶν προϊόντων ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐκποιουμένων ἐκτάσεων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἰσχυούσας περὶ ἰδιωτικῶν δασῶν διατάξεις, μέχρις ὅμως καταβολῆς καὶ τῆς τελευταίας δόσεως τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον δικαίωμα ὕλοτομίας, ὡς ἐπὶ δάσους δημοσίου.

"Αρθρον 214.

Ἡ ἐκμίσθωσις δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐκποίησην.

Ἐάν ἐπὶ τῆς ἐκποιουμένης ἐκτάσεως ἔχῃ ἐνοικιασθῇ παρὰ τοῦ Δημοσίου τὸ δικαίωμα τῆς βοσκῆς, τῆς συλλογῆς ρητίνης, τῶν καρπῶν ἢ οἰονδήποτε ἄλλο δικαίωμα, πρὸς δὲ ἐν ἐπ' αὐτῶν ἔχῃ ἐγκριθῇ ὕλοτομία ἢ ἐξαγωγή ἄλλων δασικῶν προϊόντων, ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκποίησης ὀφείλει ν' ἀνεχθῇ τὴν μίσθωσιν ἢ τὴν ἐκμετάλλευσιν μέχρι λήξεως αὐτῆς.

"Αρθρον 215.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας παραμένει εἰς τὸ Δημόσιον μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους τοῦ ἀγοραστοῦ, ὅποτε οὗτος καθίσταται κύριος δι' ὀριστικοῦ τίτλου, ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ὑπὸ τὸν ἀπαραιτήτον ὅρον ὅπως, ἐν ἡ περιπτώσει ὁ πλειοδότης ἀνέλαιβε τὴν πρόσθετον ὑποχρέωσιν τῆς φυτείας ἢ καλλιεργείας ἀνέδρων ἐπὶ τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως καὶ μέχρις ὀρισμένου ἀριθμοῦ αὐτῶν κατὰ στρέμμα, βεβαιωθῇ τοῦτο παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ἢ γεωπόνου.

"Αρθρον 216.

Ἐάν ὁ τελευταῖος πλειοδότης δὲν καταβάλῃ μετὰ τὴν εἰς αὐτὸν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας τὴν πρώτην δόσιν τοῦ ἀντιτίμου καὶ δὲν ὑπογράψῃ χρεωστικὰς ἡμολογίας διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις αὐτοῦ, κηρύσσεται ἔκπτωτος καὶ ἀποβάλλεται διοικητικῶς, εἰσπράττεται δὲ τὸ ποσὸν τῆς πρώτης δόσεως τοῦ ἀντιτίμου κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις καὶ ἐπαναλαμβάνεται εἰς βάρος τοῦ ἡ δημοπρασία.

"Αρθρον 217.

1. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ μιᾶς δόσεως συνεπάγεται τὴν καταβολὴν προστίμου ἴσου πρὸς τὸ ἐν τέταρτον τῆς δόσεως. Ἡ δὲ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ καὶ τῆς ἐπομένης δόσεως συνεπάγεται, ἐκτὸς τῆς καταβολῆς προστίμου ἴσου πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς δόσεως ταύτης, τὴν καταδίωξιν τοῦ ἀγοραστοῦ διὰ τὴν καταβολὴν τῶν δόσεων καὶ τῶν προστίμων τούτων κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, τὴν ἔκπτωσιν αὐτοῦ ἐκ τῶν δικαιωμάτων του, τὴν διοικητικὴν ἀποβολὴν του καὶ τὸν εἰς βάρος του ἀναπληστηριασμόν τοῦ ἀκινήτου.

2. Ἐάν πρόκηται περὶ τῆς τελευταίας δόσεως ἡ αἰ δόσεις δὲν ὑπερβαίνουν τὴν μίαν, ὁ καθυστερήσας τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν αὐτῆς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐντὸς ἐξαμήνου καταβολὴν ταύτης μετὰ προστίμου ἴσου πρὸς τὸ τέταρτον αὐτῆς, ἄλλως κηρύσσεται ἔκπτωτος, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν λοιπῶν ὅρων τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου.

"Αρθρον 218.

Ὅταν ἡ παραχώρησις γίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν ἐμβολιασμοῦ ἀγριελαιῶν, ὁ ὑπὲρ οὗ αὕτη ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πραγματοποίησιν αὐτοῦ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν ὀρισθησομένων διὰ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τοῦ παρόντος Β. διατάγματος καὶ τῶν ἄλλων δι' αὐτοῦ ἐπιβληθησομένων ὅρων. Μὴ συμμορφούμενος πρὸς αὐτάς ἐκπίπτει τῶν δικαιωμάτων του καὶ ἀποβάλλεται διοικητικῶς, ἐφαρμοζομένων ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ τῶν ἄλλων σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος μέρους.

"Αρθρον 219.

Δύνανται ὁ εἰς ὃν παρεχωρήθη κτῆμα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους νὰ μεταβιβάζῃ τὰ δικαιώματά του εἰς ἄλλον. Ἐν τοιαύτῃ ἔμῳς περιπτώσει εὐθύνεται ἀλληλεγγύως μετ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων του.

"Αρθρον 220.

1. Τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν ἀναγνωρίζει ὑποχρέωσιν τοῦ ἐκπεσόντος ἀγοραστοῦ ἀπέναντι τρίτων.

2. Τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ παραχώρησις δι' οἰονδήποτε ἐνίκησιν αὐτοῦ. Ἐπὶ ἐνικήσεως ἔμῳς ἐπιστρέφον αἱ καταβληθεῖσαι δόσεις ἀτόκως καὶ διαγράφονται τὰ ὀφειλόμενα. Ἐπὶ μερικῆς ἐνικήσεως ἐπιστρέφεται ἀνάλογον ποσόν.

3. Ἐπίσης τὸ Δημόσιον δὲν εὐθύνεται δι' ὑπαρξιν δουλείας ἢ τυχόν ἀπαιτήσεως οἰονδήποτε δικαιώματος ἐπὶ τοῦ κτήματος, οὐδ' ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν ἀναλόγου τιμήματος.

4. Ἐπίσης τὸ Δημόσιον δὲν εὐθύνεται διὰ τὴν παρὰ τρίτου κατάληψιν τοῦ ἐκχωρουμένου κτήματος. Διατάσσει ἔμῳς τὴν διοικητικὴν ἀποβολὴν του κατόπιν αἰτήσεως τοῦ νομίμου κατόχου αὐτοῦ.

"Αρθρον 221.

Ἀγοραστὴς καταβαλὼν διὰ μιᾶς ὁλόκληρον τὴν ἀξίαν τῆς διὰ δημοπρασίας παραχωρουμένης δασικῆς ἐκτάσεως δικαιούται εἰς ἔκπτωσιν 15 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ὅλης ἀξίας αὐτῆς.

"Αρθρον 222.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐφ' ὧν τὸ Δημόσιον εἶνε συγκυρίου ἐξ ἀδαιρέτου μετ' ἰδιωτῶν, εἴτε δι' ὁλοκλήρους τὰς ἐκτάσεις ταύτας, τῇ συναινέσει καὶ τῶν συγκυρίων, ὅποτε ἀποδίδεται μέρος τοῦ ἀντιτίμου τῶν ἐκποιουμένων ἐκτάσεων πρὸς τοὺς συγκυρίους ἀνάλογως τῶν δικαιωμάτων ἐκάστου, εἴτε διὰ μόνον τὸ ἐξ ἀδαιρέτου δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων.

Παραχώρησις ἐκτάσεων ἄνευ δημοπρασίας.

"Αρθρον 223.

Αἱ ἐκτάσεις ἐφ' ὧν ὑπάρχουσι περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως, οἷον ρητινοσυλλογῆς, βοσκῆς, συλλογῆς καρπῶν κλπ., παραχωροῦνται ἄνευ δημοπρασίας εἰς τοὺς ἀσκοῦντας τὰ τοιαῦτα δικαιώματα, ἐφ' ὅσον συντρέχουσι καὶ αἱ λοιπαὶ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους, τοῦ τιμήματος τῆς παραχωρήσεως ἐλαττωμένου ἀνάλογως τῆς ἐκτάσεως τῶν περιορισμένων τούτων δικαιωμάτων καρπώσεως, καὶ καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν γνωματεύσεως τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 205 ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

Κατάργησις δικῶν.

"Αρθρον 224.

Κατόπιν προτάσεως τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους ἐπιτροπῆς, τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύναται νὰ καταργηθῶσι δικαὶ ὑφιστάμενα μετὰξὺ Δημοσίου καὶ τρίτων καὶ νὰ ἀναγνωρισθῶσιν οἱ τοὶ κύριοι, ἐφ' ὅσον δέχονται νὰ καταβάλωσι τὰ 20 ο/ο, τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους ὀριζομένου ἀντιτίμου, πρὸς δὲ καὶ τὰς γενομένας δικαστικὰς δαπάνας, ὧν τὸ ποσὸν προσδιορίζει ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἐκτελεστικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 225.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος μέρους ἐπιτρέπεται νὰ διορισθῶσι μηχανικοὶ τοπογράφοι ἢ γεωμέτραι, μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τριῶν, ἐκ τῶν κεκτῆμένων τὰ διὰ τὰς ἀντιστοιχούς θέσεις ἀπαιτούμενα προσόντα ἢ ἐν ἑλλείψει ἐκ συνταξιούχων τοιούτων, ἐπὶ ταῖς κατὰ νόμον ἀποδοχαῖς.

"Αρθρον 226.

Διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθῶσονται ἡ ἐνέργεια τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 205 ἐπιτροπῆς, ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν, ἡ ἐκδοσις τῶν τίτλων, τὰ τῆς καταμετρήσεως καὶ ὁροθεσίας τῶν πρὸς ἐκποίησην ἐκτάσεων, ἡ καταβολὴ τῶν δόσεων, τὰ τῆς ἐξήμερωσεως τῶν ἀγριελαιῶν, τῆς καταργήσεως δικῶν, παραχωρήσεως ἐκτάσεων εἰς τοὺς κατόχους αὐτῶν, ἀπαλλοτριώσεως καὶ ἀνταλλαγῆς ἰδιωτικῶν κτήσεων ἐκτὸς δασῶν, ἀνεγέρσεως οἰκιῶν ἢ ἄλλων οἰκοδομημάτων ἐντὸς δασῶν, δωρεᾶς δασικῶν ἐκτάσεων εἰς κοινὸν

τητας κ.λ.π., καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος μέρους.

Ἄρθρον 227.

1. Β. Διατάγματα. θὰ κανονίσουν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος κώδικος. Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως τούτων ἰσχύουν τὰ ἤδη ἐκδοθέντα Β. Δ. ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς διατάξεις αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαΐου 1924.

Ὁ Κυβερνήτης

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Γ. Ραῦσσος

Π Ι Ν Α Ξ

ἐμφαίνων τὰς διατάξεις τῶν περὶ δασῶν νόμων, αἵτινες περιελήφθησαν εἰς τὸν δασικὸν κώδικα.

- Ἄρθρον 1.— Ἄρθρον 5 § 1 Ν.Δ. 1 Αὐγούστ. 1923
 » 2.— » 6 » » 1 Αὐγ. 1923
 » 3.— » 7 » » 1 Αὐγ. 1923 καὶ 2 § 1 Ν. 3071
 » 4.— » 8 Ν. Δ. 1 Αὐγούστ. 1923 καὶ 2 § 3 ἐδαφ. 1 Νόμου 1687
 » 5.— » 9 » » » »
 » 6.— » 10 » » » » καὶ 2 § 1 Ν. 3071
 » 7.— » 11 » » » 1923
 » 8.— » 12 » » » καὶ 2 §§ 3 καὶ 4 Ν. 3071
 » 9.— » 13 » » 1 Αὐγούστ. 1923 καὶ 2 § 1 Ν. 3071
 » 10.— » 14 » » 1 Αὐγούστ. 1923
 » 11.— » 5 § 2 » » »
 » 12.— » 2 § 2 Ν. 2939
 » 13.— Ἄρθρον 3 § 4 Ν. 2637 καὶ ἄρθρον 5 § 4 Ν. 2939.
 » 14.— Ἄρθρον 3 §§ 2, 3, 4 καὶ 5 Ν. 1687 καὶ ἄρθρον 16 § 1 Ν.Δ. 1 Αὐγούστου 1923.
 » 15.— Ἄρθρον 41 § 12 Ν. 1687, ἄρθρον 3 § 6 Ν. 2939, ἄρθρον 3 § 4 Ν. 2637, ἄρθρον 5 § 11 Ν. 2939.
 » 16.— Ἄρθρα 2 καὶ 3 Ν. ΔΡΣΤ.
 » 17.— Ἄρθρον 3 § 1 Ν. 2939 καὶ ἄρθρ. 5 § 2 Ν. Δ. 1 Αὐγούστου 1923.
 » 18.— Ἄρθρον 3 § 1 Ν. 2939 καὶ ἄρθρ. 5 § 2 Ν.Δ. 1 Αὐγούστου 1923.
 » 19.— Ἄρθρον 5 §§ 2, 3, καὶ 4 Ν. 1687, ἄρθρ. 3 § 2 Ν. 2939 καὶ ἄρθρον 16 § 2 Ν.Δ. 1ης Αὐγούστου 1923.
 » 20.— Ἄρθρον 4 § 4 Ν. 2637.
 » 21.— Ἄρθρον 2 Ν. 2637.
 » 22.— » 5 § 3 ἐδαφ. 1 Ν.Δ. 1 Αὐγούστου 1923, ἄρθρον 2 § 4 Ν. 2939, ἄρθρον 5 § 3 ἐδαφ. 2 Ν.Δ. 1 Αὐγούστου 1923, ἄρθρον 5 § 1 Ν. 2637, ἄρθρ. 8 § 2 Ν. 2637, Ν.Δ. 1 Αὐγούστου 1923, καὶ 2 § 2 Ν. 3071.

- » 23.— Ἄρθρον 8 § 1 Ν. 2637.
 » 24.— » 7 § 1 Ν. 1687.
 » 25.— » 8 § 2 Ν. 1687 καὶ ἄρθρα 2 καὶ 4 Ν. 2202.
 » 26.— Ἄρθρον 4 § 3 Ν. 1687, ἄρθρον 2 § 6 Ν. 2939, ἄρθρ. 4 καὶ 6 Ν. 1687 καὶ ἄρθρ. 2 § 5 Ν. 2939.
 » 27.— Ἄρθρον 9 § 2 Ν. 1687, ἄρθρ. 4 § 10 Ν. 2202, ἄρθρ. 8 § 8 Ν. 1687 καὶ ἄρθρον 5 § 15 Ν. 2939.
 » 28.— Ἄρθρον 4 Ν. 2202, ἄρθρ. 1 § 4 Ν.Δ. 1ης Αὐγούστου 1923.
 » 29.— Ἄρθρον 8 § 4 Ν. 1687.
 » 30.— Ἄρθρον 8 § 5 καὶ ἄρθρ. 11 § 8 Ν. 1687, ἄρθρ. 6 § 5 Ν. 2637, ἄρθρον 5 § 8 Ν. 2939.
 » 31.— Ἄρθρον 15 § 1 Ν.Δ. 1ης Αὐγούστου 1923.
 » 32.— Ἄρθρον 3 §§ 2 καὶ 3 Ν. 2637 καὶ Ν.Δ. 1ης Αὐγούστου 1923.
 » 33.— Ἄρθρον 18 Ν.Δ. 1ης Αὐγούστου 1923.
 » 34.— » 2 § 2 Ν.Δ. 1ης Δεκεμβρίου 1923.
 » 35.— » 9 § 1 Ν. 1687 πλὴν τοῦ ἐδαφ. στ', ἄρθρ. 3 § 1 Ν. 2637 καὶ ἄρθρ. 17 § 1 Ν.Δ. 1ης Αὐγούστου 1923.
 » 36.— Ἄρθρον 1 Ν. 1853 καὶ ἄρθρ. 6 § 1 Ν. 2939.
 » 37.— Ἄρθρον 2 Ν. 1853 καὶ Ν.Δ. 24ης Μαΐου 1923.
 » 38.— Ἄρθρον 3 Ν. 1853, ἄρθρον 6 § 2 Ν. 2939, Ν.Δ. 3ης Σεπτεμβρίου 1923 καὶ Ν. Δ. 24ης Μαΐου 1923.
 » 39.— Ἄρθρον 4 Ν. 1853, ἄρθρον 6 § 3 Ν. 2939, Ν.Δ. 3ης Σεπτεμβρίου 1923 καὶ Ν.Δ. 24ης Μαΐου 1923.
 » 40.— Ἄρθρον 5 Ν. 1853, ἄρθρον 7 Ν. 2939, Ν.Δ. 24ης Μαΐου 1923, καὶ ἄρθρον 17 § 1 Ν.Δ. 1ης Αὐγούστου 1923.
 » 41.— Ἄρθρον 6 Ν. 1853, καὶ ἄρθρον 8 Ν. 2939.
 » 42.— Ἄρθρον 7 Ν. 1853 καὶ ἄρθρον 9 §§ 1 καὶ 2 Ν. 2939.
 » 43.— Ἄρθρον 8 Ν. 1853 καὶ ἄρθρον 9 § 3 Ν. 2939.
 » 44.— Ἄρθρον 9 Ν. 1853 καὶ ἄρθρον 9 § 4 Ν. 2939.
 » 45.— Ἄρθρον 10 Ν. 1853.
 » 46.— » 11 Ν. 1853 καὶ ἄρθρον 6 § 1 Ν. 2637.
 » 47.— Ἄρθρον 12 Ν. 1853.
 » 48.— » 13 Ν. 1853, ἄρθρον 9 § 5 Ν. 2939, καὶ 3 § 2 Ν. 3071.
 » 49.— » 14 Ν. 1853 καὶ ἄρθρον 10 §§ 1—10 Ν. 2939.
 » 50.— Ἄρθρον 15 Ν. 1853.
 » 51.— » 16 Ν. 1853 ἄρθρον 10 § 11 Ν. 2939 καὶ 6 § 3 Ν. 2637.
 » 52.— Ἄρθρον 17 § 2 Ν.Δ. 1 Αὐγούστου 1923.
 » 53.— Ἄρθρον 6 § 4 Ν. 2637.
 » 54.— » 17 Ν. 1853 ἄρθρον 10 § 11 Ν. 2939.
 » 55.— Ἄρθρον 6 §§ 1 καὶ 2 Ν. 1687, ἄρθρον 3 § 1 Ν. 2202, ἄρθρ. 3 § 3 Ν. 2939, ἄρθρον 4 § 5 Ν. 1687 καὶ Ν. 1958.
 » 56.— Ἄρθρον 6 §§ 3 καὶ 4 καὶ 9 ἐδ. στ' Ν. 1687 καὶ ἄρθρον 3 §§ 2 καὶ 3 Ν. 2202.
 » 57.— Ἄρθρον 1 Ν. ΑΧΝ' καὶ ἄρθρον 29 § 11 Ν. 2939.
 » 58.— Ἄρθρον 2 Ν. ΑΧΝ' καὶ ἄρθρον 29 § 11 Ν. 2939.
 » 59.— Ἄρθρον 5 Ν. ΑΧΝ' καὶ ἄρθρον 29 § 11 Ν. 2939.

- » 60.— "Αρθρον 20 Ν. 2636. και 4 Ν. 3071.
 » 61.— " 2 Ν.Δ. 1 Αύγουστου 1923.
 » 62.— " 2 Ν.Δ. 1 Αύγουστου 1923.
 » 63.— " 30 Ν. 2939.
 » 64.— " 17 §§ 1 και 2 και 19 § 2 Ν. 2036 και άρθρον 19 § 3 Ν. 2939.
 » 65.— "Αρθρον 21 § 3 Ν. 2036.
 » 66.— " 8 § 1 Ν. 2036 και άρθρον 15 § 1 Ν. 2939.
 » 67.— "Αρθρον 8 § 10 Ν. 2036 και άρθρον 15 § 6 Ν. 2939.
 » 68.— "Αρθρον 8 § 2 Ν. 2036, άρθρον 15 §§ 2 και 7 Ν. 2939, άρθρ. 1 § 1 Ν.Δ. 1 Αύγουστου 1923 και άρθρον 1 § 3 Ν.Δ. 20 Σεπτεμβρίου 1923.
 » 69.— "Αρθρον 15 § 3 Ν. 2939.
 » 70.— " 16 §§ 3, 4, 5 και 6 Ν. 2939 και άρθρον 3 § 4 Ν.Δ. 1 Αύγουστου 1923.
 » 71.— "Αρθρον 8 § 3 Ν. 2036 και άρθρον 15 § 4 Ν. 2939.
 » 72.— "Αρθρον 8 §§ 7, 8 και 9 Ν. 2036.
 » 73.— " 9 Ν. 2036, άρθρ. 16 §§ 1, 2 και 7 Ν. 2939 και άρθρ. 5 Ν.Δ. 17 Οκτωβρ. 1923.
 » 74.— "Αρθρον 16 § 7 Ν. 2036 και άρθρ. 6 § 7 Ν.Δ. 17 Οκτωβρίου 1923.
 » 75.— "Αρθρον 10 §§ 1 και 2 Ν. 2036, 17 §§ 1 και 2 Ν. 2939 και άρθρ. 8 Ν.Δ. 17 Οκτωβρίου 1923.
 » 76.— "Αρθρον 3 § 5 Ν.Δ. 1 Αύγουστου 1923, άρθρον 2 Ν.Δ. 20 Σεπτεμβρίου 1923 και άρθρ. 17 § 6 Ν. 2939 και 3 § 1 Ν. 3071.
 » 77.— "Αρθρον 10 § 6 Ν. 2036 και άρθρ. 23 § 3 Ν. 2939.
 » 78.— "Αρθρον 17 § 3 Ν. 2036.
 » 79.— "Αρθρον 8 §§ 4, 5 και 6 Ν. 2036 και άρθρ. 15 § 5 Ν. 2939.
 » 80.— "Αρθρον 11 Ν. 2036.
 » 81.— "Αρθρον 1 Ν. 2036, και άρθρ. 12 §§ 1, 2 και 4 Ν. 2939.
 » 82.— "Αρθρον 7 Ν.Δ. 17 Οκτωβρίου 1923.
 » 83.— " 10 § 3 Ν. 2036.
 » 84.— " 12 § 3 Ν. 2939.
 » 85.— " 1 Ν.Δ. 17 Οκτωβρίου 1923.
 » 86.— " 6 Ν. 2036, άρθρ. 14 §§ 1 και 2 και 23 § 3 Ν. 2939 και άρθρ. 3 Ν.Δ. 17 Οκτωβρίου 1923.
 » 87.— "Αρθρον 18 Ν. 2636 και άρθρ. 1 § 3 Ν.Δ. 1 Αύγουστου 1923.
 » 88.— "Αρθρον 3 Ν. 2036, άρθρ. 13 §§ 3, 4, 5 και 6 και άρθρ. 23 § 3 Ν. 2939 και άρθρ. 2 § 3 Ν.Δ. 17 Οκτωβρίου 1923.
 » 89.— "Αρθρον 3 § 1 Ν.Δ. 1 Αύγουστου 1923.
 » 90.— "Αρθρον 3 § 5 Ν. 2036 και άρθρον 13 § 7 και 23 § 3 Ν. 2939 και άρθρον 2 Ν.Δ. 17 Οκτωβρίου 1923.
 » 91.— "Αρθρον 1 § 1 Ν.Δ. 20 Σεπτεμβρίου 1923.
 » 92.— "Αρθρον 7 Ν. 2036 και άρθρα 15 § 3 και 23 § 3 Ν. 2939.
 » 93.— "Αρθρον 4 Ν. 2036 και άρθρ. 1 §§ 1 και 2 Ν.Δ. 1 Ιουνίου 1923.
 » 94.— "Αρθρον 7 §§ 6 και 7 Ν. 2036.
 » 95.— "Αρθρον 7 § 8 Ν. 2036, άρθρον 14 § 6 Ν. 2939 άρθρον 1 § 3 Ν.Δ. 1 Ιουνίου 1923 και 1 § 4 Ν. 3071.
 » 96.— "Αρθρον 5 Ν. 2036 και άρθρον 23 § 3 Ν. 2939.
 » 97.— "Αρθρον 22 Ν. 2036 και άρθρον 22 § 1 Ν. 2939.
 » 98.— "Αρθρον 16 § 8 Ν. 2036.
 » 99.— " 23 §§ 1 και 2 Ν. 2939.
 » 100.— " 12 Ν. 2036.
 » 101.— " 16 § 9 Ν. 2036.
 » 102.— " 13 Ν. 2036, 18 § 1 Ν. 2939 και άρθρ. 1 § 2 Ν.Δ. 1 Αύγουστου 1923.
 » 103.— "Αρθρον 14 §§ 1 και 2 Ν. 2036, άρθρ. 18 § 2 και 23 § 3 Ν. 2939 και άρθρ. 3 § 6 Ν.Δ. 1 Αύγουστου 1923.
 » 104.— "Αρθρον 15 §§ 12 και 3 Ν. 2036, άρθρ. 18 §§ 34 και 5 Ν. 2939 και άρθρ. 3 § 3 Ν.Δ. 1 Αύγουστου 1923.
 » 105.— "Αρθρον 15 § 4 Ν. 2036.
 » 106.— " 15 §§ 5 και 6 Ν. 2036 και άρθρ. 18 § 6 Ν. 2939.
 » 107.— "Αρθρον 14 §§ 4, 5 και 6 Ν. 2036, άρθρ. 18 § 7 και 23 § 3 Ν. 2939 και άρθρ. 1 § 5 Ν.Δ. 1 Αύγουστου 1923.
 » 108.— "Αρθρον 18 §§ 1, 2 και 3 Ν. 2036 και άρθρ. 20 §§ 1, 2 και 3 Ν. 2939.
 » 109.— "Αρθρον 16 §§ 1, 2, 3 και 4 Ν. 2036, άρθρ. 23 § 3 Ν. 2939 και άρθρ. 6 Ν.Δ. 17 Οκτωβρίου 1923.
 » 110.— "Αρθρον 18 §§ 4 και 5 Ν. 2036 και άρθρ. 20 § 4 Ν. 2939.
 » 111.— "Αρθρον 18 § 6 Ν. 2936 και άρθρ. 20 § 5 Ν. 2939.
 » 112.— "Αρθρον 18 §§ 7, 8 και 9 Ν. 2036 και άρθρ. 20 § 6 Ν. 2939.
 » 113.— " Ν. Δ. 20 Νοεμβρίου 1922 και άρθρ. 4 § 2 Ν.Δ. 1 Αύγουστου 1923.
 » 114.— " Ν.Δ. 10 Σεπτεμβρίου 1923.
 » 115.— "Αρθρον 1 Ν.Δ. 6 Ιουλίου 1923
 » 116.— " 2 Ν.Δ. 6 Ιουλίου 1923
 » 117.— " 3 " " " "
 » 118.— " 4 " " " "
 » 119.— " 5 " " " "
 » 120.— " 6 " " " "
 » 121.— " 7 " " " "
 » 122.— " 8 " " " "
 » 123.— " 9 " " " "
 » 124.— " 10 " " " "
 » 125.— " 11 " " " "
 » 126.— " 12 " " " "
 » 127.— " 13 " " " "
 » 128.— " 14 " " " "
 » 129.— " 15 " " " "
 » 130.— " 16 " " " "
 » 131.— " 17 " " " "
 » 132.— " 18 " " " "
 » 133.— " 19 " " " "
 » 134.— " 20 " " " "
 » 135.— " 21 " " " "
 » 136.— " 22 " " " "
 » 137.— " 23 " " " "
 » 138.— " 24 " " " "
 » 139.— " 25 " " " "
 » 140.— " 1 και 3 §§ 3, 4, 5 και 6 Ν. 1396 και άρθρ. 24 § 4 Ν. 2939.
 » 141.— "Αρθρον 3 § 1 Ν. 1396 και άρθρ. 24 § 3 Ν. 2939.
 » 142.— "Αρθρον 2 Ν. 1396 και άρθρον 24 § 1 Ν. 2939.
 » 143.— "Αρθρον 24 § 2 Ν. 2939.
 » 144.— " 4 Ν. 1396 και άρθρ. 25 § 1 Ν. 2939
 » 145.— " 5 Ν. 1396 και άρθρ. 25 § 2 Ν. 2939
 » 146.— " 14 § 1 Ν. 1396.

- » 147.— » 3 § 2 και άρθρον 10 §§ 2, 3, 4 και 5 Ν. 1396.
- » 148.— » 7 Ν. 1396.
- » 149.— » 15 Ν. 1396 και 25 § 6 Ν. 2939.
- » 150.— » 6 § 1 και 2 Ν. 1399
- » 151.— » 6 §§ 3, 4 και 5 Ν. 1396, άρθρ. 25 § 2 Ν. 2636 και άρθρ. 26 § 4 Ν. 2939.
- » 152.— » 26 Ν. 2636 και άρθρον 29 § 9 Ν. 2939.
- » 153.— » 8 Ν. 1396 και άρθρον 25 § 3 Ν. 2939.
- » 154.— » 25 §§ 4 και 7 και 24 § 5 Ν. 2939.
- » 155.— » 42 §§ 1, 2 και 4 Ν. 1396 και άρθρ. 29 § 9 Ν. 2939.
- » 156.— » 9 Ν. 1396 και άρθρ. 26 § 3 Ν. 2939.
- » 157.— » 41 Ν. 1396 και άρθρ. 26 § 1 Ν. 2939.
- » 158.— » 24 § 7 Ν. 2939.
- » 159.— » 26 § 2 Ν. 2939.
- » 160.— » 13 Ν. 1396 και άρθρ. 11 Ν. 2970 και Ν.Δ. 17 'Οκτωβρίου 1923.
- » 161.— » 24 § 6 Ν. 2939.
- » 162.— » 16 Ν. 1396 και άρθρ. 26 § 2 Ν. 2636.
- » 163.— » 17 Ν. 1396.
- » 164.— » 1 Ν.Δ. 17 'Οκτωβρίου 1923.
- » 165.— » 2 » » » »
- » 166.— » 3 » » » »
- » 167.— » 4 » » » »
- » 168.— » 5 » » » »
- » 169.— » 6 » » » »
- » 170.— » 7 » » » »
- » 171.— » 8 » » » »
- » 172.— » 9 » » » »
- » 173.— » 10 » » » »
- » 174.— » 11 » » » »
- » 175.— » 12 » » » »
- » 176.— » 13 » » » »
- » 177.— » 20 § 8 Ν. 2036 και άρθρ. 21 § 5 Ν. 2939.
- » 178.— » 17 § 5 Ν. 2939.
- » 179.— » 31 Ν. 2939.
- » 180.— » 19 §§ 1 και 3 Ν. 2036 και άρθρον 3 § 1 Ν.Δ. 20 Σεπτεμβρίου 1923.
- » 181.— » 19 § 9 Ν. 2036.
- » 182.— » 21 § 4 Ν. 2939.
- » 183.— » 17 § 4 Ν. 2939.
- » 184.— » 21 § 3 Ν. 2939.
- » 185.— » 20 § 6 Ν. 2036.
- » 186.— » 20 § 7 Ν. 2036.
- » 187.— » 19 § 4 και 20 § 5 Ν. 2036, άρθρ. 23 § 3 Ν. 2939 και άρθρ. 1 § 8 Ν.Δ. 1 Απριλίου 1923.
- » 188.— » 21 § 1 Ν. 2939.
- » 189.— » 19 §§ 6, 7 και 8 Ν. 2036 και άρθρ. 3 §§ 2, 3 και 4 Ν.Δ. 20 Σεπτεμβρίου 1923.
- » 190.— » 19 § 10 και 20 § 2 Ν. 2036.
- » 191.— » 20 § 8 Ν. 2939.
- » 192.— » 16 §§ 5 και 6 Ν. 2036, άρθρ. 19 §§ 1 και 2 Ν. 2939 και άρθρ. 6 § 6 Ν.Δ. 17 'Οκτωβρίου 1923.
- » 193.— » 21 § 2 Ν. 2939.
- » 194.— » 27 § 1 Ν. 2939.
- » 195.— » 3 Ν. 342 και άρθρον 27 § 3 Ν. 2939.
- » 196.— » 20 § 1 Ν. 2036.
- » 197.— » 2 Ν. 342 και άρθρον 27 § 2 Ν. 2939.
- » 198.— » 20 §§ 3 και 4 Ν. 2036, άρθρ. 15 § 4 Ν. ΒΡΕΒ' και άρθρ. 1 Ν. 342.
- » 199.— » 6 Ν. 342.
- » 200.— » 7 Ν. 342 και άρθρ. 3 §§ 5 και 6 Ν.Δ. 20 Σεπτεμβρίου 1923.
- » 201.— » 19 § 5 Ν. 2036.
- » 202.— » 8 Ν. 342 και άρθρον 28 § 1 Ν. 2939.
- » 203.— » 15 Ν. ΒΡΕΒ'.
- » 204.— » 1 Ν. 2636.
- » 205.— » 2 » » και άρθρ. 29 §§ 1, 2 και 3 Ν. 2939.
- » 206.— » 3 Ν. 2636.
- » 207.— » 4 Ν. 2636 και άρθρ. 29 § 1 Ν. 2939.
- » 208.— » 12 Ν. 2636 και 29 § 7 Ν. 2939.
- » 209.— » 22 Ν. 2636 και 29 § 8 Ν. 2939.
- » 210.— » 23 » »
- » 211.— » 5 » » και άρθρ. 29 § 5 Ν. 2939.
- » 212.— » 6 » » και άρθρ. 29 § 6 Ν. 2939.
- » 213.— » 7 » »
- » 214.— » 21 » »
- » 215.— » 8 » »
- » 216.— » 9 » »
- » 217.— » 10 » »
- » 218.— » 11 » »
- » 219.— » 13 » »
- » 220.— » 14 » »
- » 221.— » 15 » »
- » 222.— » 16 » »
- » 223.— » 17 » »
- » 224.— » 19 » »
- » 225.— » 29 § 10 Ν. 2939.
- » 226.— » 27 Ν. 2636.
- » 227.— » 32 § 2 Ν. 2939.

Εθεωρήθη ως παράρτημα του υπό σημερινήν χρονολογίαν Ημετέρου Διατάγματος.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό τῆς Δ' ἐν Ἀθήναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιεύθῃ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαΐου 1924.

Ὁ Κυβερνήτης

Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργός
Γ. Ρούσος

Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαΐου 1924.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. Σταμούλης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.